

ανικής

πουρ-
ται μεοντα,
στικέςγοντα
λομη-
των,
γνωσηλένων
του
τρεις
υργό^uυ δύο
α του
υργόται σε
ε -
τρι
λλεται
τουρ-
u.ειδική^u
τρών
δλογο
ασίας.
κ του
έτος
λεσμα
ευχει
ιορίει
τριών
ις των
ύπεροτη στο
Εργα-
ια του
ης με
ς του
πιας.
εσίας.
πό τα
ος και
μν
ν.
ει
νι από
η λημη
ων. Το
δόντος
ουν α

εις του

υ στην
τικά σε

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αθανάσιος Τσαλδάρης): Παρακαλώ να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπέρθινη του επικύρωση των Πρακτικών της σημερινής συνεδρίασεως μέχρι της στιγμής αυτής.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μαλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αθανάσιος Τσαλδάρης): Βούλη παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των όρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: "Πνευματική διοκτησία και συγγενικά δικαιώματα".

Το νομοσχέδιο αυτό θα συζητηθεί σήμερα.

Κυρία Υπουργέ, μήπως έχετε να προτείνετε τίποτε, διότι είναι λίγο μεγάλο το νομοσχέδιο σας.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Υπ.Πολιτισμού): Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε. Είναι μεγάλο το νομοσχέδιο, είναι εξαιρετικής σημασίας και κυρίως έχει το χαρακτηριστικό ότι έχει προηγηθεί πάρα πολύ έντονη προεργασία και κατά τη διάρκεια των νομοπαραδειστικών εργασιών, όπου είχαμε διάλογο με όλους τους φορείς και στην Κοινοβουλευτική Επιτροπή, όπου ασχολήθηκαμε διεξοδικά και σε πολλές συνεδριάσεις με το νομοσχέδιο και ακούσαμε δόλιο, όλους τους φορείς.

Μετά τη συζήτηση στην Κοινοβουλευτική Επιτροπή, δεσμήθηκε από το Υπουργείο Πολιτισμού νέος διάλογος με μεμονωμένους φορείς πάλι για θέματα που επέθεσαν και για γνωστοποιήσαν στο Σώμα και ορισμένες μεταβολές, σημαντικότερες, που μπορεί να γίνουν δεκτές και να διευκολύνουν την προσέγγιση των απόψεων.

Κατόπιν αυτού, θα ήθελα να ζητήσω να μην προχωρήσουμε στην επάντειρον συζήτηση που θα μπορούσε να προκαλέσει ένα νομοσχέδιο με τόσα πολλά άφρα και να περιοριστούμε σε ένα αριθμό συνεδριάσεων θα έλεγα 4, 2 επί της αρχής και 2 επί των όρθρων ή 1,5 επί της αρχής και 2,5 επί των όρθρων -αυτό μπορούμε να το δούμε στην πόρεα- ώστε να μπορέσουμε σε εύλογο χρόνο να τελειώσουμε. Το λεών δε αυτό και για τον πρόσθιο λόγο όπι έχουμε Κοινοτική υποχρέωση, ίδιας για το κεφάλαιο των ηλεκτρονικών υπολογιστών το οποίο απήχε τη συγκεκριμένη Οδηγία της ΕΟΚ, να είναι ψηφιοποιημένη η ρύθμιση μέχρι τέλους του έτους.

Θα παρακαλούω λοιπόν αι συνάδελφοι να διατυπώσουν τις απόψεις τους και να προσαρμοστούν στην πρόταση μου με το δεδομένο ότι ήδη υπάρχει μια καλή συνεργασία και ανταλλαγή απόψεων και πάρα πολλές ελπίδες να συμπέσουμε στα σημαντικότερα σημεία που προκαλούν μέχρι στιγμής διαφωνίες.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αθανάσιος Τσαλδάρης): Ο κ.Μπένος έχει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, όπως είπε το κυρία Υπουργός, πρόκεται για ένα πάρα πολύ σοβαρό νομοσχέδιο. Δυστυχώς, παρ το γεγονός ότι έγιναν αρκετές συνεδριάσεις στην Κοινοβουλευτική Επιτροπή, επειδή δεν είχε προηγηθεί ο διάλογος που θα έπρεπε, δεν έχει ωριμάσει τόσο πολύ που να επιτρέπει διαδικασίες ολοκλήρωσής του μέσα στα χρονικά δρια που προτείνει τη κυρία Υπουργός.

Η δήλωση που θέλω να κάνω -όλωστε υπάρχει και το προηγούμενο της Κοινοβουλευτικής Επιτροπής- είναι ότι εμείς θα διευκολύνουμε τη ροή της συζήτησης. Σε καμιά περίπτωση δεν θα υπάρχει από την Πλευρά μας κάθε προσπάθεια να επινέψουμε στα ουσιαστικά θέματα, αλλά είναι πολλά, κύριος Πρόεδρε, τα ουσιαστικά και είναι αδύνατον το νομοσχέδιο αυτό να ολοκληρωθεί σε 4 μέρες. Βλέπουμε ότι ο χρόνος που θα μπορούσε να είναι εφικτός για την ολοκλήρωσή του είναι ένα δήμερο. Γιατί δύο μέρες επί της αρχής του νομοσχέδιου και 4 μέρες για τα άφρα. Και σας παρακαλώ να μη γίνει διαπραγμάτευση στο θέμα αυτό. Δεν θα υποχωρήσουμε, κυρία Υπουργέ, Νομίζουμε ότι δεν είναι δυνατόν το νομοσχέδιο να ολοκληρωθεί σε ολιγότερες μέρες.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αθανάσιος Τσαλδάρης): Ναι, αλλά δεν μπορείτε να εμποδίσετε τον Πρόεδρο του Σώματος να κάνει κάποια πρόταση. Μην το αποκλείετε εκ προσεμίου.

Ο κ.Γιάνναρος έχει το λόγο.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΓΙΑΝΝΑΡΟΣ: Κατά την επεξεργασία του νομοσχέδιου έχουν αναδειχθεί μερικά σοβαρά ζητήματα. Άκουσα ότι η κυρία Υπουργός προτίθεται να καταθέσει εδώ σοβαρές τροπολογίες δύναται λέσι -επί των όρθρων υποθέτω- να τις συζητήσουμε.

Εν πάσῃ περιπτώσει, κύριε Πρόεδρε, εμείς θεωρούμε ότι είναι τελεως απαραίτητο να διατεθεί μια μέρα τουλάχιστον για τη συζήτηση του θεού κεφαλαίου. Είναι επίμαχα άφρα τα οποία έχουν δημιουργηθεί και τις μεγαλύτερες αμφισβήτησεις κλπ. Απαιτήν την άποψη νομίζω ότι πρέπει να υιοθετήσουμε την πρόταση του κ.Μπένου, δηλαδή να διατεθούν 6 μέρες και υπό τον όρο ότι δεν θέρισουν τροπολογίες δύσκολες με όσα ρυθμίζονται εδώ, που θα ρυθμίζουν δηλαδή άλλα θέματα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αθανάσιος Τσαλδάρης): Ο κ.Κοσιώνης έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, η εισαγωγή της αμύλας της κυρίας Υπουργού ήταν σωστή, δηλαδή ότι έχει γίνει πραγματικά κα και προεργάστηκε στην Επιτροπή, ότι υπήρχε ακρόση προφέων. Αυτό ακριβώς προϋποθέτει ότι οι διεργασίες συνεχίζονται μέχρι σήμερα. Δεν έρεων αν η κυρία Υπουργός είχε επαρθεί με τους φορείς, αλλά αυτό συνεχίζονται τουλάχιστον από τα άλλα κάμπτα μέχρι και χθές το βράδυ. Δηλαδή δεν έχει ωριμάσει και δεν έχει τελειώσει αυτό που θέλουμε να καταληξουμε τελικά.

Πιστεύω ότι οι 4 μέρες μαζί με τις τροπολογίες που έχουν κατατεθεί δεν θα φέρουν με τίποτα. Θα πάμε πολύ σημάτα σε μια διαδικασία ενός τόσο καρπου και σοβαρού θέματος. Δεν είναι δυνατόν να πάμε σε 4 μέρες.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αθανάσιος Τσαλδάρης): Ορίστε, κύριε Νικήτα Κακλαμάνη, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Θα ήθελα να παρακαλέσω την κυρία Υπουργό και τους συναδέλφους να έχουμε 5 μέρες για το νομοσχέδιο -νομίζω είναι αρκετές- και εάν οι τροπολογίες που θα κατατεθούν -εάν υπάρχουν, γιατί δεν έρεων αν υπάρχουν- από την κυρία Υπουργό ή από τους συναδέλφους, με το δεδομένο ότι απ' ότι πληροφορήθηκε την ερχόμενη εβδομάδα η κυρία Υπουργός θα λέψει εκτός Ελλάδας και άρα δεν θα συζητήσουμε το νομοσχέδιο, να καθίσουμε οι εκπρόσωποι των κομμάτων να δούμε τις τροπολογίες, διότι είχαμε οικείας διαφωνίες και να συμφωνήσουμε σ' αυτές τις τροπολογίες, όπότε δεν θα χρειασθεί καν άλλη μέρα.

Εάν δεν συμφωνήσουμε να έχουμε μία μέρα ακόμα για τις τροπολογίες και να τελειώσουμε με αυτό το χρονικό περιθώριο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αθανάσιος Τσαλδάρης): Η πρόταση ταρά σχηματίζεται ως εξής: Κατ' αρχήν, συμφωνούμε όλοι τα άφρα να γίνειν κεφαλαία, να γίνουν ενότητες. Εκεί υπάρχει συμφωνία.

Κρατάτω το θέμα του Συνασπισμού που θέλει την ένατη ενότητα, όπως είπε, να συζητηθεί σε μία μέρα, δηλαδή σε διάφορους εκπρόσωπους.

Να πάμε 5 μέρες, αντί 4 ή 6 και αν προστεθούν τροπολογίες με αυτό το χρονικό περιθώριο. Υπουργών, ή και τις κας Υπουργούς όπως δύχι το νομοσχέδιο -όχι τροποποιήσεις άφρων, αλλά, τροπολογίες καινούριες- να πάμε την διη μέρα.

Σε αυτό μπορούμε να συμφωνήσουμε: Απ' ότι βλέπω λείπει ο κ.Μπένος, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ.

ΑΜΑΛΙΑ-ΜΑΡΙΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ: Δεν έχουμε ακόμα συμφωνήσει για ενότητες, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αθανάσιος Τσαλδάρης): Τις ενότητες θα τις πούμε. κυρία Μερκούρη. Να συμφωνήσουμε, κατ' αρχήν, να γίνει η συζήτηση των όρθρων σε ενότητες.

Κύριε Μπένο, δεν έρεων αν ακούσατε την τελευταία πρόταση, η οποία είναι, τα άφρα να συζητηθούν σε ενότητες. Η μία ενότητης, η οποία επεσημάνθη από τον Συνασπισμό να συζητηθεί σε ενότητες, η μέρα, γιατί είναι λέσι- ουσιαστική, εκτός εάν εν τω μεταξύ βρεθούν συμβιβαστικές λύσεις. Να διαρκέσει 5 μέρες η συζήτηση και εάν προστεθούν τροπολογίες να πάμε και διη μέρα. Δηλαδή, δύο πρέσες επί της αρχής και τρεις επί των όρθρων και, εάν προσθέτεται τη κυρία Υπουργός ή άλλοι Υπουργοί τροπολογίες, θα πάμε μοιραίως στην διη μέρα.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, η εμπειρία της συζήτησης κατά κεφαλαία στην Κοινοβουλευτική Επιτροπή δεν απέδωσε, και να σας εξηγήσω γιατί.

Πέρα από την πολύ αρθρή παρατήρηση του κ. Γιάνναρου ότι το κεφάλαιο 9 είναι το πιο σημαντικό, υπάρχουν και άφρα, όπως για παραδεγματικά το άφρα 8 ή το άφρα 32....

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Υπ. Πολιτισμού): Πλευρίζετε και

θα τα ακούσετε, κύριε Μπένο. Υπάρχουν τροπολογίες και ρυθμίσεις το θέμα.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ:Δεν μπορούμε, λοιπόν, εκ προσιτού να πούμε τίποτα. Είναι τόσο σημαντικά τα θέματα, που είναι αδύνατον να καταλήξουμε από τώρα σε μία τέτοια συμφωνία, δηλαδή να συζητήσουμε κατά κεφάλαιο.

Είναι ορισμένα άρθρα, κύριε Πρόεδρε, που είναι πολύ σημαντικά και θέλουν εξαντλητική συζήτηση και δεν μπορούμε ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αθανάσιος Τσαλδάρης):Κύριε Μπένο, είναι αδύνατον να συζητήσουμε 72 άρθρα, άρθρον κατά άρθρον, όπως αντιλαμβάνεσθε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ:Κατάτε, εμείς για τη συμφωνία που κάνουμε θα δεσμευθούμε και θα περιορίσουμε το χρόνο στα άρθρα, που δεν θεωρούμε σημαντικά, αλλά θέλουμε να πάρχει άνεση στα σημαντικά άρθρα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αθανάσιος Τσαλδάρης):Τα σημαντικά άρθρα μπορούν να απομονωθούν. Πάντως, εσείς λέτε - για να συμφωνήσουμε - ότι 6 μέρες είναι το μέδιον, το οποίο μπορεί να πάρει η συζήτηση, ότι δε θα κωλυτεργήσετε και ότι σε περίπτωση που θα βρεθεί κάποια γεφύρωση των διαφορών -γιατί η Υπουργός είπε ότι έχει διάφορες τροποιοποίησες ορισμένων θεμάτων να σας προτείνει- θα μπορούμε να πάμε την 5η ημέρα.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ:Σέ εντόσιο κλίμα μπορούμε να συμφωνήσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αθανάσιος Τσαλδάρης):Θα γίνουν ορισμένες ενόπτες. Για να συζητηθούν ορισμένα επίμαχα άρθρα, θα απομονώνουν κάποια τρόπο, να συζητηθούν χωριστά.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, ξέτε ο λόγο.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Υπ. Πολιτισμού):Κύριε Πρόεδρε, όταν λέμε σε ενόπτες, δεν εννοούμε σταθερές ενόπτες, αλλά συμφωνημένες ενόπτες. Είμαι και σγάρι απολύτως σύμφωνη στο να δοθεί άνεση και έμφαση σε ορισμένα άρθρα, γιατί μερικά άρθρα και μερικά κεφάλαια του νομοσχεδίου είναι πολύ σημαντικότερα έναντι όλων. Επομένως, επί αυτού του θέματος δέχομαι συναδήποτε, με συμφωνία, να ριθμίσουμε το χρόνο μας, δηλ. που θα διαθέσουμε πολύ χρόνο και που θα διαθέσουμε λίγο χρόνο.

Και το κεφάλαιο των εισπρακτικών Οργανισμών είναι πολύ σημαντικό. Βρίσκω όμως υπερβολικό να πάρουμε από τώρα απόφαση ότι μία ολόκληρη μέρα θα μιλήσει γι' αυτό.

Μπορούμε να μιλήσουμε δεχχωρίστα γι' αυτό, να μην το κολλήσουμε σε μια ενότητα, αλλά όχι να δεσμευτούμε από τώρα ότι θα αφιερώσουμε μια Συνεδρίαση από τις λίγες που έχουμε μόνο γι' αυτό το κεφάλαιο. Δέχομαι ότι θα δώσουμε τον χρόνο που χρειάζεται για τα σημαντικά άρθρα.

Η πρόταση σας, κύριε Πρόεδρε, είναι πολύ λογική.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αθανάσιος Τσαλδάρης):Η πρότασή μου είναι οι 6 μέρες που ζητήθηκαν, με κάποια απομόνωση ορισμένων άρθρων, τα οποία δεν έπειτα ότι θα συζητηθούν μόνα τους σε μια ημέρα. Αν τελειώσουν, θα προχωρήσουμε. Και σε περίπτωση που θα βρεθεί κάποια προσέγγιση απόψεων -γιατί κύρια Υπουργέ είπατε ότι έχετε κάποιες τροποποιήσεις οι οποίες προσεγγίζουν τις απόψεις- θα τελειώσουμε την πέμπτη ημέρα.

Πάντως, οι 6 ημέρες αποτελούν δεσμευτική κύριε Μπένο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ:Βεβαίως, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αθανάσιος Τσαλδάρης):Και συμπεριλαμβάνει όλα όσα συμφωνήθηκαν.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ:Με μια επιφύλαξη, κύριε Πρόεδρε. Αν έλθει ένας καταγγισμός τροπολογών, άσχετος με το νομοσχέδιο...

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Υπ. Πολιτισμού):Τι καταγγισμός, κύριε Μπένο;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ:Κύρια Υπουργέ, το έχουμε δει και στο παρελθόν. Αν υπάρχει αυτή η δεσμευτική, ισχύει το εξήμερο, κύριε Πρόεδρε. Αν όμως έλθουν τροπολογίες, μπορούμε να δεσμευτούμε από τώρα; Και βεβαίως δεσμευόμαστε για τις τροπολογίες που θα αφορούν τα άρθρα του νομοσχεδίου. Εντάξει, να τις συζητήσουμε όλες αυτές, κανένα πρόβλημα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αθανάσιος Τσαλδάρης):Δηλαδή τροπολογίες του Υπουργείου ...

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ:Μιλάω για προσθήκες. Για τροπολογίες...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αθανάσιος Τσαλδάρης):Τροπολογίες του Υπουργείου Πολιτισμού είναι εντός του νομοσχεδίου. Τροπολογίες άλλων

Υπουργείων εννοείτε προφανώς, άσχετες ...

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ:Και του Υπουργείου Πολιτισμού, κύριε Πρόεδρε, γιατί μπορεί να είναι τροπολογίες άσχετες με το συζητούμενο νομοσχέδιο. Γιατί το νομοσχέδιο είναι ένα εντελώς ειδικό θέμα. Δεν μπορεί να έλθουν ρυθμίσεις του Υπουργείου Πολιτισμού για διάφετα θέματα, στο σημερινό θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αθανάσιος Τσαλδάρης):Τότε, δεν καταλήγουμε σε καμία συμφωνία και μοριάως τις συνεδριάσεις θα τις πάμε μέχρι τις 3 ημέρες τη πρώι και όπου βγούμε. Έτσι, θα τελειώσουμε σε τρεις μέρες.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ:Να, αφού καταλήξει, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αθανάσιος Τσαλδάρης):Να πάρεις κάποια κρίση αγαθού ανδρός στην τροπολογία του Υπουργείου Πολιτισμού η οποία να μπορεί να περάσει σε έξι μέρες, θα περάσει. Αν βέβαια το Υπουργείο Πολιτισμού καταβέσει μία τροπολογία, η οποία αποτελεί ένα καινούρια νομοσχέδιο π.χ., για την κατάργηση της αρχαιολογικής υπηρεσίας, τότε βέβαιως είναι τελείως άλλο πράγμα.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ:Καλώς, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αθανάσιος Τσαλδάρης):Μιλάμε με κάποια κρίση αγαθού ανδρός δηλαδή.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ:Αυτή η διευκρίνιση που κάνετε, αποκαθιστά τα πράγματα. Εντάξει, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αθανάσιος Τσαλδάρης):Με κάποια κρίση αγαθού ανδρός, δηλαδή.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ:Σύμφωνοι, κύριε Πρόεδρε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΑΨΑΛΗΣ:Και αγαθής γυναικεί.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αθανάσιος Τσαλδάρης):Και αγαθής γυναικεί. Βεβαίως.

Λοιπόν, δύο μέρες επί τις αρχής και τέσσερις επί των άρθρων. Σύμφωνοι;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ:Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αθανάσιος Τσαλδάρης):Η Βουλή παρεδέχθη.

Η κύρια Υπουργός έχει το λόγο.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Υπ.Πολιτισμού):Κύριε Πρόεδρε, για να διευκολύνω τη συζήτηση, μπορώ να γνωστοποιήσω όποια τώρα κάποια συμφωνία και κάποια πρόσδοτο που έχει γίνει επί ορισμένων άρθρων;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αθανάσιος Τσαλδάρης):Βεβαίως. Ασφαλώς θα διευκολύνετε τη συζήτηση, αν έχετε καταλήξει σε τροποποιήσεις.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Υπ.Πολιτισμού):Επειδή είναι μερικά νευραλγικά θέματα, τα οποία συζητήσουμε πολύ, είμαι διατεθειμένη...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αθανάσιος Τσαλδάρης):Θα παρακαλούσα, αν πρέπει να τα αλλάξετε, να μας τα δώσετε εγγράφως.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Υπ.Πολιτισμού):Αυτό οπωσδήποτε. Και όταν συζητήσουμε στα άρθρα, η διατύπωση θα είναι οριστική.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αθανάσιος Τσαλδάρης):Να διανεμηθούν στους συναδέλφους.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Υπ.Πολιτισμού):Θα δώσω πληροφορίες για το π οίμα διατεθειμένη να δεχθώ εν σχέσει με αυτά τα άρθρα.

Όσον αφορά τα άρθρα 8, δεν κάνω οριστική διατύπωση. Επειδή όμως διατυπώθηκε και η άποψη ότι η σύμβαση έργου, που σημάνει την παραγγελία, μπορεί να δημιουργήσει δυσχέρεια γι' αυτό ότι περιλαμβάνει τη σύμβαση έργου. Δηλαδή θα λέω: "Επί έργων που δημιουργήθηκαν από μισθωτούς σε εκτέλεση σύμβασης έργασίας" -και όχι έργου- "αρχικός δικαιώμαχος του περιουσιακού και του ημικού δικαιώματος, είναι ο δημιουργός. Αν δεν υπάρχει αντίθετη συμφωνία, στον εργοδότη μεταβιβάζονται αυτοδικαιώματα εκείνες μόνο οι εξουσίες από το περιουσιακό δικαιώματα που είναι αναγκαίες για την εκτήληρωση του σκοπού της σύμβασης". Και εδώ σταματάμε. Ο σκοπός της σύμβασης δεν εξειδικεύεται πλέον σύμφωνα με τις συνήθεις δραστηριότητες του εργοδότη κατά τη δημιουργία του έργου.

Είναι κάπι που ζητήθηκε στη Διαρκή Επιτροπή και νομίζω ότι μπορούμε να το δεχθούμε.

ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ:Μα, αυτά, κύρια Υπουργέ, πρέπει να

κύριε με το τελών αγέλων

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΦΑΡΟΥΔΑ (Υπ.Πρατηπουμού): Αυτά θα σας διανεμήσουν. Άλλα το λέω για τους συναδέλφους που θα μιλήσουν επί της αρχής -και επειδή γνωρίζουν καλά το νομοσχέδιο- μήπως θέλουν να το λάβουν υπόψη τους από τώρα.

Στο άρθρο 15 παρ.5 προστίθεται μία παράγραφος, όπου "υποχρέεται ο δικαιούχος της αποκλειστικής άδειας εκμετάλλευσης να κάνει χρήση μέσα σε εύλογο χρόνο".

Δηλαδή, κάτι που το είχε συζητήσει πολύ η κυρία Μερκούρη, είναι ότι μπορεί να μεταβιβάσεται το δικαίωμα, να μπει σενά συρτάρι και να μην κάνει χρήση του εκδοχεύς. Θα υποχρεωθεί τώρα μέσα σε εύλογο χρόνο να καταστήσει το έργο προστό στο κοινό με τον κατάλληλο τρόπο εκμετάλλευσης.

Στο άρθρο 32 επίσης που αναφέρθηκε και από τον κ. Μπένο ως απλαντικό άρθρο, θα μπουν αυτά τα εξής δύο σημεία τα οποία επίσης επισημάνθηκαν από την πλευρά της Αντιπολίτευσης.

Καταρχήν μεταβιβάζονται στον παραγωγό μόνον εκείνες οι εξουσίες από το περιουσιακό δικαίωμα που είναι αναγκαίες για την εκμετάλλευση του οπτικοακουστικού έργου. Κα πάντως η μεταβίβαση επέρχεται μετά την περάτωση της τεχνικής επεξεργασίας του έργου από τον πνευματικό δημιουργό. Είναι το Final cut που έλεγε η κυρία Μερκούρη. Θα το περιλάβουμε κι αυτό στο άρθρο 32. Έτσι στο άρθρο 32 που προβλέπει "Η σύμβαση για τη δημιουργία του οπτικοακουστικού έργου ανέμεσα στον παραγωγό του έργου και τον πνευματικό δημιουργό, επιφέρει αν δεν υπάρχει αντίθετη συμφωνία μεταβίβασης στον παραγωγό" προστίθεται το "εκείνων των εξουσιών από το περιουσιακό δικαίωμα που είναι αναγκαίες για την εκμετάλλευση του οπτικοακουστικού έργου". Δηλαδή, όχι από block όλες οι εξουσίες αλλά μόνον εκείνες που είναι αναγκαίες. Κα συνεχίζω: "Η μεταβίβαση επέρχεται μετά την περάτωση της τελικής επεξεργασίας του έργου από τον πνευματικό δημιουργό".

Το άρθρο 33 που αφορά τη σχέση εκδότων και συγγραφέων θα διαμορφωθεί σύμφωνα με τις προτάσεις που υπέβαλαν από κοινού οι ενώσεις συγγραφέων και οι ενώσεις εκδότων. Βέβαια το κείμενο που περιβλήθη έχει ορισμένες υπερβολές, τις οποίες συζήτησαν τώρα με τους εκδότες, αλλά κατά βάση θα γίνεται δεκτή η πρόταση, που οποια υποβάλλουν, μετά τα 2.000 αντίτυπα να ισχύει το υποχρεωτικό ποσοστό και να εξαφεθούν ορισμένες κατηγορίες έργων, κατά κανόνα αυλαγούκων ή αυλακτικών, όπου είναι αδύνατο να προσδιορισθεί η συμμετοχή του συγγραφέως.

Επομένως το άρθρο 33 θα πάρει με βελτιωμένη μορφή σύμφωνα με τις προτάσεις που κάνουν από κοινού συγγραφέες και εκδότες.

"Όσον αφορά τους εισπρακτικούς φορείς, όπου γίνεται η μεγάλη συζήτηση και ζητείται να γίνει πρόβλεψη ώστε να λειτουργούν με ορισμένη μορφή και μη κερδοσκοπικοί φορείς πέραν των κερδοσκοπικών, υπάρχει μια προσέγγιση στα θα διευθυνθεῖ, ότι, πέραν των εμπορικών εταιρειών που μπορεί να είναι οι εισπρακτικοί φορείς, θα μπορούν να λειτουργούν και ως αστικοί συνεταιρισμοί του ν.1667/86. Οι συνεταιρισμοί είναι μη κερδοσκοπικοί και λειτουργούν με τη νομοθεσία περί αστικών συνεταιρισμών που προβλέπει ο νόμος. Είναι αποδεκτό, εφόσον αυτό κανονοποιεί το αίτημα να διευθυνθεῖ και οι μη κερδοσκοπικοί φορείς, να υιοθετήσουμε τη μορφή του αστικού συνεταιρισμού. Αυτό θα το προτείνω και θα το αναλύω περισσότερο όταν έλθει η ώρα. Το λέω από τώρα για να είναι υπόψη των συναδέλφων.

Αυτές είναι βασικές βελτιώσεις που οποίες θέτων υπόψη σας ήδη στόη την αρχή. Θα υπάρξουν και άλλες στα άρθρα, ίσσοσον σημασίας αι οποίες θα είναι προς την κατεύθυνση της βελτιώσεως του νομοσχέδιου και της προσεγγίσεως των απόψεων.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αθανάσιος Τσαλδάρης): Ο κ. Θεοδοσιοπόδης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΕΛΗΣ-ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ: Κύριες και κύριοι συνάδελφοι, δεν ξέρω αν το τελικό προϊόν επεξεργασίας του υπόψη φιστινού νομοσχέδιου στη Διορκή Επιτροπή Μορφωτικών υποθέσεων ικανοποιεί όλες τις Πτέρυνες αυτής της Αίθουσας, δίως έχω την απόλυτη αἰσθηση ότι η διαδικασία που ακολουθήθηκε ήταν πλήρης εξουνικτική και βαθιά δημοκρατική, αφού δόθηκε η δυνατότητα σε όλους τους πνευματικούς φορείς, που έλκουν αντίστοιχα δικαιώματα να εκθέσουν τις απόψεις και τα αντιτίθεμενα συμφέροντά τους κατά τρόπο πλήθωρικό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αθανάσιος Τσαλδάρης): Κύριε συνάδελφε, με συγχαρείτε, θα κρατήσω το χρόνο σας, αλλά ήθελα να πώ ότι επειδή το μηχάνημα εγγραφής έχει πάθει κάποια βλάβη, δημιουργός κύριος συνάδελφος θέλει να εγγραφεί, να σηκώνει το χέρι του.

Συνεχίστε, κύριε συνάδελφε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΕΛΗΣ-ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ: Οι διατάξεις του νομοσχέδιου έχουν τις ρίζες τους μέσα στους πνευματικούς ιπτούς της κοινωνίας μας και συνεπώς τη συμαστικά και νομική θεώρησή τους ανταποκρίνεται στις περί κοινωνίας αντιλήψεις της κάθε πλευράς. Η ύπαρξη σ αυτή την Αίθουσα διαφορετικών διεσπαρτώντας τάσεων και απόψεων ως προς τη σύγχρονη δομή της οικονομίας και της κοινωνίας δημιουργεί ποικιλία οπτικών γνωών αντιμετώπισης των την επιμέρους προβλημάτων.

Οφείλει να ομολογήσω πως οι αιτιάσεις της Αντιπολίτευσης ότι παραμένουν όλητα πολλά σε αυτά προβλήματα που συνδέονται με τη πνευματική δημιουργία δεν στερούνται αλήθειας. Όμως αυτό δεν οφείλεται σε παράδειγμα, αλλά σε πρεβλημένα νομικά και συμαστικά κενά, γιατί πατεύουμε πως η λειτουργία του νόμου δεν πρέπει να είναι αποτυπωτική και καταπιεστική. Οφείλει ο νόμος να περιχαράκωνται τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις δώλων των πλευρών στέτοιο βαθμό, ώστε να θέτει τις βασικές ασφαλιστικές δευτερεύουσες αποτροπής κινδύνων για τις αδύνατες κυρίως πλευρές. Η υπερφρότωση των πνευματικών δραστηριοτήτων με αναγκαστικούς δικαίους δημιουργεί υπέρμετρες διεσπαρτώντας την ευχερή διακήνηση των ιδεών, αλλά και την εφαρμογή της πάγιας αρχής του δικαίου περί της ελευθερίας των συμβάσεων.

Η εποχή των επιστημονικών εξελίξεων έχει καταστήσει απολύτως αναγκαία τη δημιουργία ενός σύγχρονου νομοθετικού πλαισίου προστασίας της πνευματικής ιδιοκτησίας, που αποτελεί στοχείο της πολιτιστικής πολιτικής της Πολιτείας. Ο κόδιμος συνεπώς μικρίνει, οι σχέσεις των ανθρώπων γίνονται στενότερες, οι κοινωνικές αμάδες έρχονται πιο κοντά η μία με την άλλη και οι αποστάσεις συμαστικά έχουν εκμηδενιστεί. Αυτό δεν οφείλεται στην σχέση των ανθρώπων και είναι λογικό αφού πάροχον εντπλημένα συμφέροντα. Είναι λοιπόν αναγκαία η προστασία των έργων των πνευματικών δημιουργών.

Οι λόγοι που επιβάλλουν τον εκσυγχρονισμό της νομοθεσίας και τη συναντητική αντιμετώπιση από το Εθνικό Κοινοβούλιο του προβλήματος αυτού είναι βασικά δύο.

Κατ' αρχήν, η παλαιότητα των νόμων που ισχύουν μέχρι σήμερα και η έλλειψη συστηματικότητας των διαφόρων τροποποιήσεων και νομοθετήσεων που επιτοκούθησαν, κυρίως μετά το 1920, και δεύτερον, οι ραγδαίες τεχνικές εξελίξεις στη σημερινή εποχή στο σημείο που θίγουν και αγγίζουν το πρόβλημα της πνευματικής ιδιοκτησίας.

Αναφέρομαι συγκεκριμένα στη ραδιοφωνία, στην πλεόρα, στους κινηματογράφου, στις βιντεοκασέττες, στα προγράμματα των ηλεκτρονικών υπολογιστών κ.λπ. Ορόσημο για την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας αποτελεί η εφεύρεση της πτυογραφίας και της χαρακτικής. Με αυτόν τον τρόπο δόθηκε η δυνατότητα της έκδοσης πολλαπλών αντίτυπων, για να γίνουν έργα σπουδαίων δημιουργών κτήμα ολόκληρου του Λαού.

Στην περίοδο της Αναγέννησης δόθηκε ιδιαίτερη σημασία και έμφαση στον παράγοντα άνθρωπο. Στην εποχή μας όλοι έχουμε ότι τα μέσα που υπάρχουν σημέρα αναπαραγωγής των διαφόρων έργων τέχνης είναι τεράστια και αντλιαζόντασθ ότι αυτή τη εποχή των ανθρώπων έχει δημιουργήσει τριβές και έχει καταστήσει απολύτως αναγκαία την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας σε έναν πεπίστε παγκόσμιο, γι αυτό και βλέπουμε να υπάρχουν διενδειξις συμβάσεων, που προστατεύουν την πνευματικής ιδιοκτησία.

Στον Τόπο μας έναντι κατά καιρούς διάφορες προστατεύεις, που ήταν δημιουργός από την πέτρα, και πάλια μετά το 1920 εκινείτο ανάλογα με τις πέτρες που εδέχετο από τις διάφορες κοινωνικές αμάδες.

Σήμερα δεν υπάρχει ενιαίο κείμενο να στρίζει και να βοηθά την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας. Έγιναν ιδιαίτερες προσπάθειες επί της υπουργίας της και της Μερκούρη που ήταν αξιόπιστες. Όμως δεν κατέστη εφικτό να υλοποιηθούν. Ήταν και είναι γνωστές οι αντιδράσεις που υπήρχαν και που υπάρχουν, γιατί όπου υπάρχουν αντιτίθεμενα

συμφέροντα είναι λογικό να υπάρχουν αντιδράσεις.

Για τους λόγους αυτούς, θεωρώ υποχρέωσή μου να συγχαρώ και τη σημερινή Υπουργό την και Μπενάκη, που κατάφερε να φέρει ένα σύγχρονο νομοθέτημα που λύνει προβλήματα πολλών 10ετών και που είναι συντονισμένο με τις νομοθεσίες των χωρών της ΕΟΚ. Ασφαλώς και δεν είναι πανάκειο το νομοσχέδιο αυτό. Όμως, λύνει προβλήματα πολλών 10ετών, προβλήματα που έχουν συσσωρεύει από το παρελθόν και κάπου έχουν φθάσει σήμερα σε κάποιο αδέξιό.

Το πρώτο κεφάλαιο: Στα 5 πρώτα ώρα προβάλλονται σαφώς τα δύο είδη δικαιώματων που καλύπτονται υπό τον όρο πνευματικής ιδιοκτησίας. Το περιουσιακό και το ημικό δικαίωμα. Με τον τρόπο αυτό εξαίρεται η αναγνώριση και η προστασία όχι μόνο των περιουσιακών συμφερόντων που έχει ο δημιουργός σε σχέση με το έργο του, αλλά και του ημικού δικαιώματος που υπάρχει ανάμεσα στο δημιουργό και στο δημιουργημά του. Στη συνέχεια περιέχεται μια εκτενής απαρίθμηση των πνευματικών δημιουργημάτων που αναγνωρίζονται ως αντικείμενο της πνευματικής ιδιοκτησίας, δηλαδή ως έργο.

Η απαρίθμηση καλύπτει τους κυριότερους τομείς της πνευματικής δημιουργίας, αλλά ρητά υποδηλώνει ότι έχει ενδεικτικό χαρακτήρα, πράγμα που σημαίνει ότι προστατεύεται κάθε πνευματικό δημιουργημα, όσοσε από το αν περιέχεται ή όχι μέσα σ' αυτή την απαρίθμηση. Προϋπόθεση της προστασίας είναι η πρωτοτυπία του έργου. Η έννοια της πρωτοτυπίας δεν προσδιορίζεται στο νομοσχέδιο, αλλά αντίθετα αφήνεται ένα ευρύτατο πεδίο, ώστε ο δικαιούχος να προσδιορίσει ποιον είναι το πρωτότυπο έργο. Μεταξύ των δημιουργημάτων κατατάσσονται και τα προγράμματα των ηλεκτρονικών υπολογιστών, σύμφωνα με σχετική οδηγία της ΕΟΚ της 14ης Μαΐου του 1991. Η οδηγία αυτή απαιτεί να προστατεύονται τα προγράμματα των ηλεκτρονικών υπολογιστών με εξαιρεσιμή τους με λογοτεχνικά έργα. Η κατηγορία αυτή αποδίδεται στο νομοσχέδιο με τον όρο "έργα του λόγου", ώστε να καλύπτονται ακόμα και επιστημονικά κείμενα.

Το επόμενο άρθρο απαριθμεί τις τις επιμέρους εξουσίες που απορρέουν από το περιουσιακό δικαίωμα του πνευματικού δημιουργού. Το τέταρτο άρθρο απαριθμεί τις επιμέρους εξουσίες που απορρέουν από το ημικό δικαίωμα του πνευματικού δημιουργού. Εκτός από τις εξουσίες που είναι γνωστές στα ισχύον δίκαιο της δημοσίευσης της πατρότητας, της περιφρούρησης της ακεραιότητας του έργου, προστέλασης στο έργο, το νομοσχέδιο εισάγει και τη λεγόμενη εξουσία της μετάνοιας. Δηλαδή τη δυνατότητα υπανοχώρησης από τις συμβάσεις που οδηγούν σε παρουσίαση του έργου στο κοινό, σε περίτωση μεταβολής των πεποιθήσεων του δημιουργού ή σε περίτωση μεταβολής των περιπτώσεων. Αλλά, με πρόβλεψη απολημώσων του αντοπαραλλομένου και με ρυθμίσεις που αποτρέπουν την προσχηματική επίκληση των λόγων συνείδησης. Το ημικό δικαίωμα διαχωρίζεται σαφώς ως προς τη μεταβίβαση και τη δυνατότητα μεταβίβασης από το περιουσιακό δικαίωμα.

Τέλος, εισάγει μια καινοτομία για την προστασία των δημιουργών έργων των εικαστικών τεχνών, ζωγραφική, γλυπτική, χαρακτική κ.λπ. Αφετηρία της ρύθμισης είναι η διαπίστωση ότι συχνά τα έργα των εικαστικών τεχνών αποκτούν μεγάλη εμπορική αξία με την πάροδο του χρόνου μετά την καθιέρωση του καλλιτέχνη ή και μετά το θάνατό του. Έτσι, μπορεί ένας καλλιτέχνης ή οι κληρονόμοι του να βλέπουν έργα που αρχικά πουλήθηκαν για ένα κομμάτι ψηφιού, να πωλούνται με αντίτιμο ολόκληρη περιουσία.

Είναι γνωστές περιπτώσεις από το παρελθόν ζωγράφων και γενικότερα καλλιτεχνών που εναγγωρίστηκαν μετά το θάνατό τους και έτσι δόθηκε η ευκαιρία να αποκτήσει το έργο τους μια ακονομή αξία, αν όχι για τους ίδιους τουλάχιστον για τους κληρονόμους τους. Αυτή η ευκαιρία παρέχεται σήμερα στους πνευματικούς δημιουργούς με το νομοσχέδιο που έρχεται για ψήφιση.

Κρίνεται δίκαιο να εισαχθεί και στη Χώρα μας η ρύθμιση που ισχύει και αλλού, να συμμετέχει ο δημιουργός μένα μικρό ποσοστό της πιάτης σε κάθε μεταπώληση του έργου του. Για να αποτραπεί το ενδεχόμενο εκμετάλλευσης των δημιουργών με την προεξόφληση αυτής της εξουσίας, απογορεύεται η μεταβίβαση της μεταξύ ζώντων.

Έρχομαστε τώρα στο δεύτερο κεφάλαιο, που καθιερώνει τη λεγόμενη αρχή της αληθείας, στον προσδιορισμό του αρχικού δικαιώματος της πνευματικής ιδιοκτησίας. Δικαιούχος γίνεται το πρόσωπο που δημιουργήσει το έργο. Κατά συνέπεια, αρχικός δικαιούχος της πνευματικής ιδιοκτησίας, μπορεί να είναι μόνο φυσικά πρόσωπα, ή τυχόν χρήματοδότες της δημιουργίας, όπως π.χ. οι εργοδότες του δημιουργού και προπάντων, οι παραγωγοί οικοπεδοκαυστικών έργων μπορεί να αποκτούν το περιουσιακό δικαίωμα μόνο δευτερογενώς.

Λαμβάνεται, όμως, μέριμνα στο άρθρο 8 και στο άρθρο 31, για την κατοχύρωση της νομικής τους θέσης.

Ο κανόνας της αρχής κτήσης του δικαιώματος από τον ίδιο το δημιουργό, δεν καπνίζεται με αντίθετες συμφωνίες. Εξάλλου, για μεγαλύτερη σαφήνεια επαναλαμβάνεται και ρητά ο κανόνας της Διεθνούς Σύμβασής της Βέρνης, ότι η κτήση δικαιώματος γίνεται χωρίς να απαιτείται καμία απολύτως διατύπωση.

Ενώ οι περισσότερες διατάξεις αυτού του κεφαλαίου δεν απομακρύνονται ουσιαστικά από το ισχύον δίκαιο, δίλα προσοχής είναι η διάταξη που προστατεύει τους μισθωτούς πνευματικούς δημιουργούς, ορίζοντας ότι ενδεχόμενη αυτοδίκαιη μεταβίβαση εξουσιών στον εργοδότη, δεν αφορά παρά μονάχα περιορισμένες περιουσιακές εξουσίες.

Στο τρίτο κεφάλαιο περιλαμβάνονται τα άρθρα 12 έως 17. Ενώ το περιουσιακό δικαίωμα μπορεί να μεταβιβάσει, το ημικό δικαίωμα κηρύσσεται αμεταβίβαστο, ώστε ποτέ να μη χωρίζεται το πρόσωπο του δημιουργού. Ιδιαίτερη σημασία έχει η ρύθμιση που επιτρέπει στον αντοπαραλλόμενο του πνευματικού δημιουργού να ζητά τη δικαιοστική προστασία της ιδιοκτησίας, έναντι παντός τρίτου.

Προστατευτικές για το δημιουργό διατάξεις που επιβάλλουν τον έγγραφο τύπο για την έγκυρη κατάρτηση δικαιοπραΐων που αφορούν την πνευματική ιδιοκτησία και που επιτρέπουν την επιβολή συμβατικών περιορισμών στη μεταβίβαση ή την εκμετάλλευση της πνευματικής ιδιοκτησίας, δημιουργώντας έτσι τη δυνατότητα πειστήρων πηγών εισοδημάτων για το δημιουργό.

Ο δημιουργός, δεν μπορεί να μεταβιβάσει το ημικό δικαίωμα, πρέπει όμως να μπορεί να συναντέσει σε ορισμένες πράξεις αναγκαίες για την εκμετάλλευση του έργου του, έστω και αν οι πράξεις αυτές, χωρίς τη συναίνεση, θα αποτελέσουν προσβολή του ημικού δικαιώματος.

Στο τέταρτο κεφάλαιο, περιλαμβάνονται τα άρθρα 18 έως 28. Η μεγίστη δυνατή προστασία των πνευματικών δημιουργών, μπορεί αλλά και πρέπει, να συνοδεύεται από την καθέρωση ορισμένων περιορισμών του δικαιώματος, που επιβάλλονται από την κοινωνία του αποστολή. Τέτοιοι περιορισμοί καθιερώνονται πολλοί, πάντα όμως μέσα στα δρις που επιτρέπει η Σύμβαση της Βέρνης. Παράβεση αποσπασμάτων, σχολικά βιβλία και ανθολογίες, ανάγκη της διδασκαλίας των βιβλιοθηκών και των αρχείων κ.λπ. Η ιδιωτική χρήση και ειδικότερα η δυνατότητα παραγωγής για ιδιωτική χρήση, αποτελεί ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα της πνευματικής ιδιοκτησίας σήμερα, γιατί οδηγεί πολλές φορές στην υπονόμευση του δικαιώματος του πνευματικού δημιουργού.

Κατά το περιεχόμενα δάλων χώρων, κατά τα δύο ισχύοντα στη Γερμανία, στη Γαλλία και στην Ισπανία και κατά την προβλεπόμενη οδηγία της ΕΟΚ, καθιερώνεται η υποχρέωση των παραγωγών και των εισιγάγων μηχανημάτων ή υλικού που χρησιμεύουν για την ιδιωτική αναπαραγωγή. Να κατεβάλλονται ένα ποσοστό της αξίας τους, που θα κατανέμεται μεταξύ των πνευματικών δημιουργών ως αποζημίωση για τη μείωση της πώλησης των αντιτύπων των έργων τους, εξ αιτίας της ιδιωτικής παραγωγής που γίνεται με τα μηχανημάτα και τα υλικά αυτά.

Στο Ε Κεφάλαιο που αφορά τα άρθρα 29-31, στο θέμα της διάρκειας επέρχεται σπουδαία καινοτομία. Ενώ μέχρι σήμερα η διάρκεια προστασίας ήταν 50 χρόνια από το θάνατο του πνευματικού δημιουργού, τώρα η διάρκεια αφίζεται στα 70 χρόνια. Η παράταση αυτή για μεγαλύτερη προστασία του ίδιου του πνευματικού δημιουργού που αξιοποιεί καλύτερα ένα δικαίωμα με μεγαλύτερη διάρκεια αλλά και των κληρονόμων του, είναι σύμφωνα με τη σύγχρονες νομοθετικές τάσεις που ισχύουν στη Γαλλία στην Ισπανία, αλλά και σύμφωνα με τη σχεδιαζόμενη οδηγία της ΕΟΚ. Αυτό περιλαμβάνεται στο άρθρο 29.

Οι λοιπές διατάξεις του κεφαλαίου αποδίδουν το ισχύον δίκαιο

νει τη
ρικού
ται το
εχικός
μόνο
όπως
γιαγοί¹
μπακό

,1, για
νι λιό
λλου,
νόνας
ματος

δεν
σοχής
τυκούς
βίβαση
τιμένες

Τ. Εν
ιακώ
σωπο
τρέπει
γτά τη

λι τον
/ που
περιλή
η της
α πε-

σίωμα,
αρέσεις
αν οι
σβολή

λε 28.
πεποι
τένων
γνωκή
πάντα
έρνης.
ινάγκη
δικαστή
χρήση.
αποκής
ζμευς

λι στη
τόμενη
ών και
λι την
αξίας
ών ως
έργον
με τα

μα της
μερα
νια. Η
νευμα
μεγα
ων με
λι στη
χόμενη
/ δικαιο

με κάποιες διευκρινίσεις που καθιερώνονται στα άρθρα 30 και 31 του νομοσχεδίου.

Σε καμία εδώντη νομοθεσία δεν έχουν γίνει αντικείμενο λεπτομερειακής ρύθμισης οι διάφορες συμβάσεις που αφορούν την εκμετάλλευση της πνευματικής ιδιοκτησίας. Κάπι τέτοιο θα ήταν αδύνατο εξαιτίας της πολυμορφίας των συμβάσεων αυτών. Γι' αυτό και με εξαιρεση της εκδοτικής σύμβασης που σε πολλές χώρες ρυθμίζεται ειδικά, κατά κανόνα τα θέματα αυτά αφήνονται στη συμβατική ελευθερία και την εφαρμογή των γενικών διατάξεων του Ενοχικού Δικαίου. Η αρχή της ελευθερίας των συμβάσεων είναι μα αρχή που διαπνέεται ολόκληρο αυτό το νομοσχέδιο. Τη γενική αυτή γραμμή ακολουθεί και το παρόν σχέδιο νόμου. Περιέλαβε δημικά και ένα μεγάλο αριθμό ειδικών διατάξεων για συγκεκριμένα επί μέρους θέματα κατά κανόνα, που αποβλέπουν στην προστασία των πνευματικών δημιουργών γιατί αυτοί είναι συνήθως το ασθενέστερο μέρος στις σχετικές συμβάσεις. Πάντα το ανθρώπινο δημιουργόμα της γραμμής πάντα με τον ίμιο πορεία, τον εκδότη, βρίσκεται στην αδύνατη πλευρά. Οι διατάξεις αυτές, έχουν βέβαια χαρακτήρα αναγκαστικού δικαιου, και δεν γίνεται άλλως γιατί πρέπει οπωδήποτε να προστατευθεί ο μόχθος, το πνευματικό έργο του πνευματικού δημιουργού. Από τις διατάξεις αυτές, ιδιαίτερη οποιωδιάτη παρουσιάζουν, και πρωτοτυπία θα έλεγα, το δικαίωμα του συγγραφέα να λαμβάνει ποσοστιαία αμοιβή πάνω από ορισμένα αντίτυπα από τις παλήσεις των έργων του που έχουν επιτυχία -αυτό περιλαμβάνεται στο άρθρο 33 του νομοσχεδίου- το δικαίωμα του μεταφραστή για την προβολή του ανόματός του και ένα ανάλογο με το προηγούμενο δικαίωμα ποσοστιαίας αμοιβής, η υποχρέωση των οργανωτικών δορυφορικών μεταδόσεων να παρένονται δέσμεια πνευματικών δημιουργών που να καλύπτει και την Ελλάδα, τα δικαίωμα που για πρώτη φορά παραχωράνται στους δημιουργούς φωτογραφικών έργων. Αυτά είναι καινούργεις διατάξεις, διατάξεις που δεν υπήρχαν στο μέχρι σήμερα ισχύον δικαίο, διατάξεις που για τον Τόπο μας τουλάχιστον κρίνονται ως επαναστατικές.

Η προστασία των προγραμμάτων των ηλεκτρονικών υπολογιστών αποτελεί θέμα δύσκολο και συνήθως πεδίο συγκρούσης των μεγάλων συμφερόντων. Το θέμα δημικά αυτό έχει φυγεί από την αρμοδιότητα των κρατών-μελών της ΕΟΚ, που απλώς είναι υποχρεωμένα να προσαρμόσουν τη νομοθεσία τους στην οδηγία της 14.5.1991. Το κεφάλαιο αυτό εισάγει επομένως την Κονοτοκή νομοθεσία.

Αξίζει ωστόσο να σημειωθεί ότι οι ρυθμίσεις που καθιερώθηκαν από την ΕΟΚ προβλέπουν τη δυνατότητα της αποσυμπλήσης ή αντιστροφής ανάλυσης που είναι αναγκαία για την εξασφάλιση της συνδυασμένης χρήσης ενός προγράμματος με κάποιο άλλο. Η διάρκεια της προστασίας ορίζεται σε 50 χρόνια σύμφωνα με την οδηγία της ΕΟΚ, προβλέπεται δημικά ότι η διάρκεια αυτή σύντομα θα πρέπει να παραταθεί σε 70 χρόνια για να εξισωθεί με τη γενική διάρκεια της προστασίας.

(Στο σημείο αυτό τη Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΜΑΝΟΛΗΣ ΔΡΕΤΤΑΚΗΣ)

Το κεφάλαιο 80 περιλαμβάνει τα άρθρα 46-53. Περιλαμβάνει ένα όλο πάρο πολύ σημαντικό θέμα, τα λεγόμενα συγγενικά δικαιώματα και ιδιαίτερα τα δικαιώματα των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών. Τα δικαιώματα αυτά μπορώ να πω πως απούχησαν μέχρι σήμερα στον Τόπο μας γιατί οι προηγούμενες νομοθεστικές ρυθμίσεις, ο νόμος 1075/80 και ο 1348/83 άφησαν ανεφάρμαστες τις διατάξεις αυτές λόγω αντισυνταγματικότητας αλλά και απόλυτης ασάφειας ορισμένων διατάξεων τους. Αυτό εμπόδισε την Ελλάδα να κυρώσει τη Διεθνή Σύμβαση της Ρώμης το 1961, Διεθνή Σύμβαση για την προστασία των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωτογραφικών και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης, να επιτρέψουν ή να απαγορεύουν την εγγραφή της ερμηνείας ή της εκτέλεσης ή των εκπομπών τους καθώς και κάθε μεταγενέστερη εκτέλεση της τυχόν παράνομης εγγραφής. Επίσης για τους παραγωγούς

βασική αρχή της ρύθμισης από τη Σύμβαση αυτή είναι η αναγνώριση του δικαιώματος των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης, να επιτρέψουν ή να απαγορεύουν την εγγραφή της ερμηνείας ή της εκτέλεσης ή των εκπομπών τους καθώς και κάθε μεταγενέστερη εκτέλεση της τυχόν παράνομης εγγραφής. Επίσης για τους παραγωγούς

ειδικών φορέων, δημοκρατία, το δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν την αναπαραγωγή των φορέων που έχουν παραγάγει και κάθε μεταγενέστερη εκμετάλλευση της τυχόν παράνομης αναπαραγωγής. Σαντά τα θέματα οι δικαιώματα των συγγενικών δικαιωμάτων αποκτούν ένα απόλυτο δικαίωμα.

Αντίθετα για τις εμπορικές εκμεταλλεύσεις νομιμών σχηματισμών ή νόμιμης αναπαραγωγής, αποκτούν μόνο ένα δικαίωμα εύλογης αμοιβής. Τα δικαιώματα αυτά συνδέονται από ηδικά δικαιώματα, από κάποιους περιορισμούς, από την ανάγκη εγγράφου τύπου για τις σχετικές συμβάσεις και από τη γενική ρήτρα για το προβάδισμα της πνευματικής ιδιοκτησίας.

Για πρότι φορά εισάγεται το δικαίωμα των εκδοτών να απαγορεύουν την εκμετάλλευση της εκδοτικής εισφοράς από τρίτους. Είναι γνωστές οι τεράστιες δισκοπλίες του θέματος των διαχειριστικών οργανισμών. Υπάρχει ανάγκη συνδυασμού της αποτελεσματικότητας μας ίδιωτης διαχειριστικής επιχειρήσης με την προστασία των πνευματικών δημιουργών αλλά και των χρηστών. Για την επίτευξη των συνδυασμένων αυτών στόχων, καθερώνονται: Προληπτική ενημέρωση και αυστηρός ριθμός των σχέσεων με τους δημιουργούς και με τους χρήστες. Υποχρεωτική κατάρτιση συμβάσεων. Μέθοδοι επιλύσεως διαφορών. Ενημέρωση και έλεγχος. Εξασφάλιση της δινατότητας αποτελεσματικής παρέμβασης των οργανισμών για τη διαχείριση και την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας.

Το σχέδιο νόμου δεν επιβάλλει ορισμένη νομική μορφή για τους διαχειριστικούς οργανισμούς. Κάπι τέτοιο θα μπορούσε να έρθει στην θέση με το Σύνταγμα, αλλά και με τους κανόνες της ΕΟΚ. Προπάντων δημικών, τυχόν επεβολή μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα στους οργανισμούς συλλογής διαχείρισης. Θα λειτουργούσε τελικά σε βάρος των πνευματικών οργανισμών, γιατί θα επέτρεπε την ανάληψη του έργου αυτού που απαιτεί και κεφάλαιο και τεχνογνωσία, από ισχυρές επιχειρηματικές μονάδες. Η τεχνική βρίσκεται σε ένα στάδιο ερευνών που φαίνεται ότι θα επαρτέψει την τελειοποίηση συστημάτων για την αποτροπή ή των έλεγχων των προσβολών κατά της πνευματικής ιδιοκτησίας. Τα σχετικά μέτρα δεν είναι ακόμη έτοιμα και γι' αυτό εισάγονται νομοθετικά. Προβλέπεται δημικά η δυνατότητα εισαγωγής τους χωρίς νομοθετικές μεταβολές, με πρεδοκάρια διατάξης στα άρθρα 59 και 60 του νομοσχεδίου. Στη λογκή των μεβδών αποτροπής βρίσκεται και η πρόβλεψη της δυνατότητας καθέρωσης ταίνιών ασφαλείας καθώς και η χορήγηση στην αστυνομία ή σε δικαστήρια, της δυνατότητας να παρεμποδίσουν την τέλεση προσβολών κατά της πνευματικής ιδιοκτησίας. Είναι κάπι πολύ σημαντικό αυτό.

Στο ενδέκατο κεφάλαιο, στο κεφάλαιο των κυρώσεων, επέρχονται με το νομοσχέδιο δύο σπουδάσεις, θα έλεγα, κανονομίες.

Συστηματικοποιούνται οι αστικές κυρώσεις, έτοις ώστε να μην εμποδίζεται η καταδίκη σε αποζημίωση από τη δισκοπλία απόδειξης της ζημιάς.

Αδικαιολόγητος πλουτοποίηση, διοίκηση αλλοτρίων, αποξημίωση με διπλασισμό της συνήθως αμοιβής κ.λ.π.

Αυξάνονται αποφασιστικά οι ποινικές διατάξεις, που χαμηλώτατες, όπως ήταν μέχρι τώρα, αποτελούσαν την αχύλεια πίερνα της προστασίας της πνευματικής ιδιοκτησίας στον Τόπο μας.

Η άποψη, ότι τα προβλεπόμενα δριαία ποινών είναι υπερμέτρως υηλή, δεν εισταθεί, γιατί αυτή τη στηγμή η ψήφιση του νόμου πρέπει ακόμη και από όποιη εντυπώσεων να αποτελέσει την έναρξη μιας εκστρατείας κατά των προσβολών της πνευματικής ιδιοκτησίας, πράγματα που δεν γίνονται με ήττα μέσα.

Το τελευταίο, τέλος, κεφάλαιο, περιέχει διατάξεις ιδιοτυπών δικαιωμάτων, μεταβατικές διατάξεις. Την υποχρεωτική ένδειξη περι συμμόρφωσης προς την οδηγία της ΕΟΚ, περι προγραμμάτων πλεκτρονικών υπολογιστών και πίνακα των διατάξεων που καταργούνται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το υπό ψήφιση σχέδιο νόμου λύνει συσσωρευμένα προβλήματα πολλών δεκαετιών. Προσαρμόζει την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας στη σημερινή εποχή των μεγάλων τεχνικών εξελίξεων και εναρμόνιζει τις σχετικές διατάξεις με τη νομοθεσία των χωρών της ΕΟΚ και τις συναφείς κανονικές διατάξεις που υπάρχουν πάρα πολλές πάνω στα θέματα της πνευματικής ιδιοκτησίας.

Για όλους αυτούς τους λόγους εισηγούμαι την υπερψήφιση του νομοσχέδιου. Ευχαριστώ.

(Χαροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεππάκης): Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω ότι από τον Κοινοβούλευτικό Εκπρόσωπο του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προδόσου. Γίνναρα πήραμε την εξής επιστολή:

"Κατά τη συζήτηση του νομοσχέδιου για τα πνευματικά δικαιώματα ορίζουμε ειδικό αγορητή του Συνασπισμού το Βουλευτή κ. Αλέξη Σεβαστάκη".

Επίσης, από τον συνάδελφο κ. Βουλευτή, Βουλευτή Αχαΐας, πήραμε την εξής επιστολή:

"Παρακαλώ όπως μου εγκριθεί όδεια ολιγοήμερης απουσίας στο εξωτερικό από 15 Νοεμβρίου 1992".

Εγκρίνει η Βουλή;

ΠΟΛΑΙΟ ΒΟΥΛΑΕΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεππάκης): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητήσεις όδεια.

Κύριοι συνάδελφοι, με πληροφορούμε ότι το μηχάνημα της εγγραφής με τέκτονες δεν λειτουργεί και επομένων δύοι συνάδελφοι θέλουν να μάθουν, εκτός από εκείνους που έχουν ήδη δηλώσει -αυτοί που έχουν δηλώσει είναι οι κύριοι Λεντάκης, Σαρρής, Νιώτης, Φαραντούρη και Μπρακατσούλας- εδώ και άλλοι συνάδελφοι θέλουν να δηλώσουν παρακαλώ να έλθουν εδώ στην Γραμματεία να δηλώσουν.

Το λόγο τώρα έχει η εισηγήτρια του ΠΑΣΟΚ κα Μελίνα Μερκούρη.

ΑΜΑΛΙΑ-ΜΑΡΙΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ Κυρία Υπουργέ, αυτά που είπατε είναι πολύ βεττικά. Χρειάσθηκε βέβαια και πολύς κόπος εκ μέρους μας και η ενότητα των φορέων για να φτάσουμε σ' αυτό το σημείο. Χρειάζονται, όμως και πολλά άλλα ακόμα.

Κύριοι Βουλευτές, ο συνάδελφος της Πλειοψηφίας στο διμέρανθο, που μολις ακούσαμε, φαίνεται να δίνει σε μά λέξη διαστάσεις μονηκές: Στη λέξη "εκπαγχρονισμός".

Δεν θα αρνηθώ ότι το νομοσχέδιο επιχειρεί πρόγραμμα εκαγγελίας. Μέχρι σήμερα οι πνευματικοί δημιουργοί του Τόπου μας ήταν θύματα μας πρωτόγονης πειρατείας. Στο εξής θα είναι θύματα μας εκαγγυρωνισμένης υφαρπαγής.

Ο σέρφ Φράνσις Ντρέι και η ειδιλλιακά αιμοστογής εποχή του απέθαναν. Ζήτω ο θαυμαστός καινούριος κόσμος της θεάς μηχανής και του μεγάλου προφήτη της Χένρυ Φόρντ.

Σήμερα, κύριοι Βουλευτές, οι ισχύουσες διατάξεις για την πνευματική ιδιοκτησία είναι αναχρονιστικές, ασυστηματοποίητες και ανεπαρκείς.

Και σίγουρα, έχει ανάγκη ο Τόπος από μια θεωρική νομοθεσία, που να ανταποκρίνεται στις εξελίξεις και στις απαιτήσεις του καιρού μας.

Σήμερα, επίσης, το υπό κρίσι ο νομοσχέδιο δεν έχει τα τυπικά χαρακτηριστικά των νομοσχέδιων, στα οποία μας έχει συνήθισε η Κυβέρνηση. Το νομοσχέδιο αυτό, δεν έχει προχερήστηρε, ασθενείς, ασυντάξεις. Το ακριβώς αντίθετο μάλιστα. Είναι βέβαιο ότι το νομοσχέδιο συντάχθηκε από πάρα πολύ καλούς νομικούς. Δεν χρειάζεται να είναι κανείς νομικός για να το καταλάβει. Καθένας μπορεί να εκπιμηστεί την επιστημονική μεθοδοκότητα, πηγαδιλότηταν έκφραση και τα σωστά ελληνικά του. Με τα δεδομένα αυτά, θα ήταν έως από κάθε πραγματικότητα να αποδώσωνται κανείς τα μεγάλα κενά και της χτυπήσεις αντιφάσεις του νομοσχέδιου σε ανεπάρκεια ή αθελεία των συντακτών του. Πρόκειται για ηθελημένα κενά και συνεδρήτες αντιφάσεις.

Το νομοσχέδιο αυτό πάσχει σε ένα μόνο σημείο, αλλά δυστυχώς το σημείο αυτό είναι το σημαντικότερο. Το νομοσχέδιο πάσχει στην επλογές του. Και κυρίως πάσχει στην επλογή που κάνει στο αρχέγονο δύλημμα. Ανάμεσα στο πρόβατο και στο λύκο το νομοσχέδιο τίθεται σταλάντευτα στο πλευρό του λύκου.

Από την μια μεριά έχουμε τον πνευματικό δημιουργό και από την άλλη έχουμε τον επαγγελματικό φορέα. Από την μια μεριά, έχουμε ψυχή, φαντασία, ταλέντο και από την άλλη έχουμε κεφαλαια, μηχανισμούς, δύκτια. Από τη μια μεριά έχουμε έργα τέχνης και από την άλλη μεριά έχουμε εμπόρευμα: Το νομοσχέδιο είναι σαφώς με την "άλλη μεριά".

Με την περίληψη και την πρόφαση της περίφημης ελευθερίας

των συμβάσεων "ο κατά κανόνα και κατά τεκμήριο αδύνατος οικονομικά πνευματικός δημιουργός, αφήνεται ελεύθερος να διαπραγματεύεται και να συμφωνήσει με τα πανίσχυρα και οργανωμένα οικονομικά συμφέροντα. Καθώς έλεγε και ο Ανατόλ Φράνς "και οι πλούσιοι και οι φτωχοί είναι ελεύθεροι να κομιάνται κάτω από τα γερύρια".

Η ελευθερία των συμβάσεων, κύριοι συνάδελφοι, προϋποθέτει ισοδύναμη των συμβαλλομένων και ισοροπία διαπραγματευτικής κινητητικής. Όταν αντιστρατεύεται τις αρχές της ισότητας και της δικαιοσύνης, από ελευθερία μεταβάλλεται σε εκμετάλλευση.

Και στην περίπτωση αυτή, ο νομοθέτης έχει χρέος να παρέμβει ριθμοτικά και με διατάξεις αναγκαστικού χαρακτήρα να προστατεύεται το αδύνατο μέρος, όπως ακριβώς συμβαίνει με την εργατική νομοθεσία. Το νομοσχέδιο που αιχνήται φαίνεται να τα σγνοεί όλα αυτά.

Είναι ένα νομοσχέδιο-μοντέλο υποκρισίας. Επικαλείται έναν φιλελεύθερο θεσμό για να καθειρώσει έναν ανελεύθερο δεσμό. Και είναι χαρακτηριστικό, ότι όπου η αρχή της ελευθερίας των συμβάσεων κάμπτεται στο νομοσχέδιο, η εξαίρεση λειτουργεί υπέρ της διλήπη πλευράς-όπως π.χ. στην παρ. 7 του άρθρου 57 που πρόλαβε να γίνει περιώνυμη πριν ακύρωτο το νομοσχέδιο γίνει νόμος.

Δεν είναι τυχαίο, κύριοι συνάδελφοι, το γεγονός, ότι σε όλα τα πολιτισμένα κράτη οι σύγχρονες νομοθεσίες περιέχουν αναλυτικές και δεσμευτικές διατάξεις τουλάχιστον για τους τύπους συμβάσεων που εμφανίζονται συχνότερα στην πράξη.

Τί κάνει το δικό μας νομοσχέδιο;

Εκδοτική σύμβαση: Σχεδόν κενό. Σύμβαση οπτικοακουστικού έργου: Κενό. Σύμβαση.

Ραδιοτηλεοπτική μετάδοση: Βαθύ κενό. Σύμβαση δημόσιας εκτέλεσης: Απόλυτο κενό.

Πρωτοτυπίων αλλά δεν πρωτοπορύμε.

Και βέβαια δεν είναι τα μόνα κενά του νομοσχέδιου:

Καμία διάταξη δεν απαγορεύει τη μεταβίβαση δικαιώματος για χρήσης που δεν υπάρχουν ή είναι άγνωστες σήμερα, μαλονότι η τεχνολογική πρόοδος δημιουργεί συνεχώς νέες χρήσεις. Έτσι αναπαράγεται για το διπλεκτικό η σημερινή τραγική προγκατότητα, στην οποία είναι πολύ γνωστές οι περιπτώσεις λαμπρών αιγανοθετών και μεγάλων ήτησοπών που πάνωταχοι βλέπουν τις τανίες τους να παλένται και να ξαναπάνται στην πλεόραση βλέποντας τα ταυτόχρονα τρίτους να θηραπίζουν από το καλλιτεχνικό τους έργο.

Καμία διάταξη δεν απαγορεύει τη μεταβίβαση του συνόλου των μελλοντικών έργων του δημιουργού. Έτσι μπορούμε εύκολα να έχουμε δημιουργούς με εξαγόρασμένο προκαταβολικό, όπι υπάρχει μέσα τους, με υποθικευμένην την έκφραση και την έμπνευση τους.

Καμία διάταξη δεν διασφαλίζει ότι η αμαβή των δημιουργών θα τελεί σε αναλογία με τις έσοδα που πραγματοποιούν τα έργα. Έτσι παραμένει ανακτό το παράθυρο για να έχουμε δημιουργούς-είλωτες και μεσολαβητές-κρούσους.

Καμία διάταξη δεν επιβάλλει στους δικαιούχους πτοκλειστικής διάσεις την υποχρεωτική πρωτότητα των έργων. Έτσι μπορούμε να έχουμε δημιουργούς ουσιαστικά φύγωμανοις, επειδή ο δικαιούχος της άσειας θελει να κάνει ούνθετα επιχειρηματικά σχέδια ή απλώς να πάλεψε, να τιμωρήσει ή να εκβάσει.

Καμία διάταξη δεν απαγορεύει τη μεταβίβαση της πτοκλειστικής διάσεις της χωρίς τη σύμφωνη γνώμη του δημιουργού, παρά τον αυτοτρόπο προσωπικό χαρακτήρα που από τη φύση τους έχουν αυτές οι άσειες.

Με το άρθρο 8 του νομοσχέδιου καθιερώνεται ένα πρωτοφανές και με πογκόδιμα αποκλειστικότητα τεκμήριο μεταβίβασης του περιουσιακού δικαιουμένου μετέρ του εργοδότη στις συμβάσεις εργασίας και έργου. Όπως και το άρθρο 32 καθιερώνει τεκμήριο μεταβίβασης υπέρ του παραγωγού στις συμβάσεις οπτικοακουστικού έργου. Χαρόμαστε που η κυρία Υπουργός έστω και στο παραπέντε το αντελήφθη.

Ωστόσο η πιο επικίνδυνη ρύθμαση είναι αυτή που παρέχει στον εισαγγελέα τη διατάξη πατεπάγγελτης διώξης σε περίπτωση που θεωρήσει ότι υπάρχει προσβολή της πνευματικής ιδιοκτησίας. Είναι προφανές ότι τυχόν κακή χρήση αυτής της ευχέρειας μπορεί να οδηγήσει σε εκτροπές προληπτικής λογοκρισίας.

Κύριοι συνάδελφοι, η σάση του νομοσχέδιου απέναντι στους

νατος
ι δια-
μένα
και οι
πό τα

θέτει
πτυχής
μ της

δέμβει
οστο-
ρωτική
γνοει

εναν
ά. Και
; των
; υπέρ
7 που
όμος.
; στη
; υπη
; ρισεων

στικού
; μοιας

ς για
; νότι η
; Έται
; δητη,
; πηνο-
; ταινίες
; λέπε-
; ενικό

κυ των
; λα να
; πάρχει
; τους.
; γών θα
; Έται
; ψρούς

ιστική,
; όμε να
; πούχος
; ατλώς

; μετικής
; χ τον
; / αυτές

; φανές
; της του
; ωβάσεις
; εκμήριο
; κουστ-
; και στο

ει στον
; κηπωση
; πτολε.
; μπορει
; i στους

ερμηνευτές και εκτελεστές δεν χαρακτηρίζεται από ιδιαίτερη ευαισθησία. Με σχετική εξαιρεση των πρωταγωνιστών, αντιμετωπίζονται ως σωρός και ως αναγκαίο κακό. Το νομοσχέδιο τους δίνει ορισμένα δικαιώματα, αλλά ταυτόχρονα τους παραδίδει στο έλεος των παραγγών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης.

Με μία σειρά από τεκμήρια και επαγχεις διαδικασίες, το κεφάλαιο περί συγγενικών δικαιώματων αποτελεί οπισθοδρόμηση. Εκείνο, όμως, που είναι από την πρώτη μέρχι την τελευταία του λέξη απαραβεκτο είναι το κεφάλαιο για τη συλλογική διαχείριση των δικαιώματων, το κριτιμότερο ίσως κεφάλαιο του νομοσχέδιου. Βεβαίως θα μελετήσουμε αυτή που εξηγεύει σήμερα η κυρία Υπουργός. Ευχόμαστε και ελπίζουμε να έχει επιτευχθεί πρόοδος. Εφόσον όμως δεν έχει ακόμα διατυπωθεί τριποποιητικό κείμενο, είμαστε υποχρεωμένοι να μείνουμε στο κείμενο του νομοσχέδιου. Και το νομοσχέδιο πετυχαίνει τρία πράγματα μαζί: Πρώτον, βεσιμοθετεί την συμβολή της ιδιωτικής κερδοσκοπίας. Δεύτερον, καθερώνει τον κρατισμό, την καταλυτική παρέμβαση του κράτους και πιθανότατα μέσω του κράτους και του κόμματος. Τρίτον, μάχεται κάθε ιδέα αυτοδιαχείρισης.

Ίσως αυτά τα πράγματα φαίνονται ασυμβίβαστα και αντιφατικά μεταξύ τους - και είναι. Αλλά το νομοσχέδιο κατορθώνει το ακατόρθωτο. Συμβιβάει τα ασυμβίβαστα, χρησιμοποιώντας εναλλακτικά άλλοτε τη μέθοδο της παρέμβασης και άλλοτε της αποχής. Έτοιμης ήδη, διά πρέπει και όπως δεν πρέπει, ενώ παραλείπει να ρυθμίσει ό,τι και όπως θα ωφελεί να ρυθμίσει. Και τελική αισθηση είναι η αφεβαιοτήτη για τα πάντα σε συνδυασμό με την ασφυξία του καταναγκασμού.

Αρκεί και μια ανάγνωση του άρθρου 54 για να φρίξει κάθε απλός και καλοπραΐτερος άνθρωπος. Πώς θα οδηγήσουν εάν εφαρμόσουν που δεν εφαρμόζονται - αυτές οι διατάξεις; Πώς οι συγχρόνως από πόσους και πως θα εισπράττουν; Γιατί ο νόμος δεν καθιερώνει κριτήρια για τη δημιουργία των οργανισμών, προϋποθέσεις για την έκδοση αδειάς και λόγους για την αφάρεση ή ανάκληση της; Γιατί καθιερώνει την αστούση δήλωση της παρ. 4 που κανένα πρακτικό σκοπό δεν υπηρετεί; Πώς θα ελέγχεται η υποδομή, η επαράνεια, η επάρκεια, η ικανότητα αυτών των οργανισμών; Πώς θα ελέγχονται τα κέρδη τους; Το Βέβαρο είναι ότι κάθε επιτηδειος θα μπορεί να λυμαίνεται ασύδοτος και κάθε δημιουργός θα μπορεί να ληστεύεται απροστάτευτος.

Οι αρτεργάτες, οι ξενοδοχουπάλληλοι, τραπεζίκοι θα δεωρούνται αδιανόητο να αναθέσουν τη διαπραγμάτευση της Συλλογικής τους Συμβασης σε έναν ιδιώτη επιχειρηματία. Οι συνθέτες, όμως, οι τραγουδιστές, οι θησοποιοί εξαναγκάζονται να εμπιστευτούν τη συλλογική διαπραγμάτευση των δικαιώματων τους αποκλειστικά σε κερδοσκοπικούς οργανισμούς.

Το εξαιρετικά κρύσταλλο ζήτημα των σχέσεων αυτών των οργανισμών με τους χρήστες ρυθμίζεται με ένα αύστημα πολύπλοκης ασφέσεις, που ίσως δεν υπάρχει ελληνική λέξη για να το αποδώσει. Υπάρχουν όμως λέξεις για να περιγράψουν το αποτέλεσμα: Τραγούλαφος, κυκεώνας, αλαλούμ.

Μέσα σε όλη αυτή την σύγχυση και την ανασφάλεια η κρατική εποπτεία μπορεί από το νόμο να κυριαρχεί από τηλήρους ανταρξίας μέχρις ολοκληρωτικής αυθαιρεσίας. Ο Υπουργός επεμβαίνει εαν θέλει, όποτε θέλει και όπως θέλει. Και πουθενά δεν προσδιορίζονται οι βασικές αρχές που πρέπει να δέπουν τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης. Πουθενά δεν εξειδικεύεται ποιά είναι τα "στοιχεία" που υπόκεινται σε έλεγχο. Τίποτα δεν καθορίζει ποιά παράβαση είναι "σοβαρή".

Ο Υπουργός, κατά τη βούλησή του μπορεί να ελέγχει το τίποτα ή τα πάντα. Το χέρι της εξουσίας μπορεί να μένει παράλιτο ή να συνδεύει τα σύμπαν. Και αυτό το χέρι κρατάει το όπλο των εξοντωτικών διοικητικών προστίμων που μπορεί να το χρησιμοποιεί κατά την κρίση του - και για κομματικούς σκοπούς, εσων θέλει.

Έτοιμο το Κράτος πάλιε το ρόλο του πατέρα-αρέντη, μέσα σε ένα καθεστώς ασάφειας, αλλά σαφώς προσανατολισμένο προς τα προνόμια και τις μονοπωλιακές καταστάσεις. Ανάμεσα στις συμπλήγασες χωρίς ευχέρειες, χωρίς επιλογές, χωρίς δυνατότητες ουσιαστικού ελέγχου ο δημιουργός είναι καταδικασμένος να συμβιβαστεί ή να συνθίμει και κανένας δεν φαίνεται να αγωνίζεται να προβληματίζεται από το γεγονός ότι η απρόσκοπη διακίνηση των πνευματικών δημιουργών είναι η περιπτουσία του πολίτη.

Και ότι η συγκέντρωση της δύναμης για την αναπαραγωγή και την κυκλοφορία των πολιτιστικών αγαθών σε λίγα χέρια και μάλιστα ένα χέρια εγκυμονεί μεγάλους, γενικότερους κινδύνους.

Ολόκληρο αυτό το κεφάλαιο πρέπει να απαλειφθεί.

Η λύση είναι μία: Η καθιερώση αυτοδιαχειριζομένων μη κερδοσκοπικών οργανισμών. Με την εγγύηση και την προστασία της πολιτείας όχι με την παρέμβαση και την κατάλυση της αυτονομίας, αλλά με ουσιαστικό έλεγχο, διαφάνεια και δικαιοσύνη, με δημοκρατική λειτουργία και νομιμότητα.

Αυτό το δρόμο καλούμε την Κυβέρνηση να ακολουθήσει έστω και αυτή την ύσταση στηγή, αν και γινωρίζουμε το μάταιο των εκκλήσεών μας.

Κύρια Βουλευτές, ήλιοι ίσως θυμάστε ότι, στους "Βατράχους" του Αριστοφάνη, μια από τις βασικές κατηγορίες του Αισχύλου εναντίον του Ευριπίδη είναι ότι χρησιμοποιεί στο έργο του έναν στοιχείο: "...ώτος δ' από πάντων μεν φέρει πορνηών, οικλήπου Μελιτου, καρκινών αιλημάτων, θρήνων, χορειών...".

Κάνων Ευριπίδης κατηγορείται ως αντιγραφείς του Μίλητου και του Κηφισοφώντα, ο Σωκράτης αισθάνεται την ανάγκη να υπογραμμίσει στην "Απολογία" του ότι δεν θα μπορούσε ποτέ να οικειοποιηθεί θεωρίες άλλων. διότι "Σωκράτους καταγελάν, εάν προσποιήται εισιτού είναι".

Φαίνεται ότι η έχει η μοίρα του Τόπου μας να είναι ο πρώτος που κοριδεύει και ο τελευταίος που τιμωρεί.

Οι Έλληνες ήταν οι πρώτοι που έδωσαν κοινωνική αναγνώριση στην πνευματική ιδιοκτησία. Φαίνεται ότι θα είναι και οι τελευταίοι που θα της προσφέρουν ουσιαστική νομική προστασία.

Για την καθυστέρηση φτάνει πολλά και πολλοί - και προσωπικά δεν ανήκου σε εκείνους που δεν αναγνωρίζουν τις ευθύνες τους. Είναι κρίμα, όμως, όταν υπάρχει τόση σανάρη να έρχεται ένας

Δεν θέλω να είμαι άδηκη. Το νομοσχέδιο περιέχει πολλές εύστοχες, χρησιμες και βετερές διατάξεις. Το πρόβλημα όμως είναι ότι περιέχει και πολλές αρνητικές και πολλά κενά. Τόσα πολλά, ώστε το νομοσχέδιο να είναι περισσότερο "κενόν" παρά "καινόν".

Σημειώρα εκσυγχρονίζει, αλλά δεν προστατεύει: ίσως μόνο χώρες στον κόσμο, αυτή τη στηγή να έχουν τόσο εμπεριστατωμένες διατάξεις για τα προγράμματα των ηλεκτρονικών υπολογιστών. Άλλα, σήμερα είναι και πολύ λίγες οι χώρες που αφήνουν τόσο έκβετα τα έργα των πνευματικών δημιουργών.

Είναι ένα νομοσχέδιο με πολλή τεχνητή, με λίγη φαντασία και με ανύπαρκτη ευαισθησία.

Τα συμφέροντα των δημιουργών, όπως και το δημόσιο συμφέρον, έρχονται σε δεύτερη μορφή, αφού η πολιτική επαλογή του νομοσχέδιου είναι, πάνω απόλα, η πρόσπιση και η προστασία των ιδιωτικών επιχειρηματικών συμφερόντων.

Με αυτή την εννοια, ίσως, να ήταν και περιττή στο νομοσχέδιο η υπογραφή της Υπουργού Πολιτισμού, αφού άλλωστε το υπόγραψε και ο Υπουργός Εμπορίου.

Για αυτούς ακριβώς τους λόγους το νομοσχέδιο συνάντησε και αυτή την ψυχρή υποδοχή. Κάτω από όλες αυτές τις συνθήκες ένας κανονιόρων νόμου για την πνευματική ιδιοκτησία θα ήταν ένα μεγάλο γενονός, ένα πανηγύρι για τους εργάτες του πνεύματος και της τέχνης. Τώρα όμως δεν έχουμε παρά απογοήτευση, πολλές συγανακτημένες φωνές και ακόμα περισσότερες κρίσεις καρδιές.

Και πρέπει να προσθέσουμε ότι οι διατάξεις του νομοσχέδιου αντιστρέπονται και τις κοινωνικές οδηγίες. Υπάρχει πρόσφατη σημαγεία που προβλέπει εύλογη αμοιβή για τους δημιουργών των ερμηνειών τους. Το νομοσχέδιο δεν τις λαμβάνει υπόψην. Έτοιμοι θυμάστε σήμερα διατάξεις που αύριο, πιθανότατα, θα κριθούν μη εφαρμοστέες από τα δικαστήρια.

Ξεφύλλιζοντας τις καταργούμενες διατάξεις, κύριοι συνάδελφοι, συναντάτε κανείς τις υπογραφές του Βασιλιά Αλέξανδρου, του Ιωάννη Τσιριώκου, του Θεόδωρου Πάγκαλου, του Αλέξανδρου Ζαΐμη, του Παύλου Κουντουριώπη.

Ο κόσμος τρέχει, αλλά οι θεσμοί στον τόπο μας δεν τον ακολουθούν. Αν μάλιστα αναφέρονται σε θέματα έξω από το πεδίο της καθημερινής αντιπαράθεσης των πολιτικών δυνάμεων, όπως είναι τα θέματα της κουλτούρας, οι θεσμοί καθηλώνονται πολύ και

περιμένουν υπομονετικά τη μεγάλη ευκαρία.

Το πιο λυπτρό απόδια είναι ότι σήμερα χάνεται μια μεγάλη ευκαρία. Ας ελπίσουμε ότι δεν θα χρειαστεί να περιμένουμε άλλα 62 χρόνια. Εμείς πάντως θα κάνουμε και σήμερα το καθήκον μας με σεβασμό απέναντι στους δημοσιογράφους και θα κάνουμε το καθήκον μας: Θα καταψήφισουμε το νομοσχέδιο.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανδής Δρεπάκης): Ο ειδικός αγορητής του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου, ο κ. Σεβαστάκης έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΣΒΕΒΑΣΤΑΚΗΣ κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εισαγωγική παρέμβαση της κας Υπουργού και η ελαφρά αποσάθρωση ελαχιστών από το νομοσχέδιο, δηλοί ότι πράγματι η κα Υπουργός τελει υπό την αιφυκτική, καταδικαστική πίεση του κάσμου της τέχνης, των γραμμάτων και των καλλτεχνών. Εγώ, όμως, δεν τελώ υπό τη δευτερεία ακίνητων ιδεολογιμάτων και ειλικρινά δεν προσεγγίζω το νομοσχέδιο με πρόθεση κατεδάφισης. Αντίθετα αναζητώ τον ορθό λόγο, εκπιώ ή συνεκπιώ, ανασυνθέτω την ύλη των άρθρων, πάντοτε ειλικρινά, ως φιλόπονος εργάτης και, προπαντός, με υψηλό αίμα Αγγελού χειρουργού. Και καταλήγω σε αναπότερης διατυπώσεις.

Πρώτον, όταν, κύριοι συνάδελφοι, η εξουσία εκτείνει προς την τέχνη βραχίονα "προστασίας", τότε απευλείται η εγκέμενη στη φύση της τέχνης ελευθερία. Εξουσία και τέχνη είναι ασυμφίλωτες. Η εξουσία δουλώνει, η τέχνη ελευθερώνει.

Δεύτερον, με αυτό το νομοσχέδιο η δικέφαλη εξουσία, εκτελεστική και νομοθετική, πράγματι πολιορκεί το χώρο της τέχνης για να βεμπλώσει ένα νέο Σύνταγμα κανόνων που θα ριθμίζουν τους όρους υπαρξής και δράσης των πνευματικών δημοσιογράφων και τις συνθήκες κυκλοφορίας των πολιτιστικών αγαθών. Το απίκητο κεφάλαιο του πολιτισμού μας πλούτου και η παραγωγή του καλλτεχνικού θήσαυρου, συμπλέκονται με τη συντριπτική δύναμη της ελεύθερης αγοράς και τα πανίσχυρα κερδία συμφέροντα. Τα πνευματικά καλλτεχνικά δημοσιογρήματα από κοινωνικά αγαθά, γίνονται προϊόντα.

'Ετσι, λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι, εάν εργασθώμει με καλόπιστα, μός σαντό το πλαισίο αρχών, είναι βέβαιο ότι θα αποφλοιώσουμε το προτεινόμενο νομοσχέδιο.

Η εισηγητική έκθεση επαρτέται για τον επιχειρούμενο εκσυγχρονισμό. Η έπαρση είναι ψευδώνυμη. Εκσυγχρονίζει αναχρονίζοντας και αναχρονίζει εκσυγχρονίζοντας. Η έννοια του εκσυγχρονισμού είναι σήμερα βαρύ ύδωρ. Σκοπεύει σε ρήξεις, αποσπάσματα την αρχαία ασκορία, θράψει αγκυλώσεις. Εκπιώ η δυναμική της κοινωνικής εξέλιξης, καθοδηγείται από την άφεστη ανάγκη να ανοιχθούν επιτέλους διέξοδοι προς την αλματική πρόσδοτη της εποχής και των καιρών.

Επικωματίζει φράγματα συντήρησης. Το νομοσχέδιο αρνείται αυτόν τον εκσυγχρονισμό. Περιορίζεται σε τεχνοκρατικές μαλάξεις κουρασμένης ώλης. Περιπλέγει με σεμνοφόνεια τις ασφυκτικές απαιτήσεις των τεκτονικών αλλαγών, υπό το κράτος των οποίων ζόύμε και νομοθετούμε.

Δεν συλλαμβάνει, προπαντός, την δάσταση του πολιτιστικού πλούτου σε εποχές πνευματικής έραστας, σε εποχές που η Χώρα μας εισέρχεται χωρίς τείχη θεματόκλεια στο ανοιχτό πεδίο της διεθνοποίησης, της πληροφορικής, των τεχνολογικών ανατροπών, των πολιτιστικών εξορμήσεων μεγάλων δυνάμεων και κυρίως των καταλυτικών, των ισοπεδωτικών επιφράών τους.

Είναι χρέος, βέβαια, να τονισθεί ότι στο σύμπλεγμα των διατάξεων του νομοσχέδιου επισημαίνει ο ερευνητής νησίδες επί μέρους ρυθμίσεων και άτομου βηματισμό προσαρμογών στους δρους της αριμότητας των καιρών.

Είναι ελκυστική η χειρονομία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για βωτείες αυτών των προσαρμογών. Είναι όμως ελκυστικότερη η στάση πολύ αυστηρής και απροσωπόληπτης κριτικής των γενικών, των κατευθυντήριων ιδεών του νομοσχέδιου. Άλλωστε και ο αξιότιμος συνάδελφος και εισηγητής της πλειοψηφίας παρέταξε εξαντλητική επιχειρηματολογία για να φωταγγήσει αυτό το σκυμβρωτό οικοδόμημα, στα πρόθυρα του οποίου σύρευσε και λίβανο -προπαντός- και σύρνα και χρυσό.

Κύριοι συνάδελφοι, κοινωνική ώλη, υποκείμενη του νομοσχέδιου, είναι τα αντιπθέμενα και συμπλεκόμενα, τα διαπλεκόμενα συμφέροντα του πνευματικού δημοσιογράφου, του χρήστη του καλλτεχνικού έργου και των οικονομικής γηγάντων, που ενσωματώνουν το πολιτιστικό σγαθό ως εμπόρευμα στην διαδικασία της αγοράς, στην διαδικασία του κέρδους και της επιχειρηματικής εκμετάλλευσης.

Ο πνευματικός εργάτης, ο καλλτεχνής, είναι μοναχικός εκφραστής ανεψιών. Δέχεται και εκπέμπει απειρες εικασθήσεις, εμπνέομενος και εμπνέοντας. Βασινισμένη απομήνι συνείδηση, αλλά ταυτόχρονα και συλλογική σύρπτυνα της εποχής του. Εισέφερει στον πολιτιστικό πλούτο ως ο πιο απροστάτευτος χρυσορύχος. Το έργο του στην κλασική εποχή, στην οποία αναφέρθηκε η εισηγητήρια του ΠΑΣΟΚ, η κα Μελίνα Μερκούρη, ήταν εκτός νομικής ριθμίσεως. Δεν λογίζεται βιωτική σχέση, αλλά υπέρτατη ηθική αξία. Ακόμα και το στεγνό ρωμαϊκό δίκαιο συγκατέλεγε τα καλλτεχνικά αγαθά στα 'ιερά' της religiosas, που αναφέρεται στις πηγές της Δωδακαβέλτου και των λαϊκών μεγάλων Ρωμαϊκών νομιματών.

Σήμερα απέναντι στον πνευματικό εργάτη ορθώνεται το πανίσχυρο πλέγμα των οργανωμένων συμφερόντων της αγοράς. Το πνευματικό σγαθό ωντος εμπόρευμα και συσκευασμένο προϊόν παραδίδεται στον χρήστη καταναλωτή. Σ' αυτήν τη σχέση ακριβώς επειμβαίνει το νομοσχέδιο. Δεν εξισορροπει τα συγκρούμενα συμφέροντα, δεν εκπιώ η ριθματεία ώλη με γνώμωνα τη μεγιστοποίηση της κοινωνικής, της εθνικής αφέλειας. Δεν θαρράκει το δημοσιογράφο καλλτεχνή, που στην ουσία τον αντιμετωπίζει ως το άλσατο του Ευαγγελίου, που χόρτανε με ψιχούλα κάτω από το τραπέζι του πλουσίου.

Σταχυολόγω χαρακτηριστικές αποδίεις των ισχυρισμών μου.

Πρώτον, οι βετερές διατάξεις των άρθρων 12 και 14 ανατρέπονται με την παρ.4 του άρθρου 15 όπου ορίζεται: "Άν δεν καθορίζεται η έκταση και τα μέσα εκμετάλλευσης για τα οποία γίνεται η μεταβίβαση η συμφωνείται η εκμετάλλευση η άδεια εκμετάλλευσης. Θεωρείται ότι αυτές αφορούν την έκταση και τα μέσα που είναι αναγκαία για την εκπλήρωση του σκοπού της σύμβασης, όπως αυτός ο σκοπός προσδιορίζεται κυρίως από τις συνθήκες δραστηριότητες του αντισυμβαλλομένου" -οικονομικού γήγαντα, που δρα ταυτόχρονα ως ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός, ως εκδοτικός, ως παραγωγός τακιών ή βιντεοταικιών. Ο συμβαλλομένος δημοσιογράφος παραδίδεται στην ισχύ του 'αντισυμβαλλομένου', χωρίς φωνή, χωρίς προστασία.

Δεύτερον, στο άρθρο 32, παρά την τόσο δευτή και φειδωλή επέμβαση την οποία έκανε η κυρία Υπουργός στην αρχή της συνεδρίασης, η σωτήρη της σύμβασης για το δημοσιογράφο του οπτικοακουστικού έργου ερμηνεύεται ως μεταβίβαση στον παραγωγό των εξουσιών αναπαραγωγής, μετάφρασης, διασκευής κυκλοφορίας, δημόσιας εκτέλεσης, μετάδοσης, αναμετάδοσης. Η υπέρ του παραγωγού η ηγητή σωτή του άρθρου 32 προσκρούει στο άρθρο 14, που κηρύσσει ακυρότητα της μη γραπτής συμφωνίας. Έτσι ο δημοσιογρός απογινώνται κρατώντας μόνο τον τίτλο και τη δάφνη του τίτλου. Η αυτοδίκαιη μεταβίβαση του συνόλου περιουσιακού δικαιώματος του δημοσιογράφου ή τημπάτος του περιουσιακού δικαιώματος κατά την παρέμβαση της κυρίας Υπουργού, χωρίς κανέναν άλλο περιορισμό αποτελεί θλιβερή και δολια πρωτότυπη για όλους τους ευρωπαϊκούς νόμους. Υπογραμμίζω τη διεύθυνση στα είναι γνωστό ότι ο ισπανικός νόμος πρόσφατα αφειρώνει 12 άρθρα και ο γαλλικός αφειρώνει 9 σλάκηλα άρθρα στη σύμβαση οπτικοακουστικής παραγωγής.

Τρίτον, δεν θεωρείται συνδημιουργός ο σεναριογράφος και ο μουσικούσυνθέτης.

Τέταρτον, η εξέφρωση του αρχικού άρθρου 38 που θέτει ότι η αμοιβή για το οπτικοακουστικό έργο είναι συμβατικό ποσοστό επί των εισιτηρίων από την πώληση ή την εκμετάλλευση κατασείχει αυτό και μόνο την πτώση των ισχυρών συμφερόντων για την εμπρόθετη αποκλάδωση των δημοσιογράφων.

Πέμπτον, δεν αρκούσε η αποκλάδωση. Το νομοσχέδιο προχώρησε σε εκρίζωση, χωρίς προσχήματα, χωρίς αιδώ. Έτσι, ενώ με το άρθρο 9 εγκαθίδρυε τα πνευματικά δικαιώματα του σκηνοθέτη, με το άρθρο 32 τα παραχωρεί αυτοδίκαια στον παραγωγό.

Κυρία Υπουργές, μην αποταλμήσετε, σας εκλιπαρώ, ψελίσματα νομοθετικά και μην επιχειρήσετε διασταλτικές και συσταλτικές ερμηνείες. Το άρθρο 32 είναι βαρβαρη και υποτελής διάταξη, που

επέβαλαν οι αμερικανοί παραγωγοί. Και την επέβαλαν με τη δύναμη της πολιτικής εξουσίας. Ο Μπους και ο Αμερικανός Υπουργός Εμπορίου, κατά το τελευταίο, πρόγραμμα, ταξίδι τους στην Ελλάδα, με ωρό και σκληρό τρόπο διατύπωσαν το αίτημα των Αμερικανών παραγωγών, αίτημα που αντικαθέτει τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό μας και υπονομεύει τους αγώνες των αμερικανών αγρονομείων. Είναι αίτημα πολιτικής επιδρομής, αίτημα που αποδέχθηκε, και ας μας συνοδεύει τη χλεύη και ο σαρκασμός της πνευματικής Ευρώπης. Είναι δυνατόν εσείς, κυρία Υπουργέ, πανεπιστημιακός δάσκαλος, Υπουργός Πολιτισμού, να συνδέετε το δύναμις σας με δάσκαλη επικινδυνών για τη Χώρα μας οικονομικών συμφερόντων;

Έτσι, άλλο στοχείο ιδιαίτερα σημαντικό. Με το άρθρο 49 ο ερμηνευτής εκτελεστής διατηρεί δικαιώματα αμοιβής μόνο αν το προϊόν, δηλαδή δίκαιοι, καρέτες, βιντεοταινίες, κυκλοφορεί στο εμπόριο. Νέο ισχυρό πλήγμα στον αυχένα των καλλιτεχνών αφού είναι γνωστό ότι οι αριστοτέρες παραγωγές δεν κυκλοφορούν στο εμπόριο αλλά απόκενται στα αρχεία των πλειστηκών οργανισμών για δική τους χρήση.

Αυτοί οι οργανισμοί, οι ισχυροί οργανισμοί και οι υπάρχοντες και αυτοί που πρόκειται να συσταθούν διατριπούν, κύρια συνάδελφοι, με την επικουρία του νομοσχεδίου, τα νόμιμα δικαιώματα των καλλιτεχνών, ακριβώς όπως τα μεγάλα έντομα διατριπούν τον ιστό φράχνης, για να θυμιθωρύμε τον Ζάλευκο, το νομοθέτη των αρχαίων Λακρών.

Αρνηθήκατε να διαγράψετε το ποντρό φραστό 'που κυκλοφορεί στο εμπόριο' και να το συνταστήσετε με τη φράση 'που έχει νόμιμα εγγραφεί'. Οφείλετε να εξηγήσετε την άρνηση, οφείλετε να πείσετε τη Βουλή ότι δεν καλύπτονται με αυτήν τη δάσκαλη συγκεκριμένα οικονομικά, πολιτικά συμφέροντα.

'Εβδομον, νομιμοποιείτε την αμέλεια, νομιμοποιείτε τον δόλο, νομιμοποιείτε την κακή, την υπόπτη διαχείριση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, διαν με το νομοσχέδιο θεωρείτε φυσικό να καταβάλλονται αι αμοιβές των καλλιτεχνών 'εφόσον αυτό ζητήθηει από τον οργανισμό'.

'Όδυσσον, υπέρ των δημόκριτων του άρθρου 35 καθορίζεται ως αμοιβή για την πρώτη επανάληψη το 50% της αρχής αμοιβής και το 20% για κάθε περιστέρω επανάληψη. Αντίθετα, για τους ερμηνευτές - εκτελεστές καθορίζεται 'εύλογη αμοιβή' που προσδιορίζεται εποκλειστικά από τον Οργανισμό Συλλογικής Διαχείρισης. Εφόσον μάλιστα ο οργανισμός λειτουργεί ως κερδοσκοπικός, μένει ο δικαιούχος απελπιστικά απροστάτευτος.'

Οφείλων να τονίσων με έμφαση, ότι η δάσκαλη αυτή αποκεφαλίζει συστατικά ισχύουσες κατακτήσεις των θυσιών - εκτελεστών. Η εύλογη αμοιβή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προσδιορίζεται με την αστραπαία διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων ή με τη μακρόχρονη διαδικασία της τακτικής δικαιούντης περί της οποίας δύο έχουμε ίδια πώς λειτουργεί, πότε λειτουργεί.

Η σύμβιση αυτή είναι μεταφορική σύλληψη. Απελεύτερες δίκες, αναγκαίοι συμβιβασμοί θα αποφέρονται μόνο εάν η συμφωνία για 'εύλογη αμοιβή' ήταν υποχρεωτική, κυρία Υπουργέ, πριν από τη χρήση του έργου. Είναι απλή η δάσκαλη, απλή η οικείη και καρκίνη. Πριν λοιπόν, από τη χρήση του έργου πρέπει να συμφωνείται η 'εύλογη αμοιβή'.

'Ένατον, ο οπλισμός, βάσει της παραγράφου 1 του άρθρου 46, του ερμηνευτή - εκτελεστή με την εξουσία του 'επιτρέπειν ή απαγορεύειν', αποδέχεται οπλισμός από μολακό χαρτί αφού με την παράγραφο 3 διερευνάται ότι έχει την άδεια εφόσον συνδέεται με τον αδειολήπτη με σύμβαση εργασίας ή έργου. Αφαρέστε το 'έργο'. Χειρότερα. Διότι έτσι, με αυτήν τη δάσκαλη, όπως την περιορίστε και την προσδιορίστε, πραγματικό υποδουλώνεται ο καλλιτέχνης - ερμηνευτής, αυτός ο οποίος είναι αναγκασμένος να παρέχει σύμβαση εξαρτημένης εργασίας, αυτός δηλαδή που είναι προσταλμένος στο καθημερινό μεροκόδιμο. Είναι όλωστε αυτονόητο ότι σχεδόν ποτέ δεν θα απαιτείται η άδεια του ερμηνευτή - εκτελεστή, που πάντοτε ή σχεδόν πάντοτε παρέχει εξαρτημένη εργασία ή - θα έλεγα - εκτελούσε - τύρα το διογράφω - χρέω από σύμβαση έργου.'

Δέκατον, το νομοσχέδιο δεν επιχειρεί θετική προσέγγιση της εκδοτικής σύμβασης. Σπήν ουσία προκαλεί γενική αναστάτωση και δημοσιεύει τεράστια ρήγματα. Οφείλων, με μείζονα έμφαση, να επισημάνω ότι εγκυλοποιείται, γενικά συλλογικά έργα, λεξικά,

περιοδικά κ.λπ. παραλύουν και αχρηστεύουν τις αναγκαστικές ριζήσεις του νομοσχεδίου σας.

Το ηραστείο που θα εκραγεί - γιατί ακόμα δεν είδα γραπτές τις τροποποιήσεις πς οποίες εξαγγέλλετε, ώστε έχω μια επιφύλαξη, δεδομένου ότι η απόσταση λόγων και έργων, σχεδίων υποσχέσεων και συγκεκριμένες νομοθετικές ριζήσεις είναι μεγάλη, όπως μας διδάξατε εσείς -θα καταπλακώσετε με πύρηνη τέφρα τον εκδοτικό χώρο. Και για τη βαθύτατη και επακίνδυνη ακρίσια των άρθρων, ναι, δεχόμαστε αυτό το καταστατικά οδυντρών ακέψεων που υποχρεώθηκαν να κάνουν οι εκδότες, οι αγγεραφείς και οι βιβλιοπώλες.

Η επιμήκυνση των δρόμων του νομοσχεδίου σε συνδυασμό κύρια συνάδελφο, με την πρόσφατη εκτίναξη του ΦΠΑ επί του βιβλίου στο 18% θα συντηρήσει και τη ζωή του βιβλίου και τη ζωή των συντελεστών του. Και είναι έκδηλη η σγωνία του χώρου η οποία άλλωστε σγωνία ήταν και π τα causa efficiens, η ενεργός αιτία, που διήγησε εκδότες, αγγεραφείς και βιβλιοπώλες στο να διαμορφώσουν κανή στάση, κοινό αίτημα εν όψει της ψήφισης του νομοσχεδίου.

Βέβαια, εδώ πρέπει να πω και στον επισημητή, στο συνάδελφο, στον Λέοβου Αιγαιοπελαγίτη, ο οποίος έπρεπε να έχει γυνωμοποιηθεί από την πνευματική λέσβο και από την 'Ανοιξη της λέσβου', ότι σε διέσεις πς προηγμένες ευρωπαϊκές χώρες, έτα και εδώ, έπρεπε και πρέπει να καταγραφεί πα πρώτητη εκδοτική σύμβαση που θα προσδιορίζει με σχολαστική λεπτομέρεια δικαιώματα και υποχρεώσεις δημιουργού και εκδότη. Μας είπατε για προσαρμογή στης προηγμένες νομοθεσίες της Ευρώπης. Δεν έχουμε προσαρμογή, έχουμε μεταρρυντική παραγόντη με ταχύτητα ραγδαία από τις κατακτήσεις του κόσμου της πέχης, των γραμμάτων σαμάτες πς χώρες, Ιστανία, Γαλλία, Γερμανία, ακόμα και στο αγγλοσαξονικό δικαίο.

Επίσης, η γενική κατεύθυνση του νομοσχεδίου γεγκιβωτίζεται κυριολεκτικά στη ρωμαϊκή αντίληψη της 'ελεύθεριας των συμβάσεων' και των τάχα ανθεφορούντων δογμάτων της 'ελεύθερης οικονομίας'. Οι δεινές και φειδωλές επειβάσεις που επιχειρείται το νομοσχέδιο, είναι ελικρινά - το πατείκι- φενάρι. Για να τεκμηρώω τον ισχυρισμό μου αναφέρω ενδεικτικά:

Δεν υπάρχει δάσκαλη που να απαγορεύει τη μεταβίβαση δικαιώματων στο σύνολο των μελλοντικών έργων του δημιουργού. Αιχμαλωτίζεται, λοιπόν, ο δημιουργός έως θανάτου. Όμπρος αυτών των κερδών συμφερόντων. Ο λόγιος Ερμής, κύριο συνάδελφο, καταθέτει την ισχύ του και αναλαμβάνει τη δύναμη να ρυθμίσει τα πρόγραμμα των κερδών Ερμής.

Δεύτερον, δεν υπάρχει δάσκαλη που να απαγορεύει τη μεταβίβαση δικαιώματων για μη υπάρχουσες χρήσεις ή όγκωντας κατά τη δάσκαλη της συμφωνίας χρήσεις. Σας είπε συγκεκριμένα η Κα Μερκαρύρη τα θύματα, τους καλλιτέχνες, τους ηθοποιούς οι οποίοι σήμερα είναι πάμπτωχοι ενώ το έργο τους αποδίδει τεράστια κέρδη στους επιχειρηματίες.

Τρίτον, δεν υπάρχει δάσκαλη που να ορίζει ότι η αμοιβή των δημόκριτων πρέπει να προσδιορίζεται σε αναλογία προς τα ωφέλη της εκμετάλλευσης του έργου. Αυτή είναι βασική αρχή σαμάτε το χώρο.

Και δεν υπάρχει δάσκαλη που να προβλέπει τη διορθωτική, τη δικαιοστική επέμβαση σε περίπτωση μεγάλης δυσαναλογίας αμοιβής-κερδών.

Πέμπτον - και αυτή ίσως δεν είναι η χαριστική βολή - η επέμβαση του εισαγγελέα και της εκτελεστικής δύναμης, ΜΑΤ κ.λπ., είναι η επισφράγιση πς κατα περίπτωση λογοκρίσιας. Η δάσκαλη αυτή σήμερα πράγματι δεν είναι απλώς απαράδεκτη, είναι επικίνδυνη έχουμε αυτήν τη γενικότερη προς το συδίδετο πορεία των πολιτικών και κοινωνικών μας πραγμάτων υπό την αιγιλά της κυβερνητικής παράτελης. Η μόνη αρχή του νομοσχεδίου είναι η θεωρία του 'σκοπού της μεταβίβασης'. Ο σκοπός της μεταβίβασης είναι πια κατεύθυνση του νομοσχεδίου και αυτή πια αρχή καταλήγει υπέρ του αντιουμβαλλόμενου και εις βάρος του δημιουργού. Αν ο αντιουμβαλλόμενος είναι επιχειρημός με ταυτόχρονους τομείς, ραδιοτηλεόραση, παραγωγή ταυνιών, δίσκων, εκδόσεων, τότε σε κάθε ουμβαση θα αποκτά δικαιώματα για όλους τους τρόπους εκμετάλλευσης.

Οι ανάλογοι ευρωπαϊκοί νόμοι, τους οποίους περιπλέβετε, κύριοι συνάδελφοι, -έται με σεμνότητα- περιέχουν αναλυτικές ριζήσεις

με το ελάχιστο περιεχόμενο των κυριότερων τύπων συμβάσεων. Δηλαδή, εκδοτικής, οπτικοακουστικού έργου, δημόσιας εκτέλεσης και ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης.

Σκληρός πυρήνας του νομοσχεδίου είναι οι οργανισμοί συλλογής διαχείρισης. Ο καθηγητής και αρχιτέκτονας του νομοσχεδίου διδάσκει επι λέξει στο επιστημονικό του σύγγραμμα: "Είναι σκόπιμη", λέει, "η ενεργότερη νομοθετική παρέμβαση, εξαιτίας του μονοταλακού χαρακτήρα που μπορεί να πάρει στην πράξη η λειτουργία εταιριών διαχείρισης της πνευματικής ιδιοκτησίας". Η διδαχή αυτή -σωστή- εδράζεται στη φύση αυτών των οργανισμών, στην εκμετάλλευση του εθνικού πολιτιστικού πλούτου, στην κοινωνική εμβέλεια της δραστηριότητάς τους, στης εξαιρετικές εξουδες, στη δυνατότητα καταχρηστικής διάσησής τους, στο ανίσχυρο των δημοσιογράφων και των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, στης ανάγκης των χρονών και στη μελαγχολική ελληνική πραγματικότητα της καλλιτεχνοφάγου ΑΕΠΠ.

Η διδαχή του κυρίου αρχιτέκτονα εδράζεται και στα ώρμα πορίσματα της γαλλικής, ισπανικής, γερμανικής επιστήμης, νομολογίας και πρόσφατης νομοθεσίας.

Στην Ελλάδα, όμως, είναι καθεστωτικό φαινόμενο η απόσταση λόγων και έργων. Άλλα διδάσκονται ως σοβαρή επιστήμη και άλλα δισφα νομοθετούνται: Άμυνσσος ανάμεσα στην επιστήμη και στην κρατική βούληση-πράξη.

Αυτό το γκρίζο και σκυρωπό οικοδόμημα των άρθρων 54 έως 58 ακυρώνει την καλή θεωρία και με αυθεντία σύγνοιες τις συγχρονες ευρωπαϊκές νομοθεσίες. Οι διατάξεις βασιεύουν τους οργανισμούς και υποδομών τους δημοσιογράφους. Η κατάβεση δηλωσης τάχα στον Υπουργό Πολιτισμού δεν αποτελεί δέδια λειτουργίας. Η κατάρτιση κανονισμού δεν είναι εγγύηση, αφού ο κανονισμός καταρτίζεται από τον οργανισμό. Δεν αναφέρονται τα στοιχεία που πρέπει να περιέχει. Ο έλεγχος είναι φενάκι, αφού δεν ορίζονται κυρώσεις. Η εντυμέρωση των δημοσιογράφων είναι πρόσχημα, αφού δεν προσδιορίζεται το είδος ελέγχου. Δεν πλήρεται η μη χρηστή διαχείριση. Οι οργανισμοί του νομοσχεδίου πρωκτοδοτούνται αφού ο δημοσιογράφος "φαείλαιν" να τους ενημερώνουν γραπτώς και για τα ιστάμενα έργα και για τα μετά την ανάθεση. Η διαχείριση εκτελενταί αναγκαστικά ως αρπάγη στο "όλον" του δημοσιογράφου. Ο δημοσιογράφος μεταβιβλεται σε πρώτη ώλη και μετατρέπεται σε υπήκοο του οργανισμού. Είναι σημείο βραστού η διάταξη, με την οποία οι οργανισμοί καθορίζουν το ποσοστό επι των εισπράξεων που παρακρατούν για τα έξοδα διαχείρισης. Ο δημοσιογράφος από υπήκοος μεταβάλλεται και σε δουλικό οικοδόμημα των επιχειρηματών φαρανικών πυραμίδων.

Εμείς επιδιώκουμε την κατεδάφιση αυτού του τερατώδους οικοδόμηματος.

Αντιπροτείνουμε, χωρίς εκστασιασμούς και νομαλύγνεια οινειων προτύπων, το κεράλαιο της συλλογής διαχείρισης να αντικατασταθεί με τις, κατά Καβάφη, στοχαστικές προσαρμογές από τις διατάξεις του νέου γαλλικού νόμου 85660, άρθρα 38 και επόμενα σε συνδυασμό με το νόμο 22/87 του ισπανικού συστήματος.

Η μορφή της αστικής επαργίας των πνευματικών δημοσιογράφων, ερμηνευτών, εκτελεστών, παραγωγών φορέων ήχου, εικόνας και εκδοτών: Αυτή είναι η ορθοδοξη λύση, αυτή είναι η εθνική λύση. Με τις εγγυήσεις της διαχείρισης των άρθρων 138 επόμενα της ισπανικής ρύθμισης.

Και πιέζεται, λαούν, το ερώτημα: Γιατί ο Έλληνας νομοθέτης επέλεξε την τερατογνία των προτεινόμενων σήμερα άρθρων; Γιατί περιέπλευσε τα επιστημονικά πορίσματα των πολυσύγχρονων ευρωπαϊκών νόμων; Ποια κραταία οικονομικά συμφέροντα νομοθετούν τελικά; Οφείλετε να απαντήσετε.

Ο Συνασπισμός παραμένει σδιάλλακτος, αντίπολος των ιδεών που ενχαρτώνει το νομοσχέδιο. Όχι ενσαρκώνει, απλώς ενχαρτώνει. Και αγωνίζεται και θα αγωνίστε για ένα δόλο νόμο, που θα ενσαρκώνει τα επελγόντα αιτήματα της εποχής, που θα υπρετεί τις ίδιες αξίες της πολιτιστικής, καλλιτεχνικής δημοσιογραφίας, που θα συγκλίνει με τα ρίζοπαστικά ευρωπαϊκά και παγκόσμια ρεύματα, που θα αναπινάσσει τα φράγματα και θα διευκολύνει την επικοινωνία του πολίτη με τα πολιτιστικά αγαθά, που το κέρδος και την εκμετάλλευση δεν θα είναι η μανιακή μέρψη της εξουσίας, που θα εξασφαλίζονται τα αναγκαία μέσα και οι πρόσφορες συνθήκες, ώστε οι καλλιτέχνες να δημιουργούν, οι καλλιτέχνες να επικοινω-

νούν, οι καλλιτέχνες να γονιμοποιούν την κοινωνία των πολιτών χωρίς εξαρτήσεις, χωρίς υποδουλώσεις, χωρίς καταναγκασμούς.

Θα συνιστούμε για την αγαθή καρποφορία του πνευματικού κεφαλαίου.

Η ελάχιστη εισήγηση μου, πρέπει ν'ανακαλέσει στη μηνή σας -το είπα και στη Διαρρή Επιτροπή- τον άγιο των γραμμάτων, τον αείδημο Αλέξανδρο Παπαδιαμάντη. Πριν 100 ακριβώς χρόνια, σαρκάζοντας, χλευάζοντας και καταγγέλλοντας ο σεμνός και δευτέρος άγιος των γραμμάτων έγραψε: "Ημην πλούσιος! Μετά από 5 εκλιπαρήσεις και 4 αποπομπές, έλαφον 15 δραχμάς, έναντι 80, οφειλομένων μια δια φιλογονήν εργασίαν 7 εβδομάδων".

Ο Συνασπισμός πώλων και τη μηνή του Παπαδιαμάντη, καταψήφιζει την αρχή και με συγκεκριμένες βελτιωτικές προτάσεις, προσέρχεται στην κατάρροφον συζήτηση και επίτζει ότι η αντίθεση που έχει εκδηλωθεί, αντίθετη γραντίτη, όλων των συσσωματώσεων των καλλιτεχνών, των ανθρώπων των γραμμάτων και των τεχνών, αντίθετη η οποία υφίνεται σε δύκο, αδιατρύπητο, θα φροντιζατεί τους ευαίσθητους τουλάχιστον Βούλευτές και Υπουργούς της Πλειοψηφίας και θα τους καλεί πράγματι να σπρέψουν ή να διατυπώσουν και οι ίδιοι τέτοιες προτάσεις, ώστε επιτέλους κάποιο φως από τα σκοτεινά παράθυρα αυτού του γκρίζου οικοδομήματος να φανεί και στην Ελλάδα. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από τις Πτέρυγες του Συνασπισμού και του ΠΑΣΟΚ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεπτάκης): Ο κ. Κοσιώνης, ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, του ΚΚΕ έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ίσως φανεί λιγό περή η τοποθέτηση μου - παρά το ότι θα προσταθείσει να μπει στην ουσία της πρόσθεσης - γιατί τυχαίνει να μιλώ μετά από 2 ανθρώπους που ανήκουν στον πνευματικό κόσμο και στο αντικείμενο για το οποίο συζήτημε σήμερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μανόλης Δρεπτάκης): Είχαμε πραγματικά μια θυμάσια παράσταση, θα έλεγα, με την καλή έννοια της λέξεως.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ: Σαφώς, μ'αυτήν την έννοια το είπα και εγώ.

Θα έλεγα ότι το νομοσχέδιο, βρίσκεται σε ειδεία αντίθεση και στον αντίποδα του αντικειμένου το οποίο συζήτημε. Δηλαδή, τα πνευματικά και τα συγγενικά δικαιώματα, αντίθετα με τα νομοσχέδιο, είναι ένα αντικείμενο τεράστιας σημασίας και από πλευράς εύρους, αλλά και από πλευράς αξίας και ειδικότερα αξιών. Και τούτο, γιατί περέχει ένα πολύ μεγάλο φάσμα πνευματικών δημοσιογράφων και καλλιτεχνών, που από την προσφορά τους - γιατί αυτό είναι το κυριόχρονο διαφέροντα - προσφέρουν σε πλευρά της χρήσης της προσφοράς τους - γιατί αυτό είναι το πολιτιστικό επίπεδο του λαού μας και αν θέλετε μια συνοικότερη, γενικότερη αντιτίτιψη που μπορεί να επικρατεί σε πανευρωπαϊκό και σε παγκόσμιο επίπεδο από την προσφορά συγκεκριμένων πνευματικών δημοσιογράφων.

Θα μπορούσε κανείς να αναφέρει ορισμένα ονόματα από τους μη ζώντες - να μη μπλεχτούμε τώρα μ' αυτούς που ζουν και ξεχάσω κάποιον και παρεχηγηθώ-πάως Καζαντζάκη, Ρίτσο, Καλλάς, Κατράκη, Καυν, Παξινού, Τσαρούχη, ονόματα πασίγνωστα, δχ μόνο στην Ευρώπη, αλλά σε ολόκληρα τον κόσμο, που δίνουν αν θέλετε και το διαφορετικό προφίλ της Χώρας μας προς τα έξω, πέρα από τη μέχρια της οποία προβάλλεται με διάφορους τρόπους από την Ελλάδα.

Δεύτερον, γιατί έχει αυτό το αντικείμενο διαιτήτηρη σημασία; Ζώμε σε μια εποχή προσπάθειας καταρράκωσης πνευματικών και ηθικών αξιών ή το λιγότερο γίνεται μια προσπάθεια ιδεολογίσης ποδηγήτησης των αξιών αυτών, μπροστά στην αντίτηψη, πηγαδόγλυ, ονόμα της ιδεολογίας, αν θέλετε, που προβάλλεται το τελευταίο χρονικό διάστημα και δχ μόνο στη Χώρα μας αλλά και αλλού, του ήδη όμως και του στηγνού κέρδους. Γιατί, ακόμα η έλλειψη πολιτικής βούλησης, αυτό εξηγεί εξάλλου και το νομοθετικό κενό των 70 χρόνων, επέτρεψε την εισαγωγή μποκούλτούρας στη Χώρα μας σε πολύ μεγάλη έκταση και στην ιτύπως παραγωγή ορισμένων καπτηγορών υποβοήθησε και στην πορεία προσπάθειας συγκεκριμένων παραγώγων. Θα μπορούσε να αναφέρει κανείς π.χ. τηλεόραση και κινηματογράφο και είναι χαρακτηριστική η ακροαματικότητα και η θεαματικότητα που έχουν ορισμένα σύριγα που διστοπώνται διαφορφώνουν και συνειδήσεις. Αν δε συνιπολογίσαι κανείς ότι έχουμε ένα εκπαιδευτικό σύστημα που είναι κενό περιεχομένου, χωρίς

αέρες, που το κύριο που περιέχει είναι η βαθύτολογία και το που θα πετύχουν στης εισαγωγικές εξετάσεις, καταλαβαίνει κανείς τη πνευματική "τροφή" ποινέςη η νεολαία μας και τι συνειδήσεις διαμορφώνονται μάτι τον τρόπο.

Άκρως, οι υπάρχοντες κερδοσκοπικοί οργανισμοί, οι "προστάτες" θα χλεύεις κανείς των δικαιωμάτων των δημοσιογράφων, και στη Χώρα μας, αλλά και έξω από τη Χώρα μας των δικαιωμάτων του μεγάλου κεφαλαίου, έχει παρουσιάσει μια σαφέστατη στροφή και προς τα προϊόντα του πολιτισμού και πέζει βέβαια για την καθέρωση νόμων τέτοιων που να τους επιτρέπουν την μεγαλύτερη εκμετάλλευση των δικαιωμάτων των δημοσιογράφων.

Θα χρειαζόταν ίσως πάρα πολύς χρόνος για να περιγράψει κανείς την υπάρχουσα κατάσταση, γιατί, αγαπητοί συνάδελφοι, έχει πολύ μεγάλη σημασία να μπορεί να περιγράψει κανείς την κατάσταση που υπάρχει στον προσπαθεί να επιλύσει ορισμένα προβλήματα και κυρίως τα αίτια τα οποία δημιουργούσαν αυτήν την κατάσταση.

Γενικά, θα μπορούσε να πει κανείς ότι είναι μια χαώδης κατάσταση, τόσο χαώδης όμως που να ευνοεί συγκεκριμένα ορισμένους κερδοσκοπικούς μηχανισμούς, το μεγάλο εγχώριο κεφάλαιο και το ευρωπαϊκό όπως τώρα στρέφεται προς αυτήν την κατεύθυνση γενικά αλλά θα έλεγα πολύ εξειδικευμένα στην οπτικοακουστική βιομηχανία και τα μέσα μαζικής μετάδοσης. Άλλωστε και ο καιμένος ο Μπους -τώρα βέβαια έχουμε τον κ. Κλίντον ο οποίος θα έχει σε αυτό το βέμα την ίδια αντίληψη- γι' αυτό έκανε τα ταξίδια του κατά διαστήματα. Και ένας από τους κύριους λόγους που έκανε το ταξίδι του στη Χώρα μας δεν ήταν να ξεμαλύνει τις σχέσεις Ελλάδος και Τουρκίας αλλά ήταν να ριθμεί και τέτοια είδους θέματα.

Για τις σημερινές συνθήκες των τεράστιων τραστ αμερικανικών και ευρωπαϊκών στον εκδοτικό και οπτικοακουστικό τομέα, καταλαβαίνει κανείς ότι τα ελληνικά γράμματα, το ελληνικό βίβλιο, γενικά η ελληνική καλλιτεχνική δημιουργία είναι σχέδιον απροστάτευτη, είναι σχέδιον ανοχύρωτη πόλη.

Ενδεικτικά θα μπορούσε να αναφέρει κανείς για παράδειγμα -για να γίνει αντιληπτό αυτό- σε την κατάσταση βρίσκεται ο κινηματογράφος στην Χώρα μας. Και αυτά είναι στοχεία ενός ταλικού ινστιτούτου ερευνών που κάνει μία καταγραφή της κατάστασης του κινηματογράφου στην Ευρώπη. Θα ήθελα να αναφέρω ορισμένα μόνο στοιχεία για τη Χώρα μας.

Αίσιωςες κινηματογράφους του 1980, 1.103, το 1989, 625. Μήνυ πορεύησε ο χρόνος, σε αυτό το χρονικό διάστημα περιορίζεται η έρευνα. Εισατήρια του 1980, 43 εκατομμύρια, το 1989, 18 εκατομμύρια. Ελληνικές τανίες που γιρίστηκαν το 1980, 27, το 1989, 19. Ποσοστό προβολής ελληνικής παραγωγής τανίες στους κινηματογράφους του 1980, 25% και το 1989 σχεδόν 0. Παράλληλα είχαμε και μια μεγάλη αύξηση των συσκευών πλεόρασης. Βλέπε κ. λπ.

Συγχρόνως όμως ο ελληνικός κινηματογράφος μαραζώνει, πεθαίνει σιγά σιγά, γιατί δεν υπάρχουν τα κίνητρα εκείνα που να βοηθήσουν τους δημιουργούς, στην ανάπτυξη και αυτού του τομέα.

Οι λύσεις που επιτελούνται από την Κυβερνηση ύρχονται σε θέλετε ακόμα και σε κατάφορη αντίθεση με την υπάρχουσα κατάσταση αυτήν τη στιγμή στον Τόπο μας και με τις ανησυχίες και με τις κραυγές -ορισμένες κραυγές- για τα εθνικά μας προβλήματα αλλά και για την πολιτιστική μας κληρονομιά. Δεν γίνεται δηλαδή καμία προσπάθεια κατοχύρωσης αυτής της πολιτιστικής μας κληρονομιάς, έτσι ώστε να μπορούμε κατά διαστήματα να αντιταλέσουμε αυτές τις αντιδράσεις που εμφανίζονται από διάφορους εχθρούς αλλά και "φίλους". Το λυγότερο που θα μπορούσε να κάνει ένας νομοθέτης έστω κάτια από τις υπόρχουσες συνθήκες κανονικές και πολιτικές, θα ήταν η καθέρωση αξιών και η προστασία κλιμητης που δημιουργίας προς τα εμπόρια, με τη νομοθέτηση κανόνων δικαιουίου απλύτων και προσθετικού. Το νομοσχέδιο όμως αυτό κάθε αλλό παρά αυτό επιδιώκει. Αποτελεί μάλιστα την ουσία της φιλοσοφίας αντίληψης της Κυβερνησης που θέλει το δημιουργό ερμηνευτή-εκτελεστή, δημόρο της μανίας των αλιγών για περισσότερο και ευκαλότερο κέρδος.

Δεν θα αναφερθώ στα άρθρα για δύο λόγους. Ο ένας λόγος είναι γιατί πιστεύω ότι θα έχουμε τη δυνατότητα να μάλιστας περισσότερο για τα άρθρα και περισσότερο εξειδικευμένα. Ο άλλος

λόγος είναι ότι έκανε ορισμένες τροποποιήσεις η κυρία Υπουργός που πρέπει να πει δύο χρηματών για να καταλάβουμε ακριβώς τι εννοούμενα αυτές οι τροποποιήσεις και ο κυριότερος λόγος ότι πατεύουμε εμείς είναι ότι τα πάντα επικεντρώνονται σε ένα βασικό θέμα. Άλλα θα ήθελα να τις επηρέμουμε σκέψεις για όρθρα.

Είναι γνωστό ότι στις περισσότερες νομοθεσίες της Ευρώπης υπάρχουν αναλεπτικές ρυθμίσεις των τεσσάρων κυριοτέρων τύπων συμβάσεων που εμφανίζονται στην πράξη. Δηλαδή, η εκδόσια σύμβαση, η σύμβαση οπτικοακουστικού έργου, η σύμβαση ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης. Παραδόξως ο νομοθέτης δεν φροντίζει καθόλου για αυτές τις συμβάσεις.

Δεύτερον, -και αυτό το λέω επειδή έκανε μία αναφορά η κα Μερκούρη στον πηγαίνοντα περιπτώση- δεν υπάρχει διάταξη που να απαγορεύει τη μεταφορά δικαιώματος για χρήσεις που δεν υπάρχουν ή που είναι δύγνωστες σήμερα. Και είναι χαρακτηριστικό αυτό που γίνεται με τις απορρόματες τανίες 30 και 40 χρόνων γηλακίας, που προβάλλονται σκόμια χωρίς οι συμμετέχοντες να παίρνουν ούτε δραχμή παρ' ότι προβάλλονται συνέχεια στα τηλεοπτικά κανάλια.

Όμως -και αυτό θα ήθελα να πω στην κα Μερκούρη- ότι παρά το ότι το νομοσχέδιο κα Μερκούρη δεν προβλέπει για μελλοντικούς τρόπους εκμετάλλευσης που μπορεί να εμφανίσει η καινούρια τεχνολογία, οι άλλοι, αυτοί που ασχολούνται με την υποκλοπή των δικαιωμάτων των δημοσιογράφων, έχουν κάνει πρόβλεψη και βα σας δώσανται ένα δεήγμα, τελειώναντας την ομilia μου.

Ο κυριότερος λόγος λατόν για τον οποίο θα αποφύγω να κάνω μια σαφή τοποθέτηση σε ορισμένα επηρέμους όρθρα τα οποία μπορούν να τροποποιηθούν προς τη θετικότερα είναι αντίληψη που έχουμε σαν Κομμουνιστικό Κόμμα ότι δι, πι θετικό να γίνει μέσα από αυτό το νομοσχέδιο, εάν οι συλλογικοί οργανισμοί διαχειρίστησαν των δικαιωμάτων του πνευματικού κόδιου παραμείνουν με την έννοια αυτή ή και με την προσθήκη ενός "και", όλα αυτά ακυρώνονται. Δεν είναι δυνατόν να υπάρξει "και", δεν είναι δυνατόν να υπάρξει καμία σύγκριση, δεν υπάρχει δυνατότητα καμία ανταγωνισμού απέναντι στο μεγάλο κεφάλαιο όπως οργανώνεται ακριβώς για την υποκλοπή των δικαιωμάτων του πνευματικού κόδιου.

Δεν θα ασχοληθώ περισσότερο επιστού επειδή έχουμε κατέβετε και συγκεκριμένη τροπολογία, αλλά θα ήθελα κλείνοντας την ομilia μου, αγαπητοί συνάδελφοι, να σας διαβάσω μία παράγραφο ενός συμβολαίου που έχει υπογράψει ένας καλλιτέχνης με ένα τηλεοπτικό κανάλι.

Στο σημείο αυτό πηγαίνει ο Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει τον Β' Αντιπρόεδρο της Βουλής κ. Αθανάσιο Σαρχάς)

"Σπήν πο πάνα συμφωνθέσα ομαδή του ηθοποιού περιλαμβανεται και η αποχήλωση του για την εμπορική χρήση της εικόνας του, της φωνής του και όλων γενικώς των σκηνών στις οποίες θα συμμετέχει. Συνεπώς με την παρούσα σύμβαση ο ηθοποιός πωλεί, εκχωρεί, παραχωρεί και μεταβιβάζει εις τον παραγωγό και τους τυχόν ειδοκούς διαδόχους του, κάθε πνευματικό, σιγγενικό ή ηπαιδευτή πλήν της πρόσθιας δικαιώματος του που έχει επι της εικόνας, της φωνής του σε όλες γενικώς τις σκηνές στις οποίες θα συμμετάσχει, όπως και στις δικαιοδόπιες συνθήσεως των εικόνων και σκηνών αυτών τελικώς παραχθησαντής τηλεοπτικής σειράς είτε για την τηλεοπτική και δορυφορική προσβολή στην Ελλάδα και σε δύο λόγους είτε για την μεταγραφή σε βιντεοκασέτες ή κινηματογραφή ταινία ή οποιασδήποτε άλλο υλικό φορέα που θα εφευρεθεί στο μέλλον. Καθιστάμενος έτσι ο παραγωγός απόλυτος ιδιοκτήτης των πνευματικών δικαιωμάτων των ων άνω εικόνων και σκηνών και της δικαιοδόπιες συνθήσεως των τελικών παραχθησαντής σειράς, μπορεί να μεταβιβάζει περαιτέρω σε τρίτους τα δικαιώματα αυτά να την επονομαντάρει να αλλάξει τον τίτλο της σειράς, να επιφέρει οικαδήποτε μεταβολές, τροποποιήσεις και περικοπές, να μεταφράζει και μεταγλωτίζει τα κειμένα, να υπομηλάρει τη φωνή του ηθοποιού στην ελληνική ή έξι γλώσσα και γενικά να εκδίδει, δημοπιεύει, αναπαράγει, πολλαπλασάει, διαθέτει και εκμεταλλεύεται το έργο

που θα παραχθεί σε όλον τον κόσμο, ανευ οποιουδήποτε περιορισμού'.

Δεν ξέρω, κύριοι συνάδελφοι, αν αντιλαμβάνεστε τι δεν περιέχεται σε αυτήν την παράγραφα. Μόνο η σημείωση ότι έχει το δικαίωμα ο παραγωγός λαής και θανάτου πάνω στον καλλιτέχνη. Μόνο αυτό δεν είναι μέσα.

Είναι βέβαιο για μας σαν ΚΚΕ ότι η ψήφιση αυτού του άρθρου θα επιτρέψει τέτοιους είδους συμβάσεις δουλεκτηρικού χαρακτήρα. Και μπορεί να το ερώτημα αν και ποιος θα υπογράψει ένα τέτοιο νομοσχέδιο και το ερώτημα απειδίνεται και στην κυρία Υπουργό πνευματικού ανθρώπου και πνευματικού δάσκαλο αν δεχθεί να μη γίνει τραποποίηση αυτού του άρθρου που μετατρέπει τον καλλιτέχνη σε όμιρο και θα διανιζει μια κατάσταση πάντοτε προς το χειρότερο.

Εμείς σαν ΚΚΕ όπως είχαμε πει και στην επιτροπή θα το καταψηφίσουμε μια και έχουμε υποβάλει συγκεκριμένες τροπολογίες στα διάφορα άρθρα του νομοσχέδιου και το κυριότερο για μας είναι αυτό που είπα και προηγούμενα οι ουλαγούκιοι οργανισμοί διαχειρίστησαν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝ (Αθανάσιος Ξαρχός): Ο κ. Λεντάκης έχει το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΕΝΤΑΚΗΣ Κύριε Πρόεδρε, το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα αφορά την πνευματική δημιουργία σε όλους τους τομείς, όχι μόνο από της τέχνης και φυσικά στον λέων τέχνης, δεν εννούει αυτής του λόγου, αλλά του συνόλου της καλλιτεχνικής παραγωγής. Αφορά επίσης και την επιστημονική πρωτότυπη δημιουργία, αφορά το σύνολο της πνευματικής δημιουργίας.

Κατά συνέπεια θα πρέπει εδώ να επισημάνουμε το πρώτο στοιχείο ότι στον Τόπο μας υπήρξε διατομής με τρομακτική καθυστέρηση, που είναι το γενικό σύνθραυσμα της Χώρας, μια καθυστέρηση πάνω από μια ακόντια εκουμενισμού μας πάνω σε αυτόν τον τομέα για την προστοποίηση αυτών των δημιουργών που τηρούν την Πατρίδα.

Αν υπάρχει ένα στοιχείο στο οποίο η Ελλάδα πρωτοπορεί και έχει βγαλει ονόματα διεθνών κύρους μέσα σε μια περίοδο όχι μόνο απρείς ή φτώχειας αλλά και γεννήσιας ανυποτηρίας είναι ο τομέας κυρίων της τέχνης και της πνευματικής δημιουργίας. Να αναφερθώ στα Νόμιμα; Να αναφερθώ εδώ στην παρουσία της Μελίνας Μερκούρη ως ηθοποιού με πολύκριτα ακτινοβολία ή της Ειρήνης της Παπιά ή της Μαρίας Φαραντούρη;

Αν λοιπόν, έχουμε έναν τομέα ο οποίος πραγματικά λάμπρυνε και θα λαμπρύνει την πατρίδα είναι αυτός της πνευματικής δημιουργίας. Και σ'αυτόν τον τομέα του ανταγωνισμού μπορεί να βριαλβεύσει η Χώρα γιατί είναι διανοτάν να ανταγωνιστεί με απόλυτη επιτυχία και επάρκεια όλες τις προηγούμενες χώρες παρά το μικρό πληθυμιακό μέγεθος που έχει η Πατρίδα μας.

'Άρα, εδώ θα έπρεπε να έχουμε μέτρα όχι απλώς για την πολιτιστική ανάπτυξη, αλλά και για την προστασία του πολιτιστικού έργου το οποίο προσφέρουμε στη δημιουργία. Τι γνώταν μέχι σήμερα: Διυπότικός, υπήρχε ένα μέγιστο κενό, υπήρχε μια μεγάλη καθυστέρηση και όπως πολύ εύστοχα αναφέρθηκε εδώ, υπήρχε μια πρωτόγονη πειρατεία. Τέρα, όπως πολύ εύστοχα επεσήμανε η Μελίνα Μερκούρη, αυτή η πειρατεία δεν θα είναι πα πρωτόγονη, αλλά θα γίνεται με πολύ ραφιναρισμένα τρόπο, με απόλυτη τεχνολογική εξάρτηση και εξέλιξη.

Το νομοσχέδιο καλύπτει κενά. Όμως, είναι ένα νομοσχέδιο το οποίο έχει να κάνει με δύο συμβαλλόμενους. Ο ένας συμβαλλόμενος, είναι ο πνευματικός δημιουργός, ο παραγωγός του πνευματικού έργου. Από την άλλη μεριδα, ο συμβαλλόμενος είναι ο πραγματικός πνευματικού έργου, δηλαδή, αυτός που διαθέτει κεφάλαια, αυτός που διαθέτει οργάνωση, αυτός που έχει το παπαδεμπούτη, ο οποίος μπορεί να προσθίσει το έργο. Η σύμβαση αυτή, διατομής, είναι λεόντειος σύμβαση. Είναι μαζί με το λιοντάρι. Είναι δηλαδή μια σύμβαση η οποία δεν κατοχυρώνει, δεν διασφαλίζει αυτόν ο οποίος είναι ο αδύναμος και αυτό θα έπρεπε να είναι το κύριο γνώρισμά του. Δηλαδή η κόκκινη γραμμή που διαπερνάει όλο το νομοσχέδιο, θα έπρεπε να είναι η προστασία του δημιουργού. Γιατί χωρίς αυτόν, δεν θα μπορούσε να υπάρχει ο πραγματικός πνευματικού έργου.

Ο άλλος είναι εξαρτημένος από την παραγωγή αυτή και όμως είναι αυτός ο οποίος πλουτίζει διότι έχει τα μέσα και από εκεί

και πέρα ο όλος μένει έκθετος, μένει -αν θέλετε- ανυπεράσπιτος, στην παντοδύναμα του εκμεταλλευτού του πνευματικού του έργου, δηλαδή του δικού του τέκνου.

Αναφέρω ένα πολύ χαρακτηριστικό παράδειγμα. Έχει επισημανθεί, την, από τους προπρόμενους αμλητές, όμως είναι χρέος μου να το επισημάνω και εγώ. Είναι το στοιχείο ότι: 'Όχι μόνον εκχωρεί ο πνευματικός δημιουργός τα δικαιώματά του σε κάποιον 'απέζεντ' του, σε κάποιον ο οποίος θα προσθίσει το έργο του, αλλά είναι δυνατόν να του εκχωρήσει και το μελλοντικό του έργο, το οποίο του μελλοντικού του έργου. Δηλαδή, να του προταθήσει την δημιουργία του και το μελλοντικό έργο που θα δημιουργήσει. Αυτό, είναι από τα δύραφα, γιατί μ' αυτόν τον τρόπο αναχαλώνται πλήρως. 'Έχουμε δηλαδή μιαν προδούλωση πνευματική ενός ανθρώπου σ' αυτόν ο οποίος εκμεταλλεύεται το έργο του.'

Φυσικά η αχλλειος πίστερνα αυτού του νομοσχέδιου είναι το 9ο κεφάλαιο που αφορά τη συλλογή διαχείριση των δικαιώματων, όπου εκεί κατοχυρώνονται πάλον μένον δρακόντειο τρόπο τα δικαιώματα αυτού του εκμεταλλευτού του πνευματικού έργου μέσω των εταιρειών, μέσω των οργανισμών, όπου αυτοί συντάσσουν τους κανονισμούς, αυτοί προσδιορίζουν τα ποσοστά, αυτοί έχουν τον πάνω λόγο σε όλα τα σημεία και από εκεί και πέρα βέβαια, ο όλος συμβαλλόμενος, είναι ένας παλός αδύναμος που δεν μπορεί να κάνει τίποτε άλλο. Όλο το 9ο κεφάλαιο δεν χρειάζεται καμία ανάπτυξη. Άλλως, θα αναφερθώ στη διαιρέσια νομική επιχειρηματολογία, αλλά όχι μόνο τη νομική, αλλά και τη λογική ανάπτυξη των επιχειρημάτων, του ευδικού αγοροποίη του Συναστού, του Κ.Σεβαστάκη.

Νομίζω ότι τα επιχειρήματα του θα πρέπει να τα αντικρύστει ένα πρόσω που ένα την κυρία Υπουργός. Δεν μπορεί να το παρακάμψει με μια γενικόλογην αναφορά, γιατί ο κ. Σεβαστάκης αναφέρθηκε αρκετά εκτεταμένα.

Φυσικά, θα αναφερθούμε πιο ειδικά όταν θα συληπτηθούν τα άρθρα, αλλά αυτό το σημείο του νομοσχέδιου είναι πράγματι αυτό το οποίο δημιουργεί μιαν επερροφήρη σχέση, μια σχέση υπέρ των πραγμάτων των καλλιτεχνών και των πνευματικών έργων και όχι, ένα νομοσχέδιο που διασφαλίζει τα πνευματικά δικαιώματα και τον πνευματικό δημιουργό. Γιατί αυτά τα πνευματικά δικαιώματα θα πρέπει πράγματα να διασφαλιστούν μέσα απ' αυτό το νομοσχέδιο. Επίσης θα πρέπει να αποτελούν και ένα κίνητρο στους δημιουργούς.

Αναφέρθηκε εδώ πάρα πολύ εύστοχα ότι υπάρχουν διατάξεις οι οποίες αφενός προβάνται τα συμφέροντα των μεγάλων οργανισμών, που θα δημιουργήσουν και αφετέρου αποδιναμώνουν τα δικαιώματα των ίδιων των δημιουργών, που είναι ήδη πάρα πολύ αδύναμοι.

Από την άλλη, υπάρχει η εξής χαρακτηριστική πλευρά του νομοσχέδιου. Η έλλειψη τέτοιων διατάξεων μέσα από την αριστοία και όχι μόνο μέσα από την ασφαία, αλλά και από την παρασκόπηση αι οποίες θα έπρεπε να υπάρχουν. Ενδεικτικά αναφέρω ότι δεν υπάρχουν διατάξεις οι οποίες θα έπρεπε να έχουν έναν καταναγκαστικό χαρακτήρα για την προστασία του αδύναμου συμβαλλόμενου, δηλαδή του δημιουργού. Δεν υπάρχουν απαγορεύσεις για τη μεταβίσηση του δικαιώματος για χρήσεις που δεν υπάρχουν, ή μας είναι δύνωντες σημεία.

Και, όμως, εάν αυτό μπορούσε, εν πάσῃ περιπτώσει, να ήταν θειοτό στην περίοδο που πρωτανιστούμενον τα πνευματικά δικαιώματα στην Πατρίδα μας, πριν από 65-70 χρόνια, σήμερα αυτό είναι εντελώς απαράδεκτα, σταν γνωρίζουμε ότι με την έκρηξη που έχει η επιστήμη και η τεχνολογία μέρος με την πημέρα, και όχι μόνο, κυριολεκτικά έρχονται ανατροπές καινούριες, λόγω των νέων ανακαλύψεων, οι οποίοι μας φέρνουν μπροστά σε απρόβλεπτες ανακαλύψεις, που ουσιαστικά υλοποιούνται, ή αν θέλετε πραγματώνται οι απέβασης φαντασίων των ανθρώπων του περασμένου αιώνα.

Σήμερα ο Ιούλιος Βέρον δεν θα μπορεί πιά να εντυπωσιάσει, γιατί δ.τ. και να σκεφθεί, η επιστήμη και η τεχνολογία το πραγματοποιεί μέσα σε λίγα χρόνια. Ήδη βρισκόμαστε σε νέες γενιές των κομπιούτερ, οι οποίοι κυριολεκτικά ανοίγουν νέες προοπτικές, όπου θα έχουμε την σκεπτόμενη μηχανή, ενώ μέχρι σήμερα την τροφοδοσία της σκεπτόμενη μηχανής, ενώ μέχρι σήμερα την προστασία της σκεπτόμενη μηχανής, ενώ μέχρι σήμερα την προστασία της σκεπτόμενη μηχανής.

εράστη-
ού του
πημαν-
χρέος
μόνον
άποιον
ο του,
έργο,
λήσει
γήσει.
τίτεται
ενός

το 90
λάτων,
πε τα
μέσω
σαουν
έχουν
ζέβαια,
και δεν
ιδέστε
νομι
λογικη
ναστα-

ρούσει
κάμψει
ερθηκε

κάν τα
π αυτό
ρ των
και όχι,
και τον
τα θα
πέδιο,
ης.
ξεις οι
ρυγανι-
κυν τα
ι πολύ

και του
εριστιά
ωπηηη
τη δεν
επανα-
ζαλλο-
εις γι
κουν.

α ήταν
ματικά
στήμερα
έκρηξη
και όχι
ν νέων
λεπτες
ρυγια-
ραομέ-

ει, γιατί
τοποιει
εις των
πτικές,
ρα την
μηχανή
και λένε,
εμμαστε

σε βέση να φτιάξουμε μηχανές οι οποίες θα είναι σκεπτόμενες με το να θέτουν οι ίδιες τα προβλήματα, ή και να φτιάξουμε και κατασκευαστικές μηχανές που θα κατασκευάσουν μηχανές.

Φθάνουμε δηλαδή, στο μαγικό κόσμο, σέναν κόσμο απρόβλεπτου μέλλοντος, όπου είναι δυνατόν πω η ίδια η μηχανή, όχι απλώς να υποκαθίστα την εργασία του ανθρώπου, αλλά να υποκαθίστα και το μικρό του ανθρώπου. Δεν ξέρω βέβαια, τη τερατογέννετη, θα δημιουργηθεί με αυτήν την προσποτή που είναι εφιαλτική, αλλά εν πλάτι περιπτώσει, πέρα από το εφιαλτικό της στοιχείο, υπάρχει και το μεγαλειώδες στοιχείο, ότι δηλαδή αυτό θα είναι πάλι ένα δημιουργημα ενός μακραύλη θεού που λέγεται ανθρώπος.

'Όταν, λοιπόν, έχουμε αυτό τα δεδομένα, όταν έχουμε δηλαδή αυτήν την εκρηκτική πρόδοσης και τις προβλεπόμενες αλλαγές στον τρόπο διάδοσης των πνευματικών έργων, δεν υπάρχει μια κατοχύρωση η οποία να προβλέπει ότι στα νέα μέσα δεν θα ισχύει πλέον η σύμβαση που ισχύει με τα παλαιά δεδομένα. Δεν θα αφήσει δηλαδή, αυτοπεράσπιστους τους δημιουργούς και τους εκτελεστές των έργων αυτών, ενώπιοι του γεγονότος ότι σήμερα δεν γνωρίζουμε ότι θα βρεθεί ένας νέος τρόπος παρουσίσεως, ή πολλαπλασιασμού, ή διαδόσεως του έργου του πνευματικού ή του καλλιτεχνικού.'

Ήδη αναφέρθηκε το παρόδειγμα των σκηνοθετών και των πνευματικών και των πρωταγωνιστών του κινηματογράφου μας, που κάθε μέρα τους βλέπουμε στις αποτρόμουρες ταινίες στην τηλεόραση, οι οποίοι όμως αυτήν τη στηριζει είναι πάμπτωχοι, οι οποίοι δεν πάνταν κανένα πνευματικό δικαίωμα για το έργο τους και όμως, απταιτές της προβολές, οι εκμεταλλευτές τους σήμερα θησαυρίζουν. Αυτό είναι απαράδεκτο. Τότε δεν προβλεπόταν ότι θα υπάρχει πλέοντας.

Έμαστε βέβαιοι ότι θα υπάρχουν νέες ανακαλύψεις που θα δημιουργήσουν νέα μέσα προβολής των πνευματικών έργων. Εφόσον, λοιπόν, δεν προβλέπονται από το νόμο σήμερα, και φυσικά δεν μπορούν να προβλεφθούν, και εφόσον απούσαρει μια διάταξη που να μηντωνεύει αυτήν την πιθανότητα, τότε αυτό σημαίνει ότι ο πνευματικός δημιουργός θα είναι αιχμάλωτος του παρόντος νομοσχεδίου και των παρόντων μέσων εκλαίκευσης των έργων του και δεν θα μπορεί να καρφώνεται τα κέρδη τα οποία θα εισπράττουν οι καινούριοι εκμεταλλευτές των νέων μέσων εκλαίκευσης των έργων των δημιουργών.

Γίατοδιπτό υπάρχει ένα κενό τεράστιο και ένα κενό το οποίο δημιουργεί, όχι μόνο πλήγμα αλλά και μια βαρύτατη αδικία σε ανθρώπους, κι αυτό πραγματικά είναι απαράδεκτο. Και ξέρω περιπτώσεις ανθρώπων, οι οποίοι κυριολεκτικά ληφτοντούν, ενώ παίζονται τα έργα τους και ενώ θησαυρίζουν αυτοί οι οποίοι απλώς τα εκμεταλλεύονται, δηλαδή εκείνοι οι οποίοι δεν έχουν καμία σχέση με την έβδομη τέχνη, ούτε με την συγγραφή, ούτε με την παραγωγή του έργου ως σκηνοθέτες, ούτε με την ηθοποίηση, απλώς αγόρασαν μια ταινία, έχουν τα δικαιώματα να την προβάλλουν και από κει και πέρα δεν δίνουν τίποτε στους συντελεστές. Θα έπρεπε να υπάρχει μια εσαει διαιώνιση των δικαιώματων όλων των συντελεστών ενός έργου, από τη στηριζή μάλιστα που τέτοια έργα είναι συλλογικά, να μεταβιβάζονται.

Και αφού αναφέρομα στον τομέα του κινηματογράφου, θέλω να κάνω και μια παραπήρηση, κυρία Υπουργέ, σε δύο άρθρα. Έμαστε μάρτυρες -αυτό γίνεται κυρίως από τους έξους, γίνεται σε ελλοχή κλίμακα από την Ελλάδα- της μεταγλώττισης των κινηματογραφικών ταινιών, που αποτελεί μια βάναυση παρέμβαση στο έργο της καλλιτεχνικής δημιουργίας. Βλέπουμε δηλαδή, μια ταινία με τον Σίτινευ Πουατέ και ακούμε να μιλάει γερμανικά ή να μιλάει ιταλικά. Αυτό είναι μια βάναυση παρέμβαση στο ίδιο το καλλιτεχνικό προϊόν, γιατί το στοιχείο της φωνής του ηθοποιού είναι εναπόσπαστο στοιχείο της ηθοποιας του, είναι ανανικατάστατο στοιχείο του έργου.

Συνεπώς, θα έπρεπε να απαγορεύεται ρητά η μεταγλώττιση των κινηματογραφικών έργων οποκασθήποτε χώρας και φυσικά αυτό αφορά και τα ξένα έργα να μη μεταγλωτίζονται στα ελληνικά, αλλά να υπάρχει ο υπότιτλος. Η μιανόντων κάτω οι υπότιτλοι και να διαβάζουν οι θεατές και να μην υπάρχει μια τέτοια παρέμβαση η οποία τραυματίζει κατά καίριο τρόπο την καλλιτεχνική δημιουργία και το πνευματικό δικαίωμα αυτών των δημιουργών.

Το άρθρο 4, παρ. 1, εδάφιο γ', προβλέπει την 'απαγόρευση κάθε

παραμόρφωσης περιοπής ή άλλης τροποποίησης του έργου του' -είναι στα ημεριδιακά του έργου του πνευματικού δημιουργού- 'καθώς και κάθε προσβαλής του δημιουργού οφειλόμενης στης συνθήκες παρουσίασης του έργου στο κοινό'.

Είμαι υποχρεωμένος να συμπεράνω ότι αυτή η διάταξη αφορά και αυτά τα οποία λέγω, διότι ήδη στην παρ. 1 αναφέρεται ποιοί είναι οι πνευματικοί δημιουργοί και αναγνωρίζονται μέσα σ' αυτούς οι ηθοποιοί και οι πρωταγωνιστές.

Θα παραπέμψω και στο άρθρο 46 παρ. 3 όπου εκεί πλέον δημιουργείται η ασφάλεια και η καταστρατήγηση αυτού του ημεριδιακού δικαιώματος που έχουν οι πρωταγωνιστές σ' αυτές τις ταινίες. Λέγει: 'Η άσει που απαιτείται για την ενέργεια των πράξεων, που προβλέπονται στην προηγούμενη παράγραφο' -δηλαδή άσει από ερμηνευτές, καλλιτέχνες κ.λπ.- 'θεωρείται ότι έχει δοθεί σταν ο ερμηνευτής' -στη συγκεκριμένη περίπτωση ο πρωταγωνιστής- 'ή εκτελεστής καλλιτέχνης συνδέεται με κείνον που επιχειρεί αυτές τις πράξεις, με σύμβαση εργασίας ή έργου, που έχει ως σκοπό την ενέργεια αυτών των συγκεκριμένων πράξεων'. Που σημαίνει εδώ ότι απειπολείται το δικαίωμα του ηθοποιού να επιβάλει βέτο στην αλλαγή της φωνής του και την υποκατάστασή του με τη γλώσσα ενός άλλου, διότι αυτό δραματίζει το έργο το δικό του. Εδώ δηλαδή αναφέρεται διότι εκχωρείται αυτό το δικαίωμα σ' αυτόν ο οποίος εκμεταλλεύεται αυτό το έργο. Θα ήθελα, λοιπόν, μια διεκρίση αν η παρ. 3 του άρθρου 46, αναφέρει την παρ. 1 του άρθρου 4 στον τομέα της κινηματογραφικής παραγωγής.

Επίσης δεν υπάρχει απαγόρευση για την μεταβίβαση του συνδόλου -το ανέφερα προηγούμενα- και των μελλοντικών έργων του δημιουργού. Δεν ρυθμίζεται η αμοιβή του δημιουργού σε αναλογία με τα έσοδα και τα κέρδη που έχει ο εκμεταλλευτής του έργου του δημιουργού. Αυτό θα έπρεπε να είναι ένας κανόνας, διότι δεν ανεβαίνουν τα έσοδα και τα κέρδη. Θα πρέπει να αναμορφώνεται και η σχέση της αμοιβής του πνευματικού παραγωγού, γιατί δεν συμβαδίζουν με την αρχική σύμβαση. Δηλαδή αν στην αρχική σύμβαση το ποσόστο που τέθηκε ήταν αυτό το οποίο συμφέρει και τους δύο συμβαλλομένους, δηλαδή αυτόν ο οποίος πρωθεί το έργο στην περίπτωση που είναι ένα έργο συγγραφικό, ο εκδότης, αλλά και τον συγγραφέα. Αν όμως αυτό το έργο ξαφνικά αρχίζει να σπάζει ρεκόρ και να έχει επανειλημμένες επανεκδόσεις, δεύτερη έκδοση, τρίτη έκδοση, πέμπτη έκδοση, δέκατη έκδοση, θα πρέπει από τη σημιτή που αναφοριώνονται τα κέρδη, να αναμορφώνεται και το έσοδο του πνευματικού δημιουργού. Γιατί χάρι σ' αυτόν ο εκδότης κερδίζει περισσότερα και διότι οι αναπαραγωγές στης άλλες εκδόσεις έχουν πολύ μεγάλο πόσο το κέρδος του παραγωγού, διότι δεν έχει πα το στοιχειοθεσία αλλά έχει απλώς την επανεκτύπωση του έργου.

Αυτό θα ήθελα να επομένω. Και επειδή αναφέρθηκε η κα Μελίνα Μερκούρη στους 'Βατράχους' για την αντηγραφή την οποία κατηγόρησε εμμένως ο Αριστοφάνης των Ευριπίδη, ότι χρησιμοποιεί τα σκόλια του Μελήτου, θα ήθελα να πω ότι πραγματικά οι πρώτοι οι οποίοι υποστήριζαν τα πνευματικά δικαιώματα του δημιουργού, ήταν οι αρχαίοι Έλληνες. Πολύ ορθά το ανέφερε η κα Μερκούρη. Θα πω χαρακτηριστικά, ότι ο πρώτος ο οποίος έβαλε υπογραφή στο έργο του, για να είναι γνωστό ως δικό του έργο, είναι ο Ηιδούς -δηλαδή φθάνουμε στον 7ο π.χ. αώνα - όπου λέει στην θεογονία ο στίχος 22, 'αι νυ ποΐ Ηιδούν καλήν εδίδαξαν αισθήν.' Δηλαδή αναφέρεται στις μοίσειες οι οποίες του διδάσκαν το ωραίο τραγούδι.

Αλλά αυτός όμως ο οποίος έβαλε όχι απλώς την υπογραφή του για να είναι γνωστό το έργο του, αλλά για να μην κλαπεί το έργο του, είναι ο Θέογνης, ένας λιγοκός ποιητής του δου π.χ. αώνα, όπου μιλώντας στον Κύρον στον ερωμένο του, στον οποίο αφιερώνει το έργο του, λέγει: 'Εμή σφρηγής επικείσθω τοις δέπεσαν, λήσει δι' ούποτε κλεπτόμενα.' Και η μετάφραση είναι 'ας φαίνεται τη σφραγίδα μου για μένα που σκέπτομαι σοφά και τότε δεν θα περάσουν απαρατήρητα αν κάποτε τα κλέψουν'. Και συνεχίζει, λέγω την μετάφραση.

'Κανένας δεν θα ανταλλάξει τη χειρότερο όταν υπάρχει το καλό και ο καθένας θα πει του θέσογνι από τα Μέγαρα είναι τούτα τα ποιημάτα που είναι ξακουστός σε όλους τους ανθρώπους'.

Είναι ο πρώτος που έβαλε το ονομά του για να είναι ένα είδος σφραγίδας, ένα σήμα κατατεθέν για να μην κλαπεί το έργο του.

Αναφέρω επίσης, ότι στη βιζαντινή εποχή υπήρχε η ακροστυχίδα. Έγραφαν, δηλαδή, το ονόμα τους οι ποιητές, όπως ο Ρώμανός ο Μελαδός, στην ακροστυχίδα για να βεβαώνεται η πετρότητα της συγγραφής του έργου. Πολλοί αρχαίοι ποιητές και μάντυοι έγραψαν μάλιστα, όπως ο Θεόκρατος, ότι δεν καταδέχθηκαν ποτέ να πούνε ένα ποιήματα δικά τους. Και ένας άλλος πάλι κατηγορεί τον Μνασάλκα ότι είναι ένας ασήμαντος ποιητής, του οποίου οι στίχοι είναι σπαράγματα από τις σελίδες του Σμινινό. Και καταλήγω με τον Γκαλινόν, ο οποίος είναι ένας ποιητής του 2ου μχ αιώνα που γράφει ένα επίγραμμα, όπου δηλώνει: 'Μισώ λαποδίτας αλλοτρών επένων', δηλαδή 'Έγγι μωά τους λαποδίτες των έξιν ποιημάτων', ο οποίος 'τον Όμηρον αναδώς λαποδίτούσιν'. Είναι αυτονόητος ο στίχος, δεν χρειάζεται μετάφραση.

Συνεπώς, εδώ το νομοσχέδιο μας θα πρέπει να κατοχυρώσει τους αδύναμους, αυτούς οι οποίοι ήδη μνημονεύονται χώρις όμικς νομική προστασία στην αρχαία Ελλάδα. Υπήρχε απλώς η ίδια προστασία. Δεν υπήρχε όμικς νόμος περί πνευματικής ιδιοκτησίας.

Θα κλείσω και εγώ την ομιλία μου με το κλείσιμο της ομιλίας του Αλέξη Σεβαστάπη, του ειδικού συγραφή μας. Αναφέρθηκε σε μία περίπτωση του Παπαδιαμάντη, ο οποίος πήγε στον εργοδότη του και ύστερα από πολλές παραστάσεις, κατάφερε να αποσπάσει μόλις 15 δραχμές έναντι των 70 που τον χρωσταύει.

Θα αναφέρθω στην περίπτωση του αεβνήτου Παναγή Λεκατσά, ενός σεμνού κολοσσού του πνευμάτου της ελληνικής επιστήμης, ο οποίος Βεμελίστη δύο επιστήμες στην Ελλάδα, την θρησκειολογία και την εθνολογία που ήταν άγνωστες και ο οποίος πέθανε αφανής. Ήταν τότε συνεργάτης στην Κυρακάτινη Ελευθερία. Ήταν μία εφημερίδα φιλολογική και εκεί έγραψε θρησκειολογικά άρθρα. Δίπλα στα δικά του άρθρα υπήρχε και το άρθρο του 'κυνηγού', η κυνηγετική στήλη. Έπαιρνε 50 δραχμές το κομμάτι ο Λεκατσάς και 50 δραχμές έπαιρνε ο 'κυνηγός'. Ήγιε λοιπόν και παρακάλεσε τη διεύθυνση της εφημερίδας και είπε 'δώστε μου 5 δραχμές παραπάνω να έχω 55 δραχμές, ώστε να έχω την αίσθηση ότι γράφω κάπι πιο σημαντικό από τον κυνηγό'. Τελικά, δεν του εδόθη δόσις είπεν ότι τόσο είναι το μέτρο της στήλης, άρα τόσο είναι και το μέτρο της στήλης του κυνηγού. Εξισώθηκε ο κυνηγός με τον πνευματικό δημιουργό.

Κύριοι συνδέσμοι, το νομοσχέδιο αυτό έρχεται να καλύψει ένα κενό, αλλά έτρεπε να καλύψει το κενό όχι εις βάρος των πνευματικών δημιουργών, αλλά εις όφελός τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Ξαρχάς): Ο κ. Σαρρής έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΖΑΡΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνδέσμοι, μετά από 107 ολοκληρωτικά χρόνια ισχούς της διεθνούς σύμβασης της Βέρνης που καθόριζε τα σχετικά με την προστασία των πνευματικών δικαιωμάτων και την οποία η Ελλάδα κύρωσε ήδης το 1961, η διεθνής κοινότητα προσπάθει να εναρμονίσει τη νομοθεσία στις νέες συνθήκες που έχουν διαμορφωθεί γύρω από την εκμετάλλευση και τη διάδοση των πνευματικών έργων, διασφαλίζοντας παράλληλα για πρώτη φορά ως πνευματικό έργον και τα προγράμματα των ηλεκτρονικών υπολογιστών. Σχετικά, δε, καινοτοκία οδηγία θα δημοσιευθεί πριν από το τέλος της Βρεττανικής προεδρίας.

Η αλλαγή της νομοθεσίας για την πνευματική ιδιοκτησία προέκυψε ως ανάγκη καθώς η καλωδική και η δορυφορική τηλεόραση, οι πωλήσεις δίσκων μουσικής, αλλά και λογοτεχνικών έργων σε δεκάδες χώρες του κόσμου άλλαξαν ριζικά τα δεδομένα στην προστασία των πνευματικών έργων και των δημιουργών τους.

Ενδεικτικό παράδειγμα για την ένδεια νομικής προστασίας της πνευματικής ιδιοκτησίας αποτελεί το γεγονός ότι ακόμα και η σύμβαση της Ρώμης για τα δικαιώματα του ανθρώπου δεν τερματίζεται σύτε ένα εδάφιο για την προστασία των πνευματικών δημιουργών. Άλλα και η νομοθεσία της ευρωπαϊκής κοινότητας δεν έχει να επανείπει παρό μόνο μία οδηγία για την προστασία των προγραμμάτων των ηλεκτρονικών υπολογιστών.

Η Ελλάδα, βραδυπορώντας ως συνήθως, μόλις τώρα ασχολείται με την ψήφιση νόμου που θα προστατεύει την πνευματική ιδιοκτησία.

Μήπως όμως -κατί για την ακοπιμότητα ενός τέτοιου νομοθετήματος ουδεὶς έχει την παραμικρή αντίρρηση, η διαφορά είναι ότι φιλοσοφία του συγκεκριμένου νομοσχέδιου- η νομοθέτηση

ενός τέτοιου νομοσχέδιου δημιουργήσει τη σκέψη σε μελαύμενες γενιές ότι διακατεχόμεθα από αθέριτοπομό; Γιατί το να κατασκεύαζεις φρέγματα, σε μια περιοχή που μεταβλήθηκε το μικροκλίνα της και υπάρχει έρασμα, δεν είναι χαρακτηριστικό σφίας. Γιατί σαφώς η πολιτιστική ζωή της Ελλάδας κινδυνεύει από αλλοτρίωση και είναι ένα πραγματικό γεγονός.

Σε μια κοινωνία, όπου το χρήμα κυριαρχεί, κάθε μαρφής πολιτιστική δραστηριότητα καθορίζεται σε ένα μεγάλο ποσοστό από την αντίστοιχη ανάγκη πραγματοποίησης κέρδους.

Χωρίς οικονομικό όφελος είναι αδιανόητο να επιζήσει ο καλλιτέχνης, η εκδοτική εταιρεία, η κινηματογραφική επιχείρηση. Με κριτήριο, λοιπόν, το κέρδος της καλλιτεχνικής παράγουν προιόντα ή υποπροϊόντα ευρείας κατανάλωσης, αδιαφορώντας για την ποιότητα ή τις προτιμήσεις της μειοψηφίας. Φυσικό, λοιπόν, επακόλουθο, μα που η Χώρα μας έχει ενταχθεί σε μια ευρύτερη πληθυσματική κοινότητα, την Κοινή Αγορά των 300 εκατ. κατοίκων άπως λέμε, έχει αποτελέσει de facto, αλλά και de iure, η Χώρα μας ένα μικρό κομμάτι της Ευρωπαϊκής Πολιτιστικής Αγοράς. Οι επιχειρήσεις, λοιπόν, που ελέγχουν την πολιτιστική πρασφορά στη Δύση θα επιβληθούν, αν δεν έχουν ήδη επιβληθεί, και στον ελληνικό χώρο.

Η κάθε καλλιτεχνική δραστηριότητα, μουσική, λογοτεχνία, εικαστικές τέχνες, θα συνδυάνονται και θα προσαρμόζονται σύμφωνα με τις ανάγκες και τις γούστα της Ευρωπαϊκής Αγοράς και όχι βέβαια της ελληνικής που αποτελεί μια μικρή μειοψηφία.

Τούτο το γεγονός θα οδηγήσει στην εξομοίωση της ελληνικής πολιτικής παραγωγής με τις φόρμουλες των απωτήσεων της Δ. Ευρώπης.

Τα ελληνικά χαρακτηριστικά αναπόφευκτα θα αλλιωθούν σταδιακά και πιθανά θα εξαρνισθούν στο απότερο μέλλον. Με κύριο στόχο την πραγματοποίηση του μέγιστου κέρδους, ο επιχειρηματίας θα προσπαθεί να έχει το ελάχιστο κόστος.

Η δημιουργία νέων λογοτεχνικών, μουσικών, ή κινηματογραφικών έργων που απαιτούν μεγάλα έξοδα, θα αποφεύγεται. Απόδειξη ότι ο σημερινός ελληνικός κινηματογράφος δεν υπάρχει πια.

Προτιμάται η εύκολη μετάφραση, μεταγλώττιση έξιν πράγματα και τη πανομοιότυπη εκτύπωση τους, όπως ακριβώς κυκλοφορούν στο εξωτερικό.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί ο κατακλυσμός της αγοράς παιδικών περιοδικών από προϊόντα Αμερικάνικα, Δ. Ευρώπης, όπως το Miki Μάσις, ο Ποπάνη ή και άλλα, ενώ υπάρχει σαφής έλλειψη από ένα παιδικό ελληνικό περιοδικό, όπως υπάρχει πια το 'Διάπλαση των Παιδών' του Γρηγόρη Ξενόπουλου.

Το λυπτρό είναι ότι τα Ελληνόπουλα μεγαλώνουν διαβάζοντας έντυπα, που είναι αποκομένα από την πραγματική ιστορία και πολιτιστική παράδοση, και που σαν τέτοια επιβάλλουν στη νεολαία ένα ξενόφερτο τρόπο ζωής και τα νέα παιδιά αρχίζουν και ξεχωρίζουν και την ίδια τους τη γλώσσα, μια που η προσπάθεια για εκμάθηση έξιν πράγματων, δημιουργεί αυτήν την τάση και την ροπή.

Με την εντατική διαίρηση άλλωστε από τα μέσα ενημέρωσης χιλιάδες νέα εθίζονται στη μουσική ποιη, μαθαίνουν να ενδιαφέρονται για τη ζωή των αισθέρων του καλλιτεχνικού στερεώματος και μιμούνται τα είδωλα αυτά.

Η πολιτιστική αλλοτρίωση λοιπόν και η υποτέλεια, αν θέλετε, της Χώρας μας είναι δεδομένη, η τουλάχιστον υπάρχει κίνδυνος αλλοτρίωσης της σαφής.

Οι πολιευθυνές εταρίες εισάγουν μαζί με τα προϊόντα τους και τη νοστροπία που απαιτείται να έχουν σε καταναλωτές των δικών τους προϊόντων. Η νοστροπία αυτή επιβάλλεται με τη βοήθεια της διαφήμισης, που είναι τεράστια όπλο και εξαπλώνεται από το μεταπρατικό στρώμα της Χώρας μας, που συνήθως πιθήκει κάθε τι ξένο. Αποτελεί όμως γεγονός αναμφισβήτητο. Είναι πασιφανές ότι υπάρχει ελληνική πολιτιστική παραγωγή πιούτας, όπως αποδεικνύουν τα δύο νόμπελ λογοτεχνίας και η εμενής υποδοχή πολλών συνθετών μας και τραγουδιστών από την διεθνή διανόηση, από τα διεθνές κοινά.

Η ερμειρά όμως έχει αποδείξει ότι η ελληνική πολιτιστική προσφορά βρίσκεται ανταπόκριση μόνο σε μικρό τμήμα της ίδιας της Χώρας μας η οποία κυριαρχείται από τον ξενόφερτο ευρωπαϊκό, αμερικάνικο τρόπο ζωής. Ένα γκάλοπ στους νέους μπορεί να το αποδείξει. Πάρα πολύ μικρή ομάδα νέων αρέσκεται και συνηθίζει

χίμενες χακεύα-
ίμα της
σαφώς
χρη και

λορθής
χωστό

καλλι-
πη. Με
αράγει
τας για
κοιπόν,
υπέρ
τοίκων
; Χώρα
δε. Οι
οά στη
ληγικό

1. εικα-
μφωνα
και όχι

ηνική,
της Δ.

ν στα-
ς κέριο
ματίας

αφικών
εξή όπι

γιαν και
ύν στο

γιοράς
· όπως
λλεψη
τερά π

ζοντας
χή και
τελαία
εχνούν
μάθηση

· δρωσης
διαφέ-
ωματοι

θέλετε,
νόνος

οις και
ν δικών
εια, της
από το
σει κάθε
σημαντέ-
ντης προσχή
σημηνη,
επικοινω-
νη, προ-
ση, προ-
ση

να χορεύει υπόποιος χορούς ή δημοτικά τραγούδια. Η πλειοψηφία της νεολαίας αγαπά και συνηθίζει να βρίσκεται σε χώρους ντίσκο ή και να παρακολουθεί ξένους αστέρες.

Οι επαδράσεις παλαιότερα στη λαϊκή μας μουσική της ινδοτουρκής μουσικής και σήμερα της χασαποντικού αποδείχνουν πόσο ευδόκιμη είναι η εληνική καλλιτεχνική παραγωγή.

Η προφύλαξη, λοιπόν της πολιτιστικής μας κληρονομίας από τη λαϊλατά της ξενόφρετης κουλτούρας είναι το ζητούμενο. Και βέβαια αυτό δεν υπαγορεύεται από ένα κάποιο στεφρό εθνικισμό. Υπαγορεύεται από την ψύχραντι διαπιστωση ότι η 'λαϊκή' πολιτιστική ζωή θα αδηγήσει σε μια κλισαρισμένη, μονότονη, ρηχή και κατευθυνόμενη καλλιτεχνική προσφορά, προσαρμοσμένη στις ανάγκες της αγοράς και όχι τις πραγματικές ανάγκες, τις πολιτιστικές, της Χώρας μας και της ιστορίας της.

Χρειάζεται εθνικής σημασίας, λοιπόν, κυρία Υπουργέ, παρέμβαση της Πολιτείας, που θα αποτρέψει ή θα αναστρέψει τις μέχρι τώρα δισταγμένες επιπτώσεις στην πολιτιστική μας ζωή. Βοηθώντας στη διατήρηση της εθνικής μας κληρονομίας, των ηθών και εθών του Τόπου μας και τη δημιουργία της ντόπιας κουλτούρας.

'Ένα τέτοιο, λοιπόν, νομοσχέδιο πρέπει να έλθει το συντομότερο στη Βουλή. Υπάρχει αδήρητη εθνική ανάγκη που θα προστατεύει ουσιαστικά τους πνευματικούς ανθρώπους, ώστε να μπορούν να δημιουργούν, τους Έλληνες παραγωγούς πολιτούμου, για να μπορέσουν να δημιουργήσουν. Και με τα προίόντα της πνευματικής τους δουλειάς θα προστατεύουν τα ίδια της πατρίδας μας, τους Έλληνες, όπου γης, από τους μύρους κινδύνους. Η περίπτωση των Σκοπών όπου πριν λίγα χρόνια θεωρούσαμε αδιανότητη την παραχώρα της ιστορίας μας, αλλά την είδαμε δυστυχώς στην πράξη ντε φάκτο να ποδοπατείται και να συντρίβεται κάτω από τα οικονομικά, πολιτικά και στρατιωτικά συμφέροντα είναι ένα σημαντικό δραματικό παράδειγμα.

Προστασία λοιπόν των καλλιτεχνών και των παραγωγών. Και μπτι ξεχνάμε ότι στη πολιτική Καρούζος πέθανε πριν 1,5 χρόνια μέσα σε φρυκτούς πόνους, εντελώς πέντης και χωρίς σύνταξη.

Το νομοσχέτημα που αιχθάμε σήμερα εδώ, κύριοι συνάδελφοι, είναι έξω από τη φίλοσοφια εκείνη που μπορεί να πάμε ότι θα προστατεύει ουσιαστικά τους πνευματικούς ανθρώπους. Μπορούμε να πάμε ότι το νομοσχέδιο αυτό εκφράζει σαφώς την κυβερνητική πρόθεση να νομιμοποιήσει την αποκλειστική εκμετάλλευση των πνευματικών ανθρώπων, από τους λιγοστούς ίδιωτες, ιδιοκτήτες γραφείων εισπράξης ποσοστών, που μοναδικό τους στόχο έχουν το κέρδος με οποιαδήποτε τρόπο. Αποδυναμώνει και υπονομεύει κάθε προσπάθεια δημιουργίας αιλλογκών φορέων εισπράξης, μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, που παράλληλα με την προστασία των μελών τους υπηρετούν την αξιοπρέπεια του δημιουργού και την ποιότητα του έργου του.

Έρχεται ακόμα σε πλήρη αντίθεση με τις χώρες της Ευρώπης που έχουν καταστήσει τους συλλογικούς τους φορείς μοναδικούς, μη κερδοσκοπικούς εισπρακτικούς οργανισμούς.

Συγκεκριμένα μπορούμε να πάμε ότι το νομοσχέδιο φωτογραφίζει σχέδιον ως κυριαρχία εισπρακτικού φορέα την περίφημη Α.Ε.Π.Ι. Οι διασυνδέσεις της, η τεράστια οικονομική της επιφάνεια και μερικοί επώνυμοι δημιουργοί θα την καταστήσουν ένα ακλόνητο μονοπάτιο στον Τόπο μας, σε βάρος του μεγάλου ποσοστού των αδυνάτων δημιουργών.

Δεν προβλέπεται πουθενά ο τρόπος επίλυσης των διαφορών. Αντίθετα εγκαταλείπει τους δημιουργούς στη δίνη των απέλευθεων δικαιοστικών σγώνων, με τους αμέτρητους χρήστες του έργου τους. Δεν υπάρχει ποινινή πρόβλεψη αιλλογκών συμφωνιών. Είναι τόσο επαγγείλεις αι όροι σύνθεσης και λειτουργίας των αιλλογκών φορέων, τα κεφαλαία και τα πρόστιμα, που είναι αδύνατη η επίλυση τους, όταν μάλιστα έχουν να παλέψουν με τα θηρά των πάμπλουτων ίδιωτων ή των πρακτορείων των ξένων μεγαληρίων.

Δίνει τη δυνατότητα στον εισαγγελέα ακόμη και σε αστυνόμιο της επαρχίας να απαγορέψει την παρουσίαση κάποιου έργου που κατά τη γνώμη του δεν εκφράζει το συγγραφέα.

Κύριε Πρόεδρε, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αλήθεια ότι το νομοσχέδιο αναγνωρίζει πολλά καινούρια πνευματικά δικαιώματα και τα κατοχύρων στην ευρύτερη τους έκταση. Όπως είναι όμως ο σύμβουλος της Ενώσεως Ελλήνων Μουσουργών ο κ. Ζάννος, αφήνει και πάλι ακάλυπτους τους δημιουργούς, ως προς τη σχέση τους με αυτούς που εκμεταλλεύονται τα έργα τους και ακόμη

σχεδόν αρύθμιστο το θέμα των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης με αποτέλεσμα τα παραπόνω προτερήματα του νομοσχέδιου, να αποβάνουν τελικά υπέρ αυτών που εκμεταλλεύονται τα έργα τους. Είναι γεγονός ότι στο παρελθόν υπήρχε μια σύγκρουση ενός κριτικού συνθέτη του Κουτσούρελη με το μεγάλο Έλληνα συνθέτη του Μίκη Θεοδωράκη επάνω στην πατρότητα της μουσικής του Αλέξη Ζορμπά και υπήρχε μια σύγκρουση τέτοια που βεβαίως απέβη υπέρ του ισχυρότερου και πιοτέ δεν μάθαμε ποιά ήταν η αλήθεια. Είναι όμως γεγονός ότι πρέπει να υπάρξει τέτοια νομοθεσία, που να προστατεύεται και ο ανιχνιός και ο δασμός. Ορισμένες από τις καινοτομίες, που περιλαμβάνονται στο νομοσχέδιο είναι ήδη εναρμονισμένες με τις αλλαγές που τώρα γίνονται στη Συνθήκη της Βέρνης, όπως η παράταση της προστασίας του πνευματικού έργου που δημιουργήσεις 70 αντί 50 χρόνια από το θάνατο του, το πρόσθετο δικαιώματος στους δημιουργούς εικαστικών έργων, η αμαζή που προβλέπεται σε αντιστάθμισμα για την αναπαραγωγή έργων για ιδιωτική χρήση όπως η μαγνητοφόρωντη ενός τραγουδιού από το ραδιόφωνο και άλλα. Από την άλλη όμως πλευρά το νομοσχέδιο προκαλείςεις και προκαλεί πολλές αμφισβήτησεις, όπως το άρθρο 8, που προβλέπει την αυτοδίκαιη μεταβίβαση των δικαιωμάτων επί έργων, που δημιουργήθηκαν σε εκτέλεση συμβάσεων μεσθύσεων έργου, όπως είναι η παραγγελία ενός σύμφωνικού έργου, η συγγραφή ενός άρθρου σε εφημερίδα και άλλα. Χαρακτηριστικά μπορούμε να αναφέρουμε ότι άλλοι οι εκπρόσωποι των ενδιαφερόμενων φορέων ζητούσαν να προβλέπεται από το νόμο η υπάρξη μόνο αυτοδικαιερίζομενων οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, που είναι μη κερδοσκοπική, αλλά κάπι τέτοιο δεν περιλαμβάνεται τελικά στο νομοσχέδιο.

Διασφανώντας όχι για τη σκοπωπότητα ενός τέτοιου νομοθετήματος, αλλά για τη φιλοσοφία, που εμπερέχει, που προστατεύει τελικά τον ισχυρό από τον αδύνατο, καταψηφίζουμε το παρόν νομοσχέδιο.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΟΣ Επαρχός: Κ. Νικήτης έχει το λόγο.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΝΙΩΤΗΣ Κύριες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο βρίσκεται καριολεκτικά στον αντίτοιχο του ευρωπαϊκού θεσμού πλαισίου, ενώ στην λοιπή Ευρώπη, Γαλλία, Ισπανία, Γερμανία, Ελβετία, κανόνας είναι η θεσμική προστασία του πνευματικού δημιουργού, του συγγραφέα, του συνθέτη, του οπτικού δικαιώματος εργανωτών, εκτελεστών-καλλιτεχνών, ηθοποιών, μουσικών, τραγουδιστών, χορωδών κλπ.

Με το νομοσχέδιο αυτό, εάν προσέξουμε τις διαστάσεις των παρεχομένων δικαιωμάτων και των ακιρωτικών ρυθμίσεων μέσω αριστιών ή επί μέρους τεκμηρίων, ένα από αυτό έφυγε με τις τροποποιήσεις, που έγιναν προτυπομένων στο άρθρο 8. παρ' όλα αυτά παραμένει η δομή αυτή του νομοσχέδιου σύμφωνα με την οποία δομή η προστασία δεν παρέχεται προς την κατεύθυνση τελικά του πνευματικού δημιουργού και των εχόντων τα γενοτικά, συγγενικά δικαιώματα, αλλά ουσιαστικά το νομοσχέδιο μεριμνά και παρέχει σημαντική προστασία προς τον εργοδότη επιχειρηματικό φορέα μέσα από συγκεκριμένες ακιρωτικές και αναφερτικές διατάξεις, έξω και πέρα από τα εισαγωγικά δικαιώματα, όπως αυτά αιρούστων και γενικόλογα καθορίζονται.

Ένα άλλο σημαντικό σημείο, που εκτρέπει και αποδυναμώνει και καριολεκτικά βάζει σε μια αντίθετη γωνία από τη ροή των πραγμάτων στην υπόλοιπη Ευρώπη είναι το γεγονός ότι, ενώ η ευρωπαϊκή πραγματικότητα, επί 10ετίες, σπριζεί και προωθεί τους μη κερδοσκοπικούς οργανισμούς διαχείρισης και προστασίας των πνευματικών δικαιωμάτων, ενώ, παράλληλα, στην Ευρώπη, με αναγκαστικού χαρακτήρα διατάξεις προστατεύεται ο μη κερδοσκοπικός οργανισμός και όπου επιτρέπεται η ύπαρξη ιδιωτικών φορέων, ουσιαστικά αυτές οι αναγκαστικού χαρακτήρα διατάξεις προστατεύουν την απαγορεύουσα τη γνωτή τους, εδώ συμβαίνει το αντίθετο. Το νομοσχέδιο, όπως ήλθε, έρχεται να κατοχυρώνει την ιδιωτική πρωτοβουλία, έρχεται να περάσει την αντίληψη της ελευθερίας συμβάσεων, γιατί, χωρίς ένα τέτοιο θεσμικό πλαισίο, θα ήταν αδύνατο να ναντπικεύει η κερδοσκοπική ιδιωτική πρωτοβουλία και εγκαταλείπει, ουσιαστικά, τους αιλλογκούς φορείς διαχείρισης στην τύχη τους.

Μόλις τώρα ακούσαμε ότι εμερίζησε, τελικά, η κυρία Υπουργός,

να έλθει μία απλή διάταξη δύο γραμμών, όπου επιτρέπεται η λειτουργία μη κερδοσκοπικών οργανισμών διαχείρισης και προστασίας με το νομικό τύπο του συνεταιρισμού.

Βέβαια, κάτιον δεν απαλλάσσει το νομοσχέδιο αυτό από τη βαρύτατη ευθύνη του, ότι ο συγκεκριμένος διατάξεις, το συγκριμένο σύστημα διαχείρισης ουσιαστικά ευνοεί τον κερδοσκοπικό χαρακτήρα των ιδιωτικών επιχειρήσεων και ακυρώνει, στην πράξη, τη λειτουργία των συλλογικών μορφών διαχείρισης.

Είναι, κύριε Υπουργέ, πάρα πολύ σημαντικό το γεγονός ότι φέρνετε προς ψήφιση νομοσχέδιο, ακριβώς την ίδια εβδομάδα που στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αποτελείται και ψηφίζεται η αντίστοιχη ντικτύπη της ή κανή θέση που έλαβε το Συμβούλιο στις 18.6.1992.

Κατ' έχω μπροστά μου γράμμα του δικού του Ευρωβουλευτή του κ. Γερέργου Αναστασόπουλου, ο οποίος υπογράψει μια παρομοιαντα 5 Νοεμβρίου 1992 και το περα σήμερα στη Θυρίδα μου.

Του είχα στέλεξε έγγραφο και ζήταν, επειδή ήταν εποιητική για την κανή θέση στο Ευρωκοινοβούλιο, να με ενημερώσει για το σάν, τελικά, καράρθησις αυτή τη κανή θέση από το Ευρωκοινοβούλιο, εάν, τελικά, υπάρχει εναρμόνιση των διατάξεων, που εμεις εδώ προσδιούμε, με τις διατάξεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Και μου απαντά, επι λέξει, ο δικός σας Ευρωβουλευτής:

“Μετά τη τηλεφωνό σας, σας στέλνω όλη τη σειρά των κειμένων, που συνδέονται με τη διαμόρφωση των προτάσεων Οδηγίας για τα συγγενικά δικαιώματα.

Όπως θα διαπιστώσετε, είχα την ικανοποίηση το Συμβούλιο των Υπουργών να δεχθεί το 80% περίπου των τροπολογιών μου -η Ευρωπαϊκή Επιτροπή είχε προηγουμένως δεχθεί όλες και αναμόρφωσε ανάλογα την αρχική μου πρόταση- ποσοστό που αποτελεί τεκόρ, καθώς το Συμβούλιο δεν δέχεται συνήθως, πάρα μόνον το 30% των τροπολογιών του Ευρωκοινοβουλίου.

Με τη σύντασή μου για δεύτερη ανάγνωση, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ολοκλήρωσε, από την πλευρά του, την επεξεργασία της Οδηγίας.

Το Συμβούλιο πρόκειται - ακούστε, κύριοι συνάδελφοι - να εγκρίνει, τελικώς, στις 10 Νοεμβρίου - δηλαδή σήμερα - και τη Οδηγία θα δημοσιευθεί ίωντας μέσα στο Νοέμβριο.

Ελπίζω να βρείτε τα στοιχεία ενδιαφέροντα.

Και πρόγματι, τα στοιχεία, τα οποία μου έστειλε, είναι άκρως ενδιαφέροντα: Γιατί αποδεκνύονται ότι εμεις εδώ νομοθετούμε στο Ευρωπαϊκό κενό. Δηλαδή, δεν ξέρω, ποιοι επιτελεῖς ή ήταν στο πρωτότυπο τους αμόκ - τι είναι αυτό, σύμβολο, ειδικοί αναλυτές επί των θεμάτων- και συνέταξαν ένα νομοσχέδιο στο οποίο δεν έλαβαν καθόλου υπόψη, τι αντείλεται στην Ευρώπη τις τελευταίες 10ετίες ή το έλαβαν υπόψη λίγα, άλλα και τι συγκεκριμένο νομοθετούν με την κοινή τους θέση τόσο η Επιτροπή Κομισιόν, όσο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Αυτό είναι, πραγματικά, απαράδεκτο.

Και θέλω να πω, με μια πρόχειρη ανάγνωση που έκανα, ποιες διατάξεις είδα ότι δεν εναρμονίζονται καθόλου. Και τις έχετε αγνοήσει παντελώς. Και αυτό είναι ένα δελτίο, που θα μπορούσε, ίως, να σας αδηγήσει στην ανάγκη, μετά την καταρχήν συζήτηση, να διακρίσουμε τελείως ίωντας τη συζήτηση, για να μπορέσετε να ενημερωθείτε, για να δούμε, τελικά, τι ακριβώς ψηφίζει στις κοινές δέσμεις το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΕΝΤΑΚΗΣ: Αφού θα γίνει εσωτερικό δικαίο.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΝΙΩΤΗΣ: Θα γίνει εσωτερικό δικαίο το οποίο όμως ουφωνών με μια πρόσφατη απόφαση ...

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ - ΖΑΡΟΥΔΑ (Υπ. Πολιτισμού): Μου επιτρέπετε για μια λεπτό;

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΝΙΩΤΗΣ: Βεβαίως.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ - ΖΑΡΟΥΔΑ (Υπ. Πολιτισμού): ντώρα συντάσσεται Οδηγία για τα συγγενικά δικαιώματα στην Ε.Ο.Κ., την οποία την έχουμε υπόψη μας και πολλά από τα στοιχεία είναι ήδη ενωματωμένα. ντώρα στις 10 του μηνός επρόκειτο να συζητηθεί στην εσωτερική αγορά και αυτό το θέμα όπως και άλλη Οδηγία για τα πολιτιστικά αγαθά που μας ενδιαφέρει ήμεσα. Τώρα μου τηλεφώνησαν ότι τελικώς ψηφίστηκε η Οδηγία για τα συγγενικά δικαιώματα και προβλέπει προθεσμία εκευχυρωσίας των νομοθεσιών 1η Ιουλίου του 1994.

Επομένως, αυτά που έφεραν μέχρι τώρα από την Οδηγία είναι μέσα στις διατάξεις που έχουμε, και διαφόρως ότι τυχόν άλλο υπάρξει από

την Οδηγία που αύριο θα μάθουμε και πρέπει να μπει στη νομοθεσία μας, έχουμε προθεσμία μέχρι την 1η Ιουλίου του 1994 να το βάλουμε. Δεν υπήρχε λόγος να καθυστερήσουμε ολόκληρο το νομοθετικό εξαιτίας αυτής της Οδηγίας.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΝΙΩΤΗΣ: κουσα έκπληκτος, κύριοι συνάδελφοι, την κυρία Υπουργό να αναγνωρίζει το δίκαιο και αληθές των δύο υποστήριξη προηγουμένων και μόλιστα να προεξαγγέλλει την αναμόρφωση, την αναβείρηση και την επαναψήφιση αυτού του παρόντος, υποτίθεται, θεομού πλαισίου. Εάν αυτό δεν είναι μία μολογιά προχειρόπτας και μία χρεοκοπία ενώς υπεύθυνου προγραμματισμού σε ένα χώρο που τουλάχιστον η τέως Υπουργός Πολιτισμού, η κα Μερκούρη με τόση αγάπη και με τόσο πάθος διώλεψε και ολοκλήρωσε ένα ολόκληρο πακέτο για αρκετά χρόνια και δεν θέλησε να το επεγγύησε γιατί δεν είχε κλίσει εργασμένες λεπτομέρειες ακόμα που είχε και το δικαίωμα να το κάνει ως άνθρωπος της τέχνης. Κι εδώ έρχεθε εσείς την ίδια ώρα που το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επεξεργάζεται και θεωρούεται ουσιαστικά υποχρεωτικός για μας διατάξεις. Κατ' προσέξτε, κύρια Υπουργή, οι διατάξεις δεν αναφέρονται στο χώρο του πολιτισμού. Εξέρτε πού είναι; Είναι στο χώρο του εσωτερικού δικαίου αυτό που από 1.1.93 δεν θέτεται. Πρέπει να έχουν εναρμονισθεί. Δηλαδή, εμεις πρέπει - ακούσα μια πρεμπτινία - δεν την κατάλαβα - μέχρι 31 Δεκεμβρίου να έχει γίνει η εναρμόνιση. Δηλαδή, θα πάμε για μα καινούρια θεωρητική διάδοση στο Ελληνικό Κοινοβούλιο για να επαναρρίψουμε και να επανασυγκρότησουμε επί το Ευρωπαϊκόν το θεωρητικό πλαισίο που δεν αφορά μόνο τα συγγενικά δικαιώματα.

Εγώ θέλω να σας πω τις παραπομπές που μόλις πρόλαβα να κάνω σε σχέση με την κανή θέση που σήμερα όπως μάθαμε ψήφισε τελικά και ενέκρινε και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σε δεύτερη ανάγνωση.

Στο άρθρο 7 της κοινής θέσης, “δικαιώματα αναπαραγωγής”, αναφέρεται επί λέξει ότι ‘τα κράτη – μέλη παρέχουν το αποκλειστικό δικαίωμα συναίνεσης ή απαγόρευσης για την άμεση αναπαραγωγή στους καλλιτέχνες ή εκτελεστές για την υλική ενωμάτωση των εκτελέσεων τους’. Και εγώ βλέπω στο παρόν σχέδιο νόμου ότι αυτό το δικαίωμα για να επιτρέπονται ή να απαγορεύονται οι έχοντες τα συγγενικά δικαιώματα ερμηνευτές ή εκτελεστές, δεν αναγνωρίζεται από το σημερινό σχέδιο νόμου η αναγνωρίζεται με διάφορους περιορισμούς.

Ένα δεύτερο ζητήμα είναι στο άρθρο 9 όπου τα κράτη – μέλη προβλέπουν δικαιώματα διανομής – είναι αυτό που στο δικό σας σχέδιο νόμου αναφέρεται ως δικαιώματα θέσης σε κυκλοφορία – αλλά και πάλι εδώ ουσιαστικά ακινύνεται αυτό το δικαίωμα που παρέχεται άνετα ολοκληρωμένο χωρίς κανέναν περιορισμό από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και από την Κομισιόν και εσείς εδώ το θέτετε.

Ειναι, λοιπόν, φανερό και είναι δυστοχώς και ομολογημένο, ότι το παρόν σχέδιο νόμου δεν είναι εναρμονισμένο με τις ντικτύβες των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου πα, την κανή θέση τελικά της Κομισιόν και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Και δεν είναι μόνο στα στοιχεία που σας αναλύσαμε. Είναι πραγματικά κρίσιμο το θέμα που έθιξαν εδώ και αναλυτικά παρουσιάσεται και η εισηγήτρια μας, η κα Μερκούρη, για τη σημαντική πολιτική μας διαφωνία, για τα χαρακτήρα των συλλογικών φορέων διαχείρισης.

Η θέση τη δική μας -δεν επινέρχομαι γιατί ήταν πάρα πολύ αναλυτική η κα Μερκούρη- είναι ότι δεν είναι επιτρέπτο να διασχεδίζονται το μονοπάτιο των περιουσιακών δικαιωμάτων των δημιουργών, δικαιοικού φορεών διαχείρισης, ιδιαίτερα όταν κάτιον δικαιοπίκη είναι έξω από το πλαίσιο που θέτει η σημερινή πραγματικότητα στην Ευρώπη.

Κατά τη διάρκεια της συζήτησης στην Αρμόδια Διαρκή Επιτροπή εμφανίστηκε εκπρόσωπος ιδιωτικού φορέα συλλογικής διαχείρισης ΑΕΡ και υποστήριξε ότι και στην Ευρώπη είναι μια πραγματικότητα οι ιδιωτικοί φορείς διαχείρισης. Από τα στοιχεία που έχω στα χέρια μου προκύπτει ότι αυτό είναι σημαντικό ψεύδος.

Στη Γερμανία υπάρχει ο οργανισμός GEMA των πνευματικών δημιουργών της. Στη Γαλλία η SACEM είναι ο οργανισμός των Γαλλών πνευματικών δημιουργών. Υπάρχει η GVL, η οποία είναι βεβαίως με τη μορφή της ΕΠΕ, πάλι όμως μέτοχοι είναι ερμηνευτές

υθεστά
να το
τρο το

χοι, την
· δώσων
και την
ού του
να μία
μενούν
χρήσης
πάθεσ
χρόνια
σήμενες
νει ας
που το
ιαστικά
ρυγκ, σι
τε που
1.1.93
εμείς
χρη 31
για μα
κα γη
κόν
ματα.
αθε να
ψηφίσε
εύτερη

κωντής,
και το
άμεση
λα πην
τα στο
νη τη να
μέτερ ή
δημού ή

- μέλη
κά δασ
χορία -
μα που
από το
εδώ το

ενα, όπι
εκτίβες
ιου πα,
Κοινο-

ε. Ειν
αλιτικά
μαντική
φορέων

και πολύ
πτό να
ων των
τέτοιο
ημερινή

πιτροπή
χειρίστης
πικότητα
τα χέρια

ματικών
ρός των
οία είναι
μνευτες

και εκτελεστές, δηλαδή οι έχοντες τα συγγενικά δικαιώματα. Στην Αγγλία η PRS είναι των συνθετών δημιουργών. Ακόμα και στην Αμερική η ASCAP ανήκει στους συνθετές, στους στιχουργούς και στους εκδότες. Στην Ιταλία, μάλιστα, η SIAG είναι κρατική, διοικεται άμως από τους πνευματικούς δημιουργούς.

Είναι λοιπόν, φανερό ότι με τις ρυθμίσεις του νομοσχέδιου, αναλογεί το παχνίδι για την ανάπτυξη και της υπόρχουσας AEP, αλλά και όλων φορέων και μάλιστα κατά παγκόσμια πρωτοτυπία. Χωρίς καμά δέσμη από την εποπτεύουσα αρχή οικοδήποτε μπορεί να έρθει στην Ελλάδα -έφραγο αμπέλι- και να στήσει πολλές AEP. Ιδιαίτερα τώρα που παρέχονται και τα συγγενικά δικαιώματα, θα δώμε τη γίνεται μέσω των μεθόδων των οικονομικών δινατάτητων, που έχουν αυτές οι οικονομικές εταιρίες, οι οποίες συνδέονται και συνεργάζονται με ορισμένες κεφαλαιαυχήκες εταιρίες στο εξωτερικό, μέσα από τον εκβιασμό των προκαταβολών, μέσα από τη θεσμή και λειτουργική αποδύναμωση που επιχειρεί το νομοσχέδιο για τους συλλογικούς φορείς διαχειρίστορι, μέσα από το σύννεφο αριστείας και τη θολούρια, που δεν προβλέπει παρά μόνο μία διάταξη κατά τροπολογία για την ενδυνάμωση των συλλογικών φορέων μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα. Κατανοεί λοιπόν κανείς ότι κατά απόλυτη ευρωπαϊκή και βαλκανική πρωτοτυπία η Νέα Δημοκρατία προωθεί και στην Ελλάδα ένα παγκύρι διερδοκοπίας των ολίγων εναντίον των πνευματικών δημιουργών, σε ένα παχνίδι όμως που αφορά μία βιομηχανία, ιδιαίτερα την οπτικοακουστική, που αν δεν αποτύπωμα, κυρία Υπουργέ, είναι η τρίτη βιομηχανία σε επίπεδο εσδόμων σε όλο τον κόσμο.

Αυτό το παχνίδι αναγένεται μόνος εσείς με αυτές τις διατάξεις και δεν μπορείτε εδώ να έχετε την ίδιαν ικανοποίηση ότι μας φέρνετε μία διάταξη περί δινατάτητας των μη κερδοσκοπικών οργανισμών. που να λειτουργούν ως συνεταιρισμοί, διότι αυτό δεν λέει τίποτα. Με όλες τις διατάξεις που βέτεται για να ελέγχετε, υποτίθεται τους κερδοσκοπικούς οργανισμούς, τους θεσμούς που διατίθετε και για τους μη κερδοσκοπικούς και τους πνύνετε. Και δεν έχουμε τον τρόπο να σας πούμε πώς να το διορθώσετε, γιατί αν τους διορθώνετε για τους μη κερδοσκοπικούς, ουσιαστικά αναγένετε το παχνίδι της αυθαιρεσίας περισσότερο για τους κερδοσκοπικούς.

Επομένως, τι κάνουμε τώρα εδώ; Οι διατάξεις που θέτετε περιοριστικά, επιναλαμβάνων, για τους κερδοσκοπικούς, πήγαν τους μη κερδοσκοπικούς. Δεν προσδιδάζει το χαρακτήρα τους. Είναι άλλη διδακτορία, γιατί είναι συμμετοχήκι εκεί, γιατί είναι ουσιαστικά αυτοδιαχειρίζομενη. Δεν μπορούν να διανέμουν κάθε χρόνο, όπως λέτε εσείς εκεί. Δεν είναι διανόταν να βάλετε ζήτημα για τους λειτουργούντες σήμερα μη κερδοσκοπικούς ότι εντός 3 μηνών πρέπει να εναρμονιστούν. Επ' αυτού έχουμε καταθέσει τροπολογία. Πρέπει να δώσετε τη δινατάτητα να μπορέσουν να κάνουν την εκκαθάριση τους όχι εντός 3 μηνών, αλλά τουλάχιστον εντός 3 ετών.

Εάν δεν ήταν σωματεία, η EMSE για παράδειγμα και ήταν μια εταιρεία του Αστικού Δικαίου, μια ομόρριθμος εταιρεία κατά το στάδιο της εκκαθάρισης, θα μπορούσε να έρθει ο νομοθέτης και να πει ότι θα εκκαθαρίσετε εντός 3 μηνών; Ήταν έρχεσθε, για μια νομίμως λειτουργούσα επιχείρηση, που νόμος ήταν και περαιτέρω διευκρίνισε το 1988 για το πώς είναι διανόταν να λειτουργούν αυτού του τύπου οι διαχειριστικοί οργανισμοί, να τους βάζετε το μαχαίρι πάνω από τη πλάτη; Δεν έρων ποιοι σας αυμβουλεύουν, για να πείτε ότι εντός 3 μηνών πρέπει αυτές οι εταιρείες να μπορέσουν να παραδώσουν, να εναρμονιστούν. Αυτό δεν γίνεται. Και πρέπει πραγματικά, χωρίς σε καμία περίπτωση αυτό να ανατρέπει την αρνητική δομή του νομοσχέδιου, να δώμε στην κατάρροφον συζήτηση κάποια επιμέρους θέματα που κυριολεκτικά θα δώσουν τη δινατάτητα στους μη κερδοσκοπικούς οργανισμούς όχι να αναπτυχθούν, γιατί με το θεσμό πλαισίου που περνάτε αυτό δεν γίνεται, αλλά να επιβιώσουν προσωρινά, μέχρι να έρθει η ώρα και με τα δεδομένα της ΕΟΚ και με τα δεδομένα μιας άλλης πολιτικής πραγματικότητας στην Πατρίδα μας να δώμε κάτιον από διαφορετική σκοτιά την πραγματική προστασία των πνευματικών δημιουργών.

Γιατί βεβαίως, το νομοσχέδιο εξαικονούσε να κλέβει τον πραγματικό δημιουργό, δίνει τη δινατάτητα να κλέβουν τον ερμηνευτή και τον εκτελεστή και διευκολύνει το επιχειρηματικό ληστρικό κέρδος στην ιδιωτική κερδοσκοπία πάσω από τα οργανωμένα ολγοπώλια των εργοδοτών. Διυτικώς, μέσα και από τις δικές σας διατάξεις θα ζήσουμε και πάλι τη φυλάκιση σημαντικών καλλιτεχνών όπως έγινε με τη φωνή του Καζαντζίδη αφού εσείς

καταργείτε ακομή και το άρθρο 46 του ν. 597/86, δηλαδή την περίφημη τροποποίηση Τριτοτ.

Επίσης, δεν απαγορεύετε αυτην την εφόπεια μεταβίβαση των πνευματικών δικαιώματων αύτες απαγορεύεται με ευτελές τημένα να μεταβιβάζονται οι τρόποι εκμετάλλευσης ή οι πνευματικές δύνατότητες, στο μέλλον των πνευματικών δημιουργών. Αποφεύγετε να διεμονεύετε την ποσοστατική αμοιβή. Διότι βεβαίως είναι ο μόνος τρόπος να μην ξεπούλεται η περιοδικά των πνευματικού δημιουργού για ένα κομμάτι ψηφίου όπως έγινε με το συμπολίτη μου Μάρκο Βαμβακάρη, ο οποίος πέθανε κυριολεκτικά στη φάσα. Το ίδιο έγινε και με όλους τους συνθετές των ρεμπέτικων τραγουδιών που είδαν μετασχηματισμό τις δημιουργίες τους.

Θα έχουμε τη δινατάτητα να τα αναπτύξουμε αυτά και στην κατάρροφον ουκήτηση. Αυτό που είναι αποκαρδιωτικό είναι το γεγονός ότι αυτό το νομοσχέδιο κατά τη νομολογία δεν είναι μόνο εναντίον των πνευματικών δημιουργών και των έχοντων τα συγγενικά δικαιώματα, δεν είναι μόνο εναντίον του κόσμου του πνεύματος και της τέχνης, αλλά είναι και εναντίον της αύγχρονης τάσης όπως πην πρωθείτο το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με τις κοινές σοβαρότατος λόγου για να καταγγέλλεται αυτή η διαδικασία που εισάγεται και βεβαίως να καταψήφιστε το παρόν νομοσχέδιο.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝ (Αθανάσιος Ξαρχάς): Η κα Φαραντούρη έχει το λόγο.

MARIA FARANTOURI: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα ένα σημαντικότατο νομοσχέδιο και ευχή μου θα ήταν να γίνει μια ουσιαστική ουκήτηση που θα οδηγάσει στο να καταλήξουμε στη μέγιστη δινατάτη αμφορίνα, σε ένα νόμο που θα ρύθμιζε αποτελεσματικά τα θέματα της πνευματικής δικαιοτήσης και των συγγενικών δικαιώματων. Διυτικώς, δεν μπορεί να συμβεί κάπι τέτοιο και οι ευθύνες Βαρύνουν τη Κυβερνησης και ειδικότερα το Υπουργείο Πολιτισμού.

Και να σκεφθεί κανείς ότι το συγκεκριμένο νομοσχέδιο αφορά το σύνολο της πνευματικής και καλλιτεχνικής δραστηριότητας της Χώρας.

Η αντιμετώπιση του, λογικά θα έπρεπε να είναι ανάλογη με τη σπουδαιότητά του και χωρίς σκοπωτήση να βλέπουμε την ουδία που δεν είναι όλη, περά τη προστασία των πνευματικών δικαιώματων των δημιουργών και εκτελεστών.

Οι πνευματικοί άνθρωποι, οι άνθρωποι πης τέχνης και του πολιτισμού, χρειάζονται την προστασία της Πολιτείας. Πρέπει να τους δοθούν κίνητρα, μέσα, ασφάλεια πάνω απόλα, για να ξεδηλώσουν τα ταλέντο τους, ναναδείξουν της φρετές τους και να δημιουργήσουν το έργο τους που αποτελεί εθνικό κεφάλαιο για τη Χώρα και μάλιστα σε μια τόσο δύσκολη περίοδο.

Ανταυτό, το νομοσχέδιο κατάφερε να συγκεντρώσει τα πυρά του συνόλου των ενδιαφερομένων που αφιέρωσε έχουν διαφορετική άποψη απόδια με στόχη σαναφέρονται στην εισιτηριακή εκθεση.

Είσαστε η μόνη Χώρα στην Ευρώπη που στα θέματα της πνευματικής δικαιοτήσης και των συγγενικών δικαιώματων, έχουμε καθιστερήσει επικίνδυνα. Υπενθυμίζω ότι και τη Σύμβαση της Ρώμης, μόλις πρα αλγή μηνών την κυρώσαμε. Δεν θέλω ναποδώσων ειδίκεινες. Άλλωστε, μερικό ειδίκηντης αναλογεί σε όλους μας. Και ενώ θα περίμενε κανείς ότι το νομοσχέδιο και οι συνάκτες του θα έπαιρναν υπόψη τους εμπειρία που υπάρχει διεθνώς, διυτικώς κάνουν το αντίθετο.

Εδώ φαίνεται έκασταρα ότι το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου, έρχεται να ψηφιστεί, όχι κάτω από την πίεση της ανάγκης για κατοχύρωση των δικαιώματων των δημιουργών και των εκτελεστών, αλλά λόγω της πίεσης που ασκούν άλλες δινάμεις που έχουν συμφέροντα στη Χώρα μας και τα διεκδικούν.

Για να πούμε τα πράγματα με τόνομά τους. Οι πέσεις ασκούνται από τους Αμερικανούς για την καταπολέμηση της βιντεοπειρατείας και τηλεοπτείας, που κατά συρροή γίνεται στη Χώρα μας και άλλου. Και δικαίως πλέουν. Αλλά πάνω απόλα, πέρα απότες της πέσεις, εκείνο που προέχει είναι η προστασία του Έλληνα δημιουργού και εκτελεστή, τη σημαντική μάλιστα που η ελληνική παραγωγή είναι ελάχιστη και ανήμπορη φυσικά να ανταγωνιστεί τις περάστες παραγωγές που έρχονται απ' έξω.

Χαρακτηριστικό είναι αλλωστε το κλίμα που επικρατεί στην Ευρώπη αυτήν τη σπιγύδη. Και πραγματικά γίνεται μάχη για τη στήριξη της ευρωπαϊκής παραγωγής, συνεπώς και της ελληνισμού, ίσα και αποτελέσματές μέρος της. Άλλωστε δεν είναι και πολὺς καιρός που κυρώσαμε τη Συνθήκη του Μάαστριχτ. Και τουλάχιστον εμείς το Μάαστριχτ δεν το εννοούμε στη νομοσητική μόνο και στην τραπεζική του λογική, αλλά κυρίως στην κοινωνική του και φυσική την πολιτιστική, όσο και στην αυτό αδικεία από τη συγκεκριμένη συνθήκη. Άλλωστε, αυτή είναι και η προσπίπη που μας ενδιαφέρει σαν Χώρα.

Κύριοι συνάδελφοι, έχω την προσωπική μου εμπειρία γύρω από το δέρμα και ανησυχώ για το που θα σδημηθεί την ενδεχόμενη ψήφιση του νομοσχεδίου. Είναι δικαιολογημένη -θα έλεγα- η αγωνία μου, για όλο αυτό τον κόσμο που χρόνια τώρα προσπαθεί να βρει μια δικρά, χάνεται όμως χώρας να δικαιωθεί. Και δεν είναι λίγα τα παραδείγματα ανθρώπων που έφυγαν από τη ζωή χωρίς να φιλοτελούν έστια και ήρκα από την προσποθεία μας ζωής.

Αγωνίας ακόμα και για τους νέους δημιουργούς που αυτοαστικά θα εγκλωβισθούν στα γρανάζια μας πυποποιημένης παραγωγής χωρίς δρους και φυσικά χώρας το αποτέλεσμα που και οι ίδιοι επιθυμούν.

Δεν έχω καμία αρνητική διάθεση απέναντι σε ό,τι θετικό έρχεται να καλύψει ανάγκες και παραλείψει στο ανύπαρκτο στην ουσία βεσικό πλαίσιο που υπάρχει στην Χώρα μας για τη συγκεκριμένο θέμα. Και στο επίπεδο των ατομικών σχέσεων ναι μεν καλύπτει κάποιες από τις ακάλυπτες μέχρι σήμερα κατηγορίες δικαιούχων, με την αναγνώριση του δικαιώματος και με το ίδιο δικαιώμα, που φυσικά χρειάζονται ακόμα διευκόλυνση.

Από την άλλη όμως, δικρίνεται και από υπερβολική μονομερεία υπέρ αυτών που θα διαχειρισθούν τα συμφέροντα των πνευματικών δημιουργών και καλλιτεχνών ερμηνευτών. Πολύ φοβάμαι ότι εκεί που υπάρχει πρόθεση να λιθούν προβλήματα, εκεί δημιουργούνται άλλα πολύ εντονότερα.

Θα αναφερθώ στα συγγενικά δικαιώματα. Γνωρίζω αρκετά καλά το θέμα μα και έχω προσωπική εμπειρία. Σήγουρα ο χώρος των καλλιτεχνών, ερμηνευτών, εκτελεστών, είναι ο περισσότερο αδικημένος όσον αφορά την αναγνώριση του δικαιώματος τους. Θα περιμένεις κανεὶς ότι πλέον θα εύρισκαν ανταπόκριση τα αισθήματά τους μα και δεύτερος το πρόβλημα έχει λυθεί. Διυτικώς όμως και πάλι δικαιεύονται.

Άλγος πριν η κυρία Υπουργός μιλήσε και για την Κοινωνική Οδηγία ότι έχουν ενσωματωθεί αρκετά άρθρα. Ειδικά όμως στα συγγενικά δικαιώματα είναι πολύ ευνοϊκότερη σε σχέση με τα άρθρα του παρόντος νομοσχεδίου και θα ήθελα, κυρία Υπουργό, να το ανημετωπίσετε με μεγαλύτερη ευαισθησία.

Η όποια καταγραφή των δικαιώματων τους και η περιβόητη εύλογη αμοιβή, έτσι όπως αναφέρονται στα άρθρα 46 και 49, δε μπορεί παρά να επιφέρει σύγχυση. Σαν να θέλει ο νομοσέτης να συντηρήσει το πρόβλημα και να βγάλει από πάνω του τη ειδύνες. Αναρωτήσαι γιατί τέτοια ασφαίρεια και αδικαιολόγητες νομικές παραλείψεις που δεν βρθήνουν σε καμιά περίπτωση να βρεθεί μία λύση στα δίκαια αιτήματα των εκτελεστών, ερμηνευτών που δεν είναι τίποτα άλλο παρά η δυνατότητα να παρακολουθούν, να προστατεύουν και να αμειβούνται για το έργο τους. Και αυτό δεν μπορεί να γίνει αφού υπάρχουν οι διατάξεις που αναφέρουν τα καταγράφομένα δικαιώματά τους. Με δύο λόγια, όταν η δέσια θεωρείται ότι έχει δοθεί στον ο ερμηνευτής συνδέεται με εκείνον που επιχειρεί τις πράξεις αυτές, τα δικαιώματά του δηλαδή με σύμβαση έργου εργασίας, καταλαβαίνετε πόσο άδικο και πόσο μειωτικό είναι για τον εκτελεστή. Το ίδιο ισχύει και όταν αναφέρεται ότι η δέσια των μελών των συνόλου θεωρείται ότι έχει δοθεί, αν δεν υπάρχει αντιπρόσωπος γνωστός ή γνωστοποιημένος όπως μας είναιτε στην Επιτροπή. Δεν αλλάζει όμως σε τίποτα.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Υπ. Πολιτισμού): Σε ποιο άρθρο αναφέρεσθε;

ΜΑΡΙΑ ΦΑΡΑΝΤΟΥΡΗ: Δεν το έχω εδώ μπροστά μου το νομοσχέδιο αλλά είναι στο άρθρο 46 νομίω στην τέταρτη παράγραφο, και αναφέρει ότι για τα σύνολα που πρέπει να υπάρχει είναι γνωστός. Αυτό πρέπει να αλλάξει. Θα το αικήτησαμε βέβαια στην κατ' άρθρον ουκήτηση.

Αυτές οι διατάξεις δεν κάνουν τίποτε άλλο παρά να οδηγούν

τους ερμηνευτές, αδύναμους και εξαρτημένους πάντα, στον επιχειρηματικό οργανισμό που θα κάνει "όλα" για αυτούς διυτικώς χωρίς αυτούς. Έτσι μαρτύρα θα βρίσκονται σε μειονεκτική θέση απέναντι στον ισχυρότερό τους παραγωγό μη μπορώντας να διεκδικήσουν αυτά που πραγματικά τους ανήκουν.

Η ειλογή αμοιβή τελικά μειώνεται επικίνδυνα και αν ακεφεί κανείς τον τρόπο που θα καταβληθεί, κάθε όλο παρά αισθόδοξοι μπορεί να αιωνίσουνται. Γιατί το λέω αυτό; Μα, οι διατάξεις τύπου "ή αμοιβή δεν αφέλεται εάν δεν ζητηθεί από τους οργανισμούς" είναι απαρδέκτες. Η δε πρόβλεψη ότι σε περιπτώσεις διαφωνίας μεταξύ χρηστών και διαχειριστών οργανισμών, θα λίγεται με ασφαλιστικά μέτρα στο Μονομελές Πρωτοδικείο ... ζησε Μάη μου!

Να, λοιπόν, που και πάλι ο ερμηνευτής αφήνεται στην τύχη του, χωρίς την παραμικρή βοηθεία. Και φυσικά ούτε στα συγγενικά δικαιώματα, όπως άλλωστε και στα άλλα μέρη του νομοσχεδίου δεν λαμβάνεται μέριμνα υπέρ αιδονότου, για να βιωθώσουμε λίγο και το λόγο του Λιοτία.

Φυσικά ο νομοσέτης και εδώ αγνοεί τη δεν θέλει να πάρει υπόψη του τις ασφαλιστικές δικλείδες που υπάρχουν σε ανάλογα νομοσχέδια στη Γερμανία και στην Ισπανία. Άλλα γι' αυτό θα μας δοθεί η ειλικρία να τα πάμε.

Συνομίζοντας το νομοσχέδιο, κυρία Υπουργέ, ενώ καταγράφει τα συγγενικά δικαιώματα με τις ριθμίσεις του, τα αισθηνούμωνει και οδηγεί τους καλλιτέχνες σε δυσχερή θέση έναντι άλλων ισχυροτέρων.

Βλέπετε ότι πελεμέρια των συμβάσεων δεν είναι ελευθερία παντού και πάντα. Μοριάθλευνται σι ασθενέστεροι και γιατί οι ειναγκάλια να υπάρχουν αυτές οι προστατευτικές δικτάξεις και να απαλειφθούν σημεία του συγκεκριμένου νομοσχεδίου.

Άλλα να δώμε και τον τομέα της συλλογικής διαχείρισης. Με πολύ χαρακτηριστικό τρόπο η εισηγητριά μας κα Μερκούρη έδωσε το στίγμα και την πρόταση μας. Είναι πολύ γνωστό και φαινέται από τις αντιδράσεις όλων των εμπλεκομένων φορέων ότι εδώ εντοπίζεται η ουσία.

Εκτός από την Ελλάδα απασχόλησε και τις άλλες χώρες το θέμα αυτό. Εκεί όμως οι δημιουργοί, οι καλλιτέχνες και η Πολιτεία βρήκαν λύση. Κατάλαβαν ότι η συλλογική διαχείριση πρέπει να γίνεται από τους ίδιους τους δημιουργούς που άλλωστε έχουν και το πρώτο πεντάρευτον, τη γνώση και την ειδύνη για να προστατεύουν τα δικαιώματά τους.

(Στο σημείο αυτό την Πραεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ).

Δε νοικίω όπι υπάρχει καλύτερος τρόπος υπεράσπισης της πνευματικής ίδικτησίας, παρά όταν τη συλλογική διαχείριση πάρει πάροντας οι ίδιοι οι δημιουργοί.

Διυτικώς, όμως, το προτεινόμενο νομοσχέδιο αποθαρρύνει τη δημιουργία μη κερδοσκοπικών αιτοδικαιούμενων φορέων συλλογικής διαχείρισης. Στην ουσία ενισχεί τους κερδοσκοπικούς φορείς που υπάρχουν ή πρόκειται να δημιουργηθούν από ιδιώτες μένον προσόν την οικονομική επιφύλευση. Η προνομιακή πολιτική του νομοσχεδίου απέναντι στους κερδοσκοπικούς φορείς φαίνεται και από τις προϋποθέσεις που ορίζει: Μια αίτηση στην Υπουργείο και κάποια χαρακτηριστικά καθαρά εμπορικής εταιρίας χωρίς φυσικά να ελέγχεται η υπόδομή, η βιωσιμότητα και η σχέση με τα αντικείμενα. Και φυσικά σι πελατειακές σχέσεις μεταξύ Υπουργείου και φορέων φθάνουν στα αποκορύφωμά τους, αφού το Υπουργείο είναι υπεύθυνο για τη δημιουργία και σε τελείταις ανάλυση για τη διάλυση του εισπρακτικού φορέα.

Ο καθένας, λοιπόν, καταλαβαίνει το πρόβλημα και αυτό φυσικά είναι που απορρίπτουν σι ερμηνευτές και σι δημιουργού. Η όποια προστατεύει της πνευματικής ίδικτησίας, πιστεύει ότι και ανεπαρκές είναι και αναποτελεσματικό. Οι συνάδελφοι που είναι νομικοί πιστεύει ότι θα το αναλύσουν. Εγώ από τη σκοπία μου ένα μόνο μπορώ να προβλέψω: Ότι τα δικαιοστηρία δεν θα προλαβαίνουν να εκδικήσουν υποθέσεις που θα συστρέψουνται κατά χιλιόδες. Και αυτό βέβαια δεν θα θίγει τους μεσόζαντες και τους εισπρακτικούς φορείς, αλλά τους ίδιους τους καλλιτέχνες και δημιουργούς.

Τέλος, το σύστημα κυρώσεων, που επιβάλλει για την προστασία της πνευματικής ίδικτησίας, πιστεύει ότι για την προστασία των αιτοδικαιούμενων οργανισμών.

α, στον αυτούχων και θέση τας να απεφθεί πόδιδος εί τόπου λαμπούς" ικανίας εται με θη μου! χήρη του, γγενικά σχέδιου μήνο και

· υπόψη ινάλογα θα μας αγράφει ναμένει όλου·

ιευθερία γίνεται εξεις και της. Με έδωσε διάλεται επι τη εδώ

χρες το Τολιτεία επει να ουν και για να δ' Αντι-

ηρη της ιστη την

χίνει την οικο- οπικούς ιδιώτες άποψη ραινετ ουργες, φυσικά με τα υργειους ουργειο ωση για

· φυσικά Η όποια ψή φων των νει, γιατί ζώνων, ιστασία είναι και τεύω στη τορώ να δικάζουν ή βέβαια ίε, αλλά

Το νομοσχέδιο αυτό δεν λύνει τα προβλήματα για τα οποία δύοι συμφωνούμε ότι υπάρχουν ούτε αποτελεί εκσυγχρονισμό και φυσικά δεν γεφυρώνει το χόρμα που υπάρχει μεταξύ των τεκταινόμενων στην Χώρα μας και στην Ευρώπη. Πολὺ περισσότερο δεν προστατεύει τα συμφέροντα των πνευματικών δημιουργών και εκτελεστών που συνεχίζουν να είναι ο πα αδύνατος κρίκος στην δύλη επιχείρησης της παραγωγής τους πολιτιστικού έργου.

Απέναντι στην δύρκεια και τη συνέχεια του Ελληνικού Πολιτισμού, απέναντι στη σύγχρονη δημιουργία και την πνευματική έκφραση του παρόντος, εσείς προτείνετε την αιχμαλωσία, τον πειθαναγκασμό και τη θεωρητική παιδεία, την πειθαναγκασμό και τη θεωρητική παιδεία, την εφευρετικότητας και τη επινόησης. Η φαντασία και η τέχνη στο απόστολο των δήμων της αγοράς; Όχι. Εμείς πιστεύουμε ότι η θέση τους είναι άλλο, γι' αυτό και θα καταψηφίσουμε το νομοσχέδιο.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Μπρακατσάλας έχει το λόγο. Διαγράφεται.

Ο κ. Δρύς έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ανεβαίνοντας στο Βήμα για να μάλιστα για το σημερινό νομοσχέδιο, ευλόγηνα νοικια φήμαχαν και αδύναμα μετά τη σημαντικότατη, χωρίς υπερβολή, ιστορική ομιλία της εισηγήτριάς μας, κυρίας Μελίνας Μερκούρη, άλλα και του συναδέλφου του Συνασπισμού κ. Σεβαστάκη.

Θα προσπαθήσω στο μέτρο του δυνατού να πω μερικά πρόγραμμα, σημαντικά κατά την άποψή μου, χωρίς να επαναλάβω αυτά τα οποία έχουν πει μέχρι τώρα οι συνάδελφοι και πάντοτε προς την κατεύθυνση να βελτωθεί, όσο γίνεται, αυτό το νομοσχέδιο, που αποτελεί σημαντικό εργαλείο για την πρωθητη της πολιτισμικής μας παραγωγής.

Το νομοσχέδιο αυτό είναι σημαντικό, γιατί φύλοδοξεί να ρυθμίσει τις αστικές και ποινικές διαδικασίες των πνευματικών και σιγγενικών δικαιωμάτων. Και αυτό, γιατί είναι σήμερα διοπιστώμενο οπόλες της Πτέρυγης της Βουλής, ότι το υπάρχον νομικό καθεστώς είναι πεπαλαιωμένο, δεν προστατεύει επαρκώς το άτομο -πνευματικό δημιουργό και δεν ακυρώνει ούτε εξαλείφει την περιστεία που τόσο ευρύτατα είναι διαδεδομένη στους χώρους διακίνησης των πνευματικών σγαθών. Η παραγωγή των έργων τέχνης είναι στην ουσία ανυπεράσπιτη, μπροστά στα τεράστια οικονομικά συμφέροντα, που δυστυχώς έχουν τη βουλητή και τη δύναμη να κάνουν το πνευματικό δημιουργημα του παραγωγού εμπόρευμα, με τεράστιο κέρδος για τον επιχειρηματία.

Δυστυχώς, τα σημερινά νομοσχέδια, κυρία Υπουργέ, δεν αποτελεί το απαιτούμενο βήμα προς τα εμπρός, που δύοι επιθυμούμε, για να κατοχυρώσουμε τα δικαιώματα των πνευματικών ανθρώπων αυτής της Χώρας, με την τεράστια παράδοση στην πνευματική δημιουργία, που είναι μοναδική στην Ευρώπη.

Το νομοθετικό πλαίσιο που χαρακτηρίζει το νομοσχέδιο, δίνει παραπέρα, δυστυχώς, ώθηση στους φορείς εκμετάλλευσης της κουλτούρας, αφού οι ρυθμίσεις του παράγουν ένα πολύ εμφανές και επικίνδυνο περιβάλλον που είναι γόνιμο για υποχρεωτικές παρεμβάσεις στη διαχείριση των πνευματικών δικαιωμάτων από ανθρώπους της διοίκησης, οι οποίοι, πολλές φορές, είναι άσχετοι με την παραγωγή των πνευματικών σγαθών.

Κυρία Υπουργέ, είναι ανάγκη να κατανοήσετε πρώτα και μετά να δεχθείτε ότι οι φορείς συλλογής διαχείρισης πρέπει να είναι απαλλαγμένοι κερδοσκοπικών χαρακτηριστικών και άκρων εμπορικών επιδιώξεων. Οι φορείς αυτοί έχουν να επιτελέσουν ένα πολύ ιδιότυπο και δύσκολο έργο, με λεπτή ψήφη και ευαίσθητη προσποτή. Λυπόμας που πρέπει να σας τονίσω, πώς με το νομοσχέδιο αυτό προωθούνται μονοπαλικές καταστάσεις, που αντιτάσσονται, δυστυχώς, τις ηθικές και πολιτισμικές μας αρχές, για τη χωρίς εμπόδια διακίνηση των πνευματικών προϊόντων και της προστασίας των παραγωγών τους από τα γνωστά κερδοσκοπικά επιχειρηματικά συμφέροντα.

Στο νομοσχέδιο υπάρχει σαφέστατη αντίθεση μεταξύ των δημιουργών του πνεύματος και αυτών που εκμεταλλέυονται εμπορικά τους δημιουργούς της κουλτούρας, αφού αυτοί σκοπεύουν συνήθως να μετατρέψουν τη ζωντανή έμπνευση σε νεκρό εμπόρευμα. Το νομοσχέδιο σας δεν περιέχει ισχυρές διατάξεις για την προστασία των ανθρώπων δημιουργών, αλλά αφήνονται σι

πνευματικού δημιουργού σολομόναχοι να αντιμετωπίσουν μία ισχυρότατη και καλά οργανωμένη οικονομική εξουσία, που συνήθως υποχρεώνει, κάμπτει και επιβαλλεται στους ανίσχυρους πνευματικούς παραγωγούς.

Αν, κυρία Υπουργέ, το νομοσχέδιο αυτό ψηφιστεί ως έχει, τότε θα αναλύετε προσωπικά εσείς -που έχετε μία διαφορετική θέση στην πνευματική ζωή αυτού του Τόπου- την τεράστια πολιτική ευθύνη, γιατί η θελήμαντα και δχι συνεπεια λάθους ή άγνωστης θα εκχωρήσετε την πνευματική μας παραγωγή στα πλέον κερδοσκοπικά οικονομικά αιμφέροντα.

Γι' αυτό σας κάνω έκκληση, έστω και τώρα, να προβλέψουμε όλη μαζί ριζίσεις που θα κατοχυρώνουν τα συμφέροντα των πλέον ανίσχυρων εταίρων, που είναι οι πνευματικοί μας άνθρωποι, απέναντι στους ισχυρότατους εμπορικούς πρωθητές της πνευματικής δημιουργίας.

Η αντίληψη του νομοσχέδιου επιτρέπει δυστυχώς στους οργανισμούς αυλογηκής διαχείσισης να θεωρούν τους πνευματικούς παραγωγούς ως πρώτη ωλή, δηλαδή εμπορεύσιμο αγαθό με τεράστια προστιθέμενη αξία και η αντίληψη αυτή είναι απαραίδεκτη. Οι οργανισμοί αυτοί πρέπει να έχουν μη κερδοσκοπική λειτουργία και θα πρέπει να διοικούνται και να προστατεύονται από τους ίδιους τους πνευματικούς δημιουργούς.

Είναι πολύ επικίνδυνο σήμερα να μπορεί ένας ισχυρός οικονομικά ίδιωτης, άλλης ή ένας να αποκτήσει τα δικαιώματα αυτά που ανήκουν σειραματικά στους πνευματικούς δημιουργούς. Είναι ιδιαίτερα χαρακτηριστικό κυρίων συνάδελφοι πως στης ακροασίες των επιτροπών, ο μεγάλος αριθμός των ανθρώπων του πνεύματος που ήλθαν να κατατέθουν στην επιτροπή σημφώνησαν, παρά τις διαφορετικές πολιτικές τους απόψεις, στις αναγκαίες τροποποιήσεις που πρέπει να επέλθουν στο νομοσχέδιο για να εξυπρετούνται και πρωθυσίωνται οικανοποιήσα τα δικαιώματα των πνευματικών παραγωγών.

Κυρία Υπουργέ, τελειώνοντας, θέλω να αναφερθώ σύντομα και στην αρχή της ελευθερίας των συμβάσεων που έχει δεχθεί επιτόντατα πλήγματα εξαιτίας της αδιαφορίας της Πολιτείας να παρέμβει στην εξισορρόπηση των αντικρούμενων συμφερόντων μεταξύ των πνευματικών ανθρώπων από την μαρτί και των εμπορικών κυκλωμάτων από την άλλη.

Κυρία Υπουργέ, πιστέψτε με, η δύσταξη αυτή μου φέρνει στο νου της απόψιας του συντηρογράφοντος το νομοσχέδιο τότε Υπουργού Εμπορίου και Βιομηχανίας του κ. Ανδριανόπουλου για τον άκρα νεοφύλελευθερικό τους και τη λειτουργία δχι της ελεύθερης αγοράς αλλά της άγριας αγοράς των υλικών αγαθών.

Επειδή το νομοσχέδιο αυτό δεν πρωθεί και δεν εκσυγχρονίζει τα θέματα που φύλοδοξεί να ρυθμίσει, ότι τα καταψήφισμα της Βουλής πρέπει να επιτύχει στον επιθύμητο βαθμό τις διατάξεις του ώστε να μετατραπεί από κείμενο πρωθήσης εμπορικών κυκλωμάτων σε κέιμενο πλαίσιο κατοχύρωσης των συμφερόντων των πνευματικών δημιουργών της Πατρίδας μας και ταυτόχρονα προσαρμογής μας στο σύγχρονο Ευρωπαϊκό γήγενθα στον τομέα της πνευματικής ιδιοκτησίας και των σιγγενικών δικαιωμάτων δχιώς πρόσφατα ρυθμίσθηκαν στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο Κοινοβούλευτης Εκπρόσωπος του Συνασπισμού, κ. Γιάνναρος, έχει το λόγο.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΓΙΑΝΝΑΡΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι η σημερινή μέρα ήταν μεγάλη για την Ελληνικό Κοινοβούλιο. Η ομιλία της κας Μερκούρη, η ομιλία του κ. Σεβαστάκη και οι ομιλίες των εισηγητών ήταν πολύ σημαντικές και θέλω να επαναλάβω δχι ήταν μια ευτυχής σημείωση για το Κοινοβούλιο της Ελλάδας η σημερινή συζήτηση.

Η ουσία δεν βρίσκεται πλέον στις ώρες λειτουργίας του Κοινοβουλίου. Νομίζω δχι και για να κατασταλάξουν μέσα μας δύο σημαντικά ακούσαμε μετορθώνεις διακόπωνεις αυτήν τη σημείη. Ο κατάλογος των ομιλητών προχωρεί γρήγορα και έχουμε και την αυριανή μέρα. Έχουμε δχι την άνεση του χρόνου να ολοκληρώσουμε αύριο αυτήν τη σημερινή συζήτηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Να δούμε τι λέει η Κυβέρνηση και πι λένε οι άλλες Πτέρυμες.

Ορίστε κυρία Υπουργέ.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΛΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ (Υπ. Πολιτισμού): Κύριε Πρόεδρε, να δεκαθαρίσουμε ότι οπωδήποτε θα τελειώσουμε επί της αρχής

αύριο. Εάν είμαστε σύμφωνοι επιστού, δεν έχω αντίρρηση να διακόψουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Νομίζω ότι έχει συμφωνήσει ότι θα περατωθεί η συζήτηση επί της αρχής αύριο.

ΑΜΑΛΙΑ-ΜΑΡΙΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ: Έχει συμφωνήσει.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΓΙΑΝΝΑΡΟΣ: Κατ προτίττει από τον κατάλογο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΩΠΟΥΑΣ: Θα υπέρβαιναι και περίσσευμα χρόνου.

ΑΜΑΛΙΑ-ΜΑΡΙΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ: Κύριε Πρόεδρε θα ήθελα ένα λεπτό να πω δύο λόγια στην κυρία Υπουργό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Συμφωνεί το Σάμα να δοθεί ο λόγος για λίγο στην κα Μερκούρη;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ορίστε κα Μερκούρη έχετε το λόγο.

ΑΜΑΛΙΑ-ΜΑΡΙΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ: Κυρία Υπουργέ, νομίζω ότι είναι συναρπλές το λεχθέν για την προθεσμία εναρμόνισης το 1994. Αυτό ισχεί μόνο για ορισμένες διατάξεις. Για τα 3/4 των διατάξεων των συγγενικών δικαιωμάτων η εφαρμογή είναι άμεση.

Υπόθεση Βράκοβιτς. Με πολύ πρόσφατη απόφασή του το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, που έχει κάνει πάταγο στην Ευρώπη, καταδικάστηκε η Ιταλία, για πρώτη φορά στην ιστορία της ΕΟΚ, να πληρώνει αποζημίωση σε Ιταλούς υπτικούς γιατί δεν εναρμόνισε συγκάριως το εσωτερικό της δικαίο με το καινοτοκό.

Μέχρι την απόφαση Βράκοβιτς, σε τέτοιες περιπτώσεις, τα κράτη μέλη καταδικάζονται μόνο να πληρώνουν πρόστιμο στην ΕΟΚ.

Οι δικασίες της υπεριτίθεσα για τα συγγενικά δικαιώματα είναι πολλές και έχουν εφεσί direct, δηλαδή εφερμόζονται κατ' ευθείαν από τα ελληνικά δικαστήρια που είναι υποχρεωμένα να μην εφερμόζουν τον αντίθετο ελληνικό νόμο, αυτόν δηλαδή που εποιείται να φέρεται η Κυβέρνηση. Έτοις και η Ελλάδα και δεν κινδυνεύει να εκτεθεί και το Ελληνικό Δημόσιο να υποχρεωθεί σε πληρωμή μεγάλων αποζημιώσεων.

Αυτά ήθελα να πω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Η κυρία Υπουργός έχει το λόγο.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΦΑΡΟΥΔΑ (Υπ. Πολιτισμού): Κυρία Μερκούρη φοβούμαστε ότι δεν ος έχουν πληροφορήσει σωστά. Κακά Οδηγία κατ' αρχήν δεν ψηφίζεται χωρίς να δοθεί μια προθεσμία προσαρμογής στα κράτη μέλη. Απόλυτη ψηφίστηκε η υπερεκτίβη στην ΕΟΚ και δεν είναι δυνατόν να πρέπει το κράτος μέλος αύριο να εναρμονίσει τη νομοθεσία του. Βεβαίως η Οδηγία είναι ισχύον δικαίο, αλλά η προσαρμογή της νομοθεσίας στην Οδηγία γίνεται εντός μιας προθεσμίας, την οποία βέτει η Οδηγία. Αυτό είναι πάγια αρχή.

Έχω μπροστά μου το άρθρο 15 της Οδηγίας, στην οποία αναφέρεστε, και λέει ότι τα κράτη μέλη θέτουν εν ισχύ τις αναγκαίες διατάξεις για την προσαρμογή στη υπερεκτίβη προ της 1ης Ιουλίου.

Επομένως δεν υπόχρει η Οδηγία την οποία παραβαίνουμε. Είπα πως αν υπάρχουν διατάξεις, οι οποίες δεν εναρμονίζονται με το κείμενο το οποίο εμείς εισηγούμαστε αυτήν τη στιγμή με βάση τα σχέδια που γνωρίζουμε -και όχι βέβαια το σημερινό τελικό κείμενο, έχουμε τη δυνατότητα προσαρμογής μέσα στην προθεσμία που δίνει η Οδηγία.

Εν πάσῃ περιπτώσει τα συγγενικά δικαιώματα θα τα ψηφίσουμε πην άλλη εβδομάδα. Αν μας έρθει το κείμενο της Οδηγίας και υπάρχει δυνατότητα προσαρμογής και την τελευταία στιγμή, γιατί να μη το κάνουμε;

ΑΜΑΛΙΑ-ΜΑΡΙΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ: Πάντως εγώ οι προεδροποιοί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε να λέσσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΔΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Συνεπώς με την αμφεπτή απόφαση του Σάμουτος και της Κυβέρνησης θα λέσσουμε τη συνεδρίαση.

Με τη συναίνεση του Σάμουτος και ώρα 10.20 λέσται η συνεδρίαση για αύριο μετέρα Τετάρτη, 11 Νοεμβρίου 1992 και ώρα 18.30 με αντικαύμενο ημερήσιας διάταξης αναφορές και ερωτήσεις αρμοδιότητος Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας και κατόπιν νομοθετική εργασία συνέχισης της συζήτησης επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Πολιτισμού.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ